

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Fakulta humanitních studií

Institut mezioborových studií Brno

Úmluva o právech dítěte a její aplikace v ČR

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Vedoucí bakalářské práce:
Mgr. Pavla Lízalová**

**Vypracovala:
Hana Zelená**

Brno 2007

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně s použitím informačních zdrojů uvedených v příloženém seznamu.

.....
Hana Zelená

Poděkování

Děkuji paní Mgr. Pavle Lízalové za metodickou pomoc při vedení mé bakalářské práce. Současně děkuji svým dětem Adamovi, Barboře a Markovi.

V Brně dne 23. dubna 2007

Hana Zelená

Obsah

Úvod	1
1. Postavení dítěte ve společnosti	1
1.1 Právní subjektivita dítěte v různých kulturách	4
1.2 Přelom v postavení dítěte ve společnosti	6
1.3 Dílčí závěry	7
2. Význam Úmluvy	9
2.1 Základní principy Úmluvy	9
2.2 Klasifikace práv v Úmluvě	11
2.3 Výbor pro práva dítěte	12
2.4 Uskutečňování závazků	13
2.5 Dílčí závěry	14
3. Práva dětí v ČR	15
3.1 Práva českých dětí v době Rakouska-Uherska	15
3.2 Postavení dětí v 19. a 20. století	15
3.3 Dílčí závěry	18
4. Dítě v současném zřízení ČR	19
4.1 Vývoj rodinného práva v 90. letech	19
4.2 Postoj veřejnosti k právům dítěte (výzkum)	20
4.3 Dílčí závěry	22
5. Role Úmluvy v ČR	23
5.1 Realizace Úmluvy v ČR	23
5.2 Dílčí závěry	48
Závěr	50
Resumé	52

Anotace	53
Literatura	54
Přílohy	55

ÚVOD

Přijetím Úmluvy o právech dítěte (dále jen Úmluvy) dne 20. listopadu 1989 před Valným shromážděním OSN v New Yorku skončilo dle ředitelky Výkonného výboru UNICEF *"Století, na jehož začátku neměly děti žádná skutečná práva a děti mají nejmocnější právní nástroj, který nejen uznává, ale i chrání jejich lidská práva."* Vzletný výrok Bellamyové by ale mohl být zcela odlišný smysl: Je jen na dětech, jak si se svými právy poradí. Ano, paní ředitelka jistě chtěla deklarovat právní emancipaci dětí, kterým dokument poprvé přiznává legislativní nárok na všechna základní lidská práva. Ale pokud by byla Úmluva "právním nástrojem" p o u z e v rukou dětí, měly by závazky plynoucí z podpisu, ratifikace či přistoupení k této smlouvě šanci na realizaci? Jestliže má dle preambule Úmluvy "dětství nárok na zvláštní péči a pomoc", není k jejímu naplnění zapotřebí především úsilí nás - dospělých!? Úmluva jako společný dokument světových společností navazuje na zásady vyhlášené v Chartě spojených národů. Je tedy vyjádřením "uznání přirozené důstojnosti a rovných a nezczitelných práv všech příslušníků lidské rodiny".

Přijetí Úmluvy završuje celosvětový postoj k právům dítěte (Úmluvu postupně ratifikovalo s výjimkou dvou všech 191 zemí světa: USA smlouvu podepsaly, ale neratifikovaly, Somálsko ji nepodepsalo ani neratifikovalo). Po přijetí Valným shromážděním OSN byla dne 26. ledna 1990 otevřena k podpisu a hned první den ji podepsalo 61 zemí. O sedm měsíců později, poté, co ji ratifikoval dvacátý stát, dne 2. září 1990 nabyla účinnosti. Dítětem se dle čl. 1 rozumí každá lidská bytost mladší 18 let, pokud není zletilost stanovena zákonem dříve.

Je ale přijetí této smlouvy - z níž na rozdíl od výše zmíněných deklarací vyplývají nejen morální, ale i právní závazky - dokladem o odpovědnosti jednotlivých států vůči nejmenším? Anebo spíše smutným konstatováním, že každá ratifikující či přistoupivší země tímto aktem přiznala přinejmenším riziko rasové, společenské či náboženské diskriminace, zneužíváním drog, sexuálním zneužíváním, prodejem a obchodováním s dětmi, jejich únosu, vykořisťováním, mučením a zbavením svobody? A bylo opravdu nutné, aby vedle těchto článků Úmluvy, které de facto přiznávají realitu páčání nejhorších zločinů proti lidskosti i na dětech , byly touto mezinárodní

smlouvou ukotveny i nároky na přežití a rozvoj, jméno a státní příslušnost, zachování identity ... ?

Jestliže je právní norma odpovědí na poptávku společnosti po chybějícím nástroji spravedlnosti, tak v každé zemi na světě došlo k porušení přinejmenším některých práv uvedených v Úmluvě. Tím ovšem také k selhání tzv. práva přirozeného, kdy se v souladu s všeobecně přijímanou morálkou rodí děti nejen s právem na život, ale i na výchovu a péči svých rodičů a zájem společnosti o budoucí generaci. Už sám fakt, že ukotvení práv dětí v mezinárodní smlouvě bylo třeba, je tristním dokladem stavu světových společností. A skutečnost, že denně vidíme, jak jsou práva dětí dnes a denně ve všech částech světa pošlapávána, je o to bolestnější... Proto může být Úmluva nástrojem v rukou dětí jen obrazně. Je na každém jednotlivém státu, aby v souladu s čl. 4 Úmluvy učinil "všechna potřebná zákonodárná, správní a jiná opatření k provádění práv uznaných touto úmluvou"

Na základě toho je nutné uvážit, zda může být Úmluva nástrojem, který by sám o sobě ošetřil všechny oprávněné nároky dětí a zamezil křivdám a zločinům na nich páchaných. A také, zda je pomyslným "bodem nula", jestli na počátku 20. století "neměly děti žádná skutečná práva". Postavení dítěte upravovaly a upravují ve větší či menší míře všechny formy rodinného práva - od dob římského impéria po dnešek. Povinnost společnosti zabezpečit dítěti zvláštní péči a chránit dětská práva jako součást lidských práv se objevuje v Ženevské deklaraci práv dítěte z roku 1924, ve Všeobecné deklaraci lidských práv Spojených národů z roku 1948, Deklaraci práv dítěte z roku 1959, v Mezinárodním paktu o občanských a společenských právech z roku z roku 1966 a v Mezinárodním paktu o občanských a společenských právech z téhož roku. Proto chci ve své práci popsat přístup společnosti k dětem tak, jak se na pozadí historických souvislostí měnil. A na základě toho najít vazbu mezi minulostí a zjistit její souvislost s dnešním zněním Úmluvy.

Česká a Slovenská federativní republika ratifikovala Úmluvu 6. února 1991. Rovněž Česká republika se přihlásila k dodržování závazků vyplývajících z Úmluvy. Podle Ústavy ČR je právní síla Úmluvy větší než zákon. Ale je skutečně význam Úmluvy v naší zemi doceněn? Přesněji: Přijali již naši zákonodárci všechna potřebná opatření k tomu, aby byly závazky plynoucí z Úmluvy v souladu i s ostatními právními

předpisy? Je v souladu s čl. 42 splněna povinnost státu seznamovat s právy obsaženými v Úmluvě co nejširší okruh dospělých i dětí? A hlavně: Jsou práva dětí vyplývající z Úmluvy v naší zemi realizovány rodinami, soudy a dalšími odpovědnými organizacemi tak, aby mohla - v souladu se zněním preambule - "bezezbytku plnit svou úlohu ve společnosti"?Vzhledem k obšírnosti oblastí, kterých se Úmluva v současnosti dotýká, chci vedle historických souvislostí svoji práci zaměřit na nejpálčivější a současně nejaktuálnější problémy s dodržováním práv dětí v naší republice, zejména v oblasti rodinného práva a sociálně-právní politiky.

Cílem mé práce je popsat proces, vývoj postavení a práv dítěte v zemích západní civilizace (včetně území našeho státu) - od základů naší civilizace po 90. léta minulého století - jehož výsledkem bylo přijetí Úmluvy. Současně chci konfrontovat znění Úmluvy v jejich jednotlivých člancích s příklady jejich dodržování v ČR. A tak nastolit možnosti, jak je možné realizovat v našich podmínkách práva ukotvená v Úmluvě tak, aby zasáhla co nejširší okruh dětí. K tomu využiji znalosti získané v době bakalářského studia, poznatky z odborné literatury, metodu výzkumu a pozorování, srovnávání získaných dat, příklady kazuistiky a vlastní zkušenosti z této oblasti.

1. Vývoj postavení dítěte ve společnosti

Úmluvu iniciovaly státy založené na principech západní civilizace, které lze považovat za společnosti děti chránící. Násilí na dětech, vyskytující se v současné společnosti, se objevovalo již u přírodních národů, i když v jiných podobách. Ke snížení agrese mezi příslušníky kmene či podobné skupiny sloužila krvavá oběť, kterou se stal neplnoprávný člen skupiny. Nejčastěji se proto usmrcovali zajatci či děti a jejich oběť byla věnována božstvu. Lidé si již uvědomovali vyšší hodnotu lidského potomstva a proto považovali dětskou oběť za cenný dar, který obětují božstvu na usmíření, získání přízně a ochrany. Dětské oběti jsou doloženy z nejrůznějších kultur a z toho lze usoudit, že se jednalo o praxi obecně rozšířenou.¹

1.1 Právní subjektivita dětí v různých kulturách

Ve světě antiky bylo dítě též bezprávným subjektem. Ke kontrole porodnosti v řecké Spartě sloužila Taygetska skála, ze které byly shazovány nechtěné či nemocné děti. Moc otce, které synové a dcery podléhali ve starověkém Římě, se nazývala *patria potestas*. Obyvatelé Říma totiž neznali pojem mateřské nebo rodičovské moci. Jediným pánem nad dětmi byl *pater familias*. Jeho moc nad dětmi vznikla jejich narozením v řádném manželství, osvojením a nebo uznáním (legitimací) vlastních dětí, které se však narodily mimo manželství. Tato moc v sobě zahrnovala v sobě právo otce nad životem a smrtí svých dětí, právo nepřijmout po narození dítě do rodiny, právo jejich prodeje... Navíc měl *pater familias* za podřízené děti majetkoprávní způsobilost, což v praxi zejména znamenalo, že cokoli děti nabývaly, získal ve prospěch rodinného majetku právě otec.² V roce 313 byl v římském impériu vydán Edikt milánský, jímž bylo za státní náboženství uznáno křesťanství. Jeho vydáním končí období, kdy otec mohl své dítě i zabít. Ochrana postavení dítěte v rodině byla stvrzena v roce 374 vydáním římského zákona, který považoval zabití dítěte za vraždu v dnešním pojetí.

Pod vlivem Starého zákona se pohled na pojetí lidských obětí mění a v celém křesťanství jsou považovány za ohavnost. K zabití novorozeného dítěte se pak dle

¹ ŠPEČIÁNOVÁ, Š: Ochrana týraného a zneužívaného dítěte, 1. vydání, Praha: Linde, 2003, str. 17

Špečiánové stavěli obdobně, jako dnešní společnost k umělému přerušení těhotenství. Od zahubení dítěte ze studu, strachu a hanby před společenským zavržením se přešlo k odkládání dětí do nalezinců. V kláštorech se zřizovaly útulky pro odložené děti. První doložený útulek byl vybudován v Cařihradě v roce 335. Útulky však nebyly zřizovány ve snaze pečovat o nalezené děti. Důvodem bylo předejít hříchu zabítí jejich otců a matek. K zajištění anonymity rodičů byly vytvořeny torna . Torna neboli otáčedla byla zabudována do vrat nebo zdí útulků. První torno nechal zřídít papež Inocenc III. v roce 1198 v nemocnici Sv. Ducha v Římě. V Praze najdeme zbytek torna ve zdi bývalého klášter Voršilek na Národní třídě. Torna byla užívána - ojediněle - i ve 20. století. Například ve Varšavě do roku 1939 a na Kubě dokonce do roku 1952.³

Ve středověku byly děti z pohledu práva plně podřízeny otci - římsko-právní *patria potestas* se opět jeví jako nepřekonatelný vzor. Ve svízelnější situaci se však nacházely děti narozené mimo manželství, protože katolická církev činila podstatné rozdíly mezi jimi a dětmi manželskými. Navíc i mezi nemanželskými byly podstatné rozdíly: Jiné bylo postavení dítěte narozeného z trvalého konkubinátu, jiné dítěte narozeného z náhodného spojení a jiné dítě nevěstky. Ještě hůře na tom byly děti narozené z cizoložství a vůbec nejhorší postavení znamenalo narození z cizoložství dvojnásobného. Takové děti nesměly být legitimovány ani následný sňatkem rodičů nebo milostí panovníka či papeže. Nemanželské děti nepatřily do otcovy rodiny a neměly v ní dědické právo, nesměly nabývat nemovitosti, učit se řemeslům a podobně. Nárok na výživu byl nejprve upraven velmi vágně a původně vůbec neexistoval. Česká zemská zřízení ze 16. století například nařizovala, že šlechtic sice musí své nemanželské dítě vychovat na svém statku, dítě tu však mělo postavení jen jako ostatní poddaní. Manželské děti neměly do své zletilosti způsobit k právnímu jednání. Pro ochranu jejich majetkových práv v případě smrti otce byl zpravidla zřízen poručník, kterým mohla být i žena.⁴

Pohled na rodinu a její dítě v ní prožité se mění v 16. století. Vlivem lepšího hmotného zajištění rodin se vžívá nový model dětství, kdy je dítě v rodině láskyplně vychováváno a ve škole je vedeno k disciplíně. Celou řadu pokrokových myšlenek

² VESELÁ, R.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 54 - 55

³ ŠPEČIÁNOVÁ, Š: Ochrana týraného a zneužívaného dítěte. 1. vydání, Praha: Linde, 2003, str. 17 - 18

⁴ VESELÁ, R.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 67 - 68

ve znamení hlubšího chápání zvláštností dítěte a jeho potřeb přinesla druhá polovina 18. století, kdy tehdejší společnost považovala dítě za naději společnosti a na jeho výchově i vzdělání proto stále více záleželo. Francouzský revoluční konvent dokonce prohlásil všechny opuštěné děti za "děti vlasti" a toto pojetí převzal i Napoleonův civilní zákoník z roku 1805.⁵ Ten reagoval na skutečnost, že vedle myšlenek J. J. Rousseaua a další osvícenců, kteří přinesli řadu pokrokových myšlenek ku prospěchu dětí, vzrůstá v revoluční době ve společnosti počet nemanželských a odložených dětí. Code Civile nařizoval zřídit v každém departmentu dětský útulek, který byl vybaven již zmíněným tornem.

S rozvojem industriální společnosti dochází k hromadnému zneužívání dětí k těžké práci. Děti jsou využívány jako levná pracovní síla k manuální práci v továrnách. Reakcí na tento jev bylo vydání zákonů omezujících dětskou práci v podzemí, práci přesahující určité časové limity během dne a též práci dětí do určitého věku dítěte. Až koncem 19. století byla výdělečná práce dětí do 15. let zakázána. V oblasti ochrany dětských práv byla v 19. století ve Velké Británii založena organizace NSPCC (National Society for the Prevention of Cruelty to Children), která na tomto poli působí dodnes.⁶ Devatenácté století znamenalo další příliv citovosti do rodinného života při současném důrazu na disciplínu dětí a autoritu otce.

1.2 Přelom v postavení dítěte ve společnosti

Organizace NSPCC byla první organizací svého druhu, která byla založena výhradně na ochranu práv dětí. Jinak bylo právní postavení dítěte od dob římského impéria součástí všech úprav rodinného práva. Skutečnost, že začaly vznikat organizace, byly vydávány deklarace, které práva dětí zdůrazňovaly je dokladem o tom, že si společnost začala uvědomovat nejen význam lidského potomstva - ale i jeho ohrožení. Ohrožení, před kterým již dítě nemůže chránit jen jeho rodina. Zvláště, pokud ona sama byla v první polovině 20. století nucena čelit dvěma světovým válkám, hospodářské krizi a ve druhé pak hrozbě válečných konfliktů v různých částech světa, politickým převratům, rasové nesnášenlivosti, teroristickým útokům, hospodářským problémům...

⁵ SOVÁK, Z., ČERNÁ M.: Rozvod, otcové a děti, 1. vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2001, str. 7 - 8

Myšlenka zabezpečit dítěti zvláštní péči byla dle preambule Úmluvy zakotvena v Ženevské deklaraci práv dítěte z roku 1924, uznána ve Všeobecné deklaraci lidských práv z roku 1948, která upravuje tzv. Mezinárodní listinu práv. (Z té lze ovšem pro oblast ochrany dětí vybrat pouze obecné stanovení čl. 16 odst., 3 a čl. 25 odst. 3 - ta jsou také citována v preambuli Úmluvy). Vedle již zmíněného Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech jsou významné: Dokumenty přijaté Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém, obsahující rodinně-právní úpravy. Ve vztahu k ohroženým dětem lze za nejvýznamnější považovat jednak Úmluvu o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí, která byla přijata dne 25.10.1980 (v ČR byla vyhlášena jako sdělení MZV č. 34/1998 Sb. A dále Úmluvu o ochraně dětí a spolupráci při mezinárodním osvojení ze dne 29.5.1993, která byla vyhlášena jako sdělení MZV č. 43/2000 Sb., m. s. Mezi významné dokumenty přijaté Radou Evropy v oblasti péče o děti řadíme zejména Evropskou sociální chartu z roku 1961 a Evropskou úmluvu o osvojení dětí z roku 1967.⁷

Úmluva pak byla završením (v případě novějších dokumentů pak podkladem) výše uvedených vyhlášení. Je nejšířejí ratifikovanou smlouvou o lidských právech v dějinách. Její jedinečnost také pramení z faktu, že prvním právně závazným mezinárodním nástrojem, který uvádí v život celý katalog lidských práv - občanská a politická práva dětí, stejně jako práva hospodářská, sociální a kulturní. Touto syntetizující povahou se liší od řady předcházejících dokumentů, které lidská práva vnímaly vždy odděleně.⁸

1.3 Dílčí závěry

Úmluva není prvním dokumentem, kterým by světové společnosti nějakým způsobem vymezily práva dětí: Smlouva je nejen završením takřka stoletého vývoje od prvních náznaků reakce společnosti na oprávněné nároky dětí. Je i výsledkem

⁶ ŠPEČIÁNOVÁ, Š.: Ochrana týraného a zneužívaného dítěte, 1. vydání, Praha: Linde 2003 str. 18

⁷ ŠPEČIÁNOVÁ, Š.: Ochrana týraného a zneužívaného dítěte, 1. vydání, Praha: Linde, 2003, str. 30

⁸ DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999, str. 10

staletého vývoje naší civilizace, rodinného práva, od jeho prvních počátků do dnešní podoby.

2. Význam Úmluvy

Úmluva je klíčovým dokumentem v systému mezinárodněprávní ochrany dítěte. Je však také nedílnou součástí celého komplexu mezinárodní ochrany lidských práv. Ustanovuje přitom minimální právní a morální standardy ochrany práv dětí: Pokud jsou některá práva smluvním státem chráněna s uskutečňována lépe než stanoví Úmluva, pak platí vnitřní právní řád daného státu. (Jinými slovy: Platí vyšší standard dle čl. 41) a totéž lze říci o vztahu Úmluvy k ostatním mezinárodním smlouvám. Státy, které jsou smluvními stranami úmluvy, mají právní a morální závazek podporovat uskutečňování práv dítěte obsažených v této Úmluvě: Děje se tak prostřednictvím přijímání správních, zákonných, soudních a jiných opatření. Některé země přijaly Úmluvu, případně podávaly zprávy o jejím dodržování, s určitými výhradami. (Dle čl. 51 odst. 2 výhrada neslučitelná s předmětem a účelem Úmluvy se nepřipouští).

Splnění závazků stanovených Úmluvou často u smluvních států vyžaduje provedení zásadních změn zákonů a předpisů, institucí a programů. Proto se prvořadá pozornost věnuje nalezení politické vůle v daném státě. Úmluva přitom počítá s tím, že ne všechny státy mají potřebné zdroje k tomu, aby ihned začaly dodržovat všechna hospodářská, sociální a kulturní práva. Nicméně je zavazuje k tomu, aby ji uskutečňovaly v maximální míře, která odpovídá jejich zdrojům, a také k tomu, aby respektovaly práva občanská a politická. Nejpřesvědčivější tlak na dodržování Úmluvy v jednotlivých zemích přichází tehdy, když země, které ji ratifikovaly, získaly od světového společenství na své rozvojové programy finanční příspěvek. Důležitou roli přitom rovněž sehrává postoj veřejnosti a také stanovisko zemí, které se rozhodly tuto pomoc poskytnout. Úmluva proto svou sílu neodvozuje ani tak ze svého mezinárodněprávního postavení, ale z morálního tlaku, přesvědčování a motivace smluvních států.

2.1 Základní principy Úmluvy

Úmluva obsahuje čtyři základní principy, které napomáhají jejímu výkladu jako celku. Mezi tyto principy, které jsou formulovány v člancích 2, 3, 6 a 12, patří zákaz diskriminace, nejlepší zájem dítěte, právo na život, přežití a rozvoj dítěte a názor dítěte:

- "zákaz diskriminace" - smluvní státy musejí zajistit, že všechny děti se mohou těšit právům, která Úmluva obsahuje, a že žádnému dítěti nebudou tato práva odepřena. Všechny děti jsou si rovny bez ohledu na rasu, barvu pleti, pohlaví, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní etnický nebo sociální původ, majetek, tělesnou nebo duševní nezpůsobilost, rod a jiné postavení dítěte nebo jeho rodičů nebo zákonných zástupců. Toto ustanovení znamená také rovnost příležitostí, týká se dívek i chlapců, uprchlických dětí, dětí cizinců, dětí národnostních a etnických menšin, rovněž handicapované děti by měly mít rovné šance a právo těšit se z přiměřené životní úrovně,
- "nejlepší zájem dítěte" - státy musí zajistit, že se při jakékoli činnosti týkající se dětí bude přihlížet k jejich nejlepším zájmům. To se týká všech státních orgánů, parlamentů, soudů, správních úřadů, samosprávních orgánů, veřejných i soukromých sociálních ústavů, škol apod.,
- "právo na život, přežití a rozvoj dítěte" - článek, který upravuje právo na život, zahrnuje rovněž formulaci o právu na přežití a rozvoj, které by mělo být zajištěno "v maximální možné míře". Termín rozvoj by měl být v tomto kontextu interpretován v širším smyslu, který zahrnuje kvalitativní rozměr: Myslí se jím nejen fyzický rozvoj, ale také rozvoj duševní, citový, sociální, kulturní včetně rozvoje poznání,
- "názor dítěte" - děti by měly svobodně vyjadřovat své názory ve všech záležitostech, které se jich dotýkají a těmto názorům by měla být věnována patřičná pozornost odpovídající jeho věku a úrovni: Znamená to, že se dítěti musí poskytnout možnost, aby bylo slyšeno a aby se jeho názor bral vážně, a to v jakémkoli soudním nebo správním řízení, které se ho dotýká.

Jakýmsi neformálním principem, který lze dovodit z jiných ustanovení, je zachování rovnováhy mezi dítětem a jeho rodinou nebo jinými osobami, kterým je svěřeno

do péče. Účelem Úmluvy totiž není vrážet klín mezi dítě a jeho rodinu či vychovatele.⁹ (Ovšem za předpokladu, že to nejsou právě tito, kdo nepřijatelně porušují práva dítěte zakotvená Úmluvou).

2.2 Klasifikace práv v Úmluvě

Práva obsažená v Úmluvě mohou být hodnocena (I.) klasickým způsobem jako u jiných listin lidských práv nebo (II.) s ohledem na práva vztahující se k určitým oblastem.

I. Úmluva sama rozlišuje mezi ekonomickými, sociálními a kulturními právy na jedné straně a občanskými a politickými právy na straně druhé. Toto rozdělení je odrazem dlouhodobé diskuse mezi stoupenci směru, který apeloval na dodržování lidských práv (proti vykořisťování, postavení uprchlických dětí apod.) se směrem, který zdůrazňoval sociální zajištění dětí. Úmluva tak vlastně zastřešuje oba tradiční směry. Pro ekonomická, sociální a kulturní práva podle čl. 4 platí, že země musí k jejich uskutečnění přijmout "opatření v maximálním rozsahu svých prostředků...". Znamená to, že v zemích, kde takové zdroje nejsou zatím k dispozici, se nechápe je nedodržování těchto práv jako jejich porušování. Závazek přijatý Úmluvou tak znamená spíše jen usilování o jejich uskutečnění, kdy stát v tomto směru vyvíjí patřičnou snahu a ukazuje svou dobrou vůli. Článek 4 volá i po mezinárodní spolupráci, která by zajistila uskutečňování úmluvy. Toto ustanovení je proto novinkou v mezinárodním právu lidských práv. Poukazuje na potřebu mezinárodní pomoci organizací, jako je UNICEF, nebo na potřebu dvoustranné pomoci. Podle Úmluvy jsou totiž rozvojové země zavázány pomáhat zemím rozvojovým.

II. Jiná klasifikace dětských práv zase rozlišuje práva, která se vztahují k určitým tematickým oblastem:

- přežití dítěte (právo na život, zachování života...)
- rozvoji dítěte (např. životní úroveň, nejlepší dosažitelný zdravotní stav, právo na vzdělání, odpočinek, volnou hru...)
- ochraně dítěte (např. před diskriminací, vykořisťováním, zneužíváním, ozbrojenými konflikty)

⁹ DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999, str. 12 - 13

- účasti dítěte (např. svoboda vyjádřit svůj vlastní názor, svoboda projevu, sdružovací a shromažďovací).¹⁰

Úmluva je členěna do tří částí:

Část I. Ustanovení hmotná, články 1 - 41

Část II. Uskutečňování a monitoring - články 42 - 44

Část III. Závěrečná ustanovení - články 46 - 53

2.3 Výbor pro práva dítěte

Výbor pro práva dítěte vznikl na základě čl. 43 Úmluvy. Je složen z deseti odborníků volených na dobu čtyř let, kteří nejčastěji pocházejí z nevládních a mezivládních organizací (včetně UNICEF) a mají zkušenosti z oblasti mezinárodního práva a lidských práv, vzdělávání, žurnalistiky, kriminality mládeže, lékařství nebo sociální práce. Členové výboru jsou voleni tajným hlasováním ze seznamu osob navržených státy, přičemž je brán ohled na spravedlivé zastoupení jednotlivých zeměpisných oblastí a právních systémů. Výbor se schází třikrát ročně na čtyřtýdenních setkáních, a to ve Středisku pro lidská práva OSN v Ženevě. Každé dva roky Výbor prostřednictvím hospodářské a sociální rady OSN předkládá Valnému shromáždění OSN zprávu o své činnosti.

Výbor byl ustanoven počátkem roku 1991 na setkání zástupců států, smluvních stran Úmluvy. Jeho úkolem je zjišťovat, jak smluvní strany Úmluvy plní z ní vyplývající závazky. Za tímto účelem mu prostřednictvím generálního tajemníka OSN členské státy předkládají každých pět let (poprvé dva roky po ratifikaci) pravidelné zprávy o opatřeních, které přijaly při uvádění Úmluvy v život, a o pokroku, jehož bylo při realizaci z ní plynoucích závazků dosaženo. Státy vypracovávají a strukturují své zprávy podle pokynů Výboru. Vládám je doporučeno, aby se soustředily na "faktory a obtížnosti, se kterými se potýkají při realizaci Úmluvy, aby svou zprávu koncipovaly podle problémů a v sebekritickém duchu a aby uvedli své priority a cíle, kterých chtějí dosáhnout v budoucnu.

¹⁰ DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999, str.14

Poté následuje setkání Výboru se zástupci daného smluvního státu, aby zprávu společně projednali a diskutovali o přijetí nezbytných kroků k překonání nedostatků: Třetí stranou tohoto dialogu často bývají také zástupci veřejnosti daného státu. Při práci Výboru jsou brány v úvahu rovněž alternativní dokumenty nevládních organizací, které se ve více než dvaceti zemích zveřejňují k vládním zprávám (1995) a které ukazují, jak vážně daná vláda zamýšlí právní a sociální reformy k uskutečňování závazků vycházejících z Úmluvy.

Kromě Výboru pro práva dítěte existuje mnoho dalších orgánů, které sledují nebo přispívají k rozvoji práv dítěte v některé specializované oblasti. Jedná se o Výbor pro lidská práva, Výbor pro ekonomická, sociální a kulturní práva, Výbor pro odstranění rasové diskriminace, Výbor pro odstranění diskriminace žen, Výbor pro mučení. K dalším patří komise pro lidská práva, Subkomise pro prevenci diskriminace a ochranu menšin a její Pracovní skupina pro současné formy nevolnictví.¹¹

2.4 Uskutečňování závazků Úmluvy

Realizace závazků Úmluvy není jednoduchá od počátku její platnosti: Jen v roce 1995 bylo 21 zemí, které svou zprávu odevzdaly o rok později, řada dalších ji odevzdala se zpožděním dvou let a 28 zemí mělo k září 1996 zpoždění tři let. Mnoho zemí totiž muselo vypracovat nebo novelizovat řadu svých zákonů, aby nebyly s Úmluvou v rozporu, některé včlenily její principy do svých ústav a další zařadily problematiku Úmluvy do svých školských osnov. To vše vyžadovalo, aby se s Úmluvou a možnostmi její aplikace seznámili politikové, právníci, soudci, učitelé, sociální pracovníci a zainteresovaná veřejnost.

Na základě Úmluvy vznikla řada důležitých iniciativ, jako byl Světový kongres proti komerčnímu sexuálnímu vykořisťování dětí konaných ve Stockholmu 1996 nebo Mezinárodní konference o dětské práci v Oslu 1997, které byly prvním krokem v úsilí o omezení těchto negativních jevů. Příkladem může být i Asijský summit o právech dítěte a médiích konaný v roce 1996, který se zaměřil na roli médií ve vzdělávání dětí

¹¹ DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999, str. 16

o jejich právech. Úmluva se vlastně obrací na rodiny, společnosti, vlády a mezinárodní společnosti, aby přijaly opatření směřující k naplňování práv všech dětí bez jakékoliv diskriminace. V praxi to znamená, že *"nejchudší, nejzranitelnější a často nejzanedbanější děti ve všech zemích, ať už bohatých či chudých, se musejí stát středem pozornosti veškerého úsilí"* (tajemník Spojených národů Butrus Butrus Gháli před Valným shromážděním OSN v září 1996).¹²

2.5 Dílčí závěry

Přes všechna prohlášení, která vydání Úmluvy provázela, přes veškerá opatření vlád zemí, které ji uznaly, přes veškeré aktivity zúčastněných organizací, není na žádné části světa situace dětí nejen ideální, ale často ani dobrá, jak je uvedeno již v úvodu. V rozvojových zemích stále umírá 12,5 miliónů dětí ročně, z toho 9 miliónů z důvodů, jejichž řešení nevyžaduje velké finanční výdaje - dostupnost očkovaní a antibiotik běžně užívaných v průmyslových zemích přes 50 let. Ve vyspělých zemích je zase nutné věnovat pozornost ochraně dětí, které se dostávají do rozporu se zákonem, rozvoji mládeže, podpoře rodin a úsilí o spravedlivější rozdělování zdrojů. Všude na světě jsou děti vystaveny hrozbě drog, sexuálního násilí, napadení, týrání, často ze strany nejbližších osob.

Mělo tedy za těchto okolností vydání Úmluvy význam? Po sedmnácti letech musíme přiznat, že se skutečně nestala nástrojem, který by jednoduše odstranil všechny neduhy dětského světa. Přesto můžeme říci, že smysl má: Tak, jako nepovstala z ničeho, tak její odkaz nevyznívá do prázdna. Je třeba mít na paměti, že se jedná o právní dokument, tedy závazek vymahatelný kdekoli na světě ve smyslu zásady: "Právo patří bdělým" . Bdělým, kteří před dětmi nezavírají oči.

¹² DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999, str. 17 - 18

3. Práva dětí v České republice

Česká a Slovenská federativní republika podepsala Úmluvu dne 30. září, ratifikována byla 6. února 1991. Je uveřejněna ve Sbírce zákonů jako sdělení FMZV č. 104/1991 Sb. Po rozdělení federativního státu se Úmluva stala součástí právního pořádku České republiky a jako mezinárodní smlouva se svojí silou rovná ústavním zákonům. Česká republika přijala Úmluvu s výhradou stran práva dítěte znát své rodiče pouze na případy, kdy nedošlo k trvalému osvojení dítěte nebo k umělému oplodnění.¹³ Tak jako v jiných zemích, i Česká republika přijetím Úmluvy do svého právního řádu navázala na vlastní tradice a zákony týkající se dětí a rodinného práva. To vše je navíc posíleno okolností, že přijetí Úmluvy světovými společnostmi takřka na den koresponduje s obnovou demokratického zřízení v naší zemi.

3.1. Práva českých dětí v době Rakouska-Uherska

Vztah k dětem a jejich právní subjektivitě se i na našem území vyvíjel obdobně jako v jiných civilizacích. Za panování Marie Terezie došlo k nařízení povinné školní docházky, čímž bylo docíleno právo na vzdělání i pro nejchudší vrstvy. V době vlády Josefa II. pokračovaly kompilační práce na kodifikaci soukromého práva. Jejich výsledkem bylo v roce 1786 vydání prvního dílu Všeobecného občanského zákoníku. Z oblasti manželského a rodinného práva obsahoval i manželský patent, patent o dědické posloupnosti a rovnosti manželských a nemanželských dětí. Všeobecný občanský zákoník z roku 1812 (Allgemeines Burgelisech Gesetzbuch) se vrátil k nerovnoprávnému postavení manželských a nemanželských dětí. Ani zde nebyl opuštěn princip výsadního postavení muže v rodině: On dával dítěti jméno, musel vyslovit souhlas s případnými závazky dítěte, rozhodoval o výchově dětí a také spravoval jejich majetek. V případě rozvodu či rozluky patřily děti otci. Výjimku tvořili chlapečci do 4 let a dívky do 7 let věku, kteří byli svěřováni matce.¹⁴

¹³ DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999, str. 11

3.2. Postavení dětí v 19. a 20. století

Počátky sociálně právní ochrany dětí na našem území lze datovat od roku 1863, kdy byl vydán říšský zákon domovský č. 105 říšského zákoníku, na který navázal zemský zákon chudinský pro Čechy č. 59 z roku 1868. Zahrnoval širokou oblast působnosti od péče o chudé, včetně léčení v nemocnicích, péči o výživu a výchovu chudých dětí, až po zařízení pro nápravu zanedbaných dětí. Osiřelé nebo opuštěné děti směřovaly do pěstounské péče nebo pobývaly v sirotčincích. Z uvedeného říšského zákona domovského vyplývala pro každou obec povinnost postarat se o každého obyvatele obce a jeho rodinu. Toto vedlo k zatížení obcí chudinskou péčí. Současně s ní se vyvíjela činnost dobrovolných organizací, které se zabývaly péčí o mládež. Od roku 1904 se začaly formovat první skupiny osob, které byly ochotny spolupracovat se samosprávnými orgány působícími v péči o děti tzv. okresní komise pro péči o mládež. V zastoupení úřadů přijímaly patronaci nad potřebnými dětmi, staraly se o rozdělení šatstva a obuvi ze sbírek a o stravování dětí.

Po první světové válce byly v Československu statisíce válečných sirotků a činnost tehdejších institucí a dobrovolníků nabývala ještě více na významu. Narůstal počet ústavů, nejen pro děti osiřelé a opuštěné, ale též pro děti zdravotně postižené a mravně narušené. Ochrana dětí, které se ocitly v situacích ohrožujících jejich výchovu, zdraví a příznivý vývoj, byla předmětem státního zájmu od vzniku samostatné ČSR. Komise pro péči o mládež se postupně měnily v orgány výkonné s názvem okresní péče o mládež a zemské komise byla přeměňovány na zemská ústředí péče o mládež. Koncem dvacátých let 20. století existovalo 220 okresních péčí o mládež. Jejich působnost byla na tuto dobu poměrně široká a zahrnovala pomoc těhotným ženám a matkám, zejména svobodným, právní ochranu a pomoc dětem nemanželským, osiřelým, z rozvedených manželství, opuštěným a ohroženým, odkázaným na cizí péči, pomoc mladistvým delikventům a dokonce i poradnu pro volbu povolání a útulky pro nezaměstnaný dorost. Rozvoj péče o děti byl přerušen rokem 1938, ale okresní péče o mládež a zemská ústředí působila, byť omezeně, po celou dobu okupace.¹⁵

¹⁴ VESELÁ, R.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia 2005, str. 70 - 71

Další vývoj ochrany dětí byl poznamenán změnou společenských podmínek a politického režimu po 2. světové válce. Zákonem č. 7/1946 Sb., kterým bylo nově upraveno hromadné poručenství. Tím mohl přednosta poručenského soudu pověřit okresní péči o mládež nebo okres. Veřejní poručníci byli povinni zajišťovat případy, kdy byli nezletilci vydáni mravní zkáze, kdy se rodiče nestarali o jejich výživu nebo výchovu, bylo ohroženo jmění nezletilců nepořádnou správou nebo kdy by se rodiče, zákonní zástupci nebo jiné osoby žijící s nezletilcem ve společné domácnosti dopouštěli činů, které na nezletilce mohly mít nepříznivý vliv a dávaly mu tím důvod k zakročení.

Přeměnou ministerstva práce a sociální péče na ministerstvo pracovních sil bylo řízení agendy péče o děti převedeno do tehdejšího ministerstva školství, věd a umění. K podstatné změně vedl zákon č. 259/1949 Sb. o právu rodinném. Národní shromáždění se usneslo na zákoně o sociálně právní ochraně mládeže č. 69/1952 Sb. Jeho cílem bylo zaručit řádnou výchovu všech dětí v uvědomělé občany republiky. V praxi se měla tato sociálně právní ochrana dětí uskutečňovat prostřednictvím úřadoven ochrany mládeže, zřízených v roce 1952. Tvořili je hromadní poručníci, sociální pracovnice, důvěrníci ochrany mládeže. Již v roce 1956 však byly zrušeny a jejich působnost byla převedena zpět do sféry školství.

Podstatnou změnu v oblasti sociálně právní ochrany mládeže představovalo vydání zákona o rodině č. 94/1963 Sb. Ten zahrnul do předmětu své úpravy "Účast společnosti při výkonu práv a povinností rodičů". Zákonem č. 53 Sb. z roku 1968 bylo zřízeno ministerstvo práce a sociálních věcí. Jeho ministr Štancel na 7. společné schůzi Federálního shromáždění dne 26. dubna 1973 odůvodňoval nový zákon o pěstounské péči slovy: "nový způsob státem řízené a kontrolované dlouhodobé náhradní rodinné péče o děti". Tento zákon totiž měnil dosavadní náhradní výchovu dětí prostřednictvím osvojení, svěření dítěte do péče jiného občana. Za řádný výběr pěstounů pak odpovídaly národní výbory.

Nové skutečnosti v oblasti úpravy sociálně právní ochrany dětí a mládeže způsobilo přijetí zákona o sociálním zabezpečení č. 121/1975 Sb. a na něj navazující zákony národních rad v ČSR a SR. Tyto vládní předpisy prakticky zrušily vládní

¹⁵ ŠPEČIÁNOVÁ, Š.: Ochrana týraného a zneužívaného dítěte, 1. vydání, Praha: Linde, 2003, str. 18 - 19

nařízení č. 59/1964 Sb. Samotný zákon tak vlastně znamenal, že zákon o rodině byl od roku 1975 prováděn prostřednictvím předpisů o sociálním zabezpečení.¹⁶

3.3 Dílčí závěry

Úprava rodinného práva a tedy i postavení dítěte v naší společnosti byla od dob Rakouska-Uherska ovlivněna tuhou disciplínou, kterou do svého právního pořádku převzala i 1. republika (právní systém navázal na rakouský Všeobecný občanský zákoník ABGB. Před první světovou válkou stále platila moc otcovská, u dětí byl rozlišován manželský a nemanželský původ). Po druhé světové válce a nastoupení komunismu zase vzrostl dohled státu nad rodinným životem. Oba systémy vykazaly znaky péče státu o dítě. Žádný z nich však není zcela vhodný pro výchovu dítěte ve svobodomyšlného občana. Tradice a myšlenkové stereotypy z těchto etap i tak přetrvávají nejen u starší, ale i střední generace dosud a jsou na závalu při vnímání dítěte jako svéprávné bytosti v souladu s Úmluvou.

¹⁶ VESELÁ R.: Rodina a rodinné právo, 2, vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 100 - 103

4. Dítě v současném zřízení ČR

Změna politického režimu po listopadu 1989 přinesla vnitřní změny i do oblasti rodinného práva a sociálního zabezpečení. Navenek pak ČR deklarovala svůj postoj k dětem již zmíněným podpisem a ratifikací Úmluvy v roce 1991. Vztah k dětem se ale začal měnit nejen ve smyslu legislativních změn. S obnovou demokratického zřízení se ve společnosti začalo diskutovat o změně výchovných postojů. Podle názorů některých rodičů i profesionálních vychovatelů by měly být děti méně trestány (kritika fyzických trestů) a vedeny k větší samostatnosti a svobodě ve vyjádření vlastního úsudku. Současně se ale objevila kritika přejímání tzv. západního způsobu výchovy s tím, že tímto utrpí výuka dětí a jejich kázeň celkově. Oba postoje mají ve společnosti své zastánce i odpůrce.

Do života dětí se promítly i změny v ekonomickém rozvoji republiky. Životní standard rodin mnohých dětí se zlepšil. Těm se pak dostalo většího hmotného vybavení v podobě darů, oblečení, pestřejší stravy, trávení volného času a dovolených. Naopak mnohé děti doplatily na nezdařené pokusy svých rodičů podnikat, jejich životní úroveň se v každém směru zhoršila. To se týká i dětí, jejichž rodina se rozpadla a zůstaly odkázány na plat jednoho z rodičů, převážně matky. Sociální rozdíly mezi dětmi se začaly projevovat ve vztazích v dětských kolektivech (mj. vzrůst šikany). Vztahy v rodinách se odvíjí od pracovní vytíženosti rodičů, ubývá společně stráveného času. Mění se forma rodiny, přibývá dětí narozených mimo manželství.

4.1 Vývoj rodinného práva v 90. letech

Po roce 1990 začaly rozsáhlé diskuse o novelizaci rodinného práva, které nakonec vyústily v tzv. velkou novelu zákona o rodině (zák. č. 91/1998 Sb.s účinností od 1.8.1998. Další změna zákona o rodině byla provedena Nálezem ústavního soudu ČR č. 72/1995 Sb., který zrušil ustanovení §46 týkající se možnosti odebrat dítě z rodiny rozhodnutím správního orgánu pro rozpor s čl. 32 Listiny základních práv a svobod. Možnost odebrání dítěte z rodiny tak byla svěřena do výlučné pravomoci soudu (tzv. rychlé předběžné opatření podle § 76a OSŘ). Usnesení vlády č. 1 z roku 1995 uložilo ministerstvu spravedlnosti do 30. září 1995 předložit návrh novely občanského

zákoníku. Tzv. rodinně-právní novela občanského zákoníku byla připravena, práce však vázly na přípravě nového zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Návrh novely občanského zákoníku byl předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, s ohledem na nepřipravenost zákona o sociálně-právní ochraně (dále jen SPO) dětí však nebyl přijat. Po diskusi nakonec zvítězila myšlenka pouze větší novely zákona o rodině. Nakonec byl vládní návrh novely zákona částečně přepracován a předložen jako poslanecký návrh, který byl přijat jako výše zmíněný zákon č. 91/1998 Sb.

Zákon č. 91/1998 znovu upřesnil uzavírání manželství, a to jak pokud jde o občanský sňatek, tak především sňatek církevní. Nově byl upraven rovněž rozvod manželství, se zvýšením ochrany jak nezletilých dětí, tak opouštěného manžela. K nejpodstatnějším změnám však došlo v právní úpravě vztahů mezi rodiči a dětmi zakotvením nového institutu rodičovské zodpovědnosti, upřesněním a posílením postavení nezletilého dítěte a zejména byla upravena správa jmění dítěte. V oblasti náhradní rodinné výchovy pak velkou diskusi vzbudila úprava osvojení bez souhlasu rodičů jako zákonných zástupců, která zvýšila ochranu osvojovaného dítěte a koneckonců i jeho rodičů.

K 1. 4. 2000 nabyl účinnosti dlouho očekávaný zákon o sociálně-právní ochraně dětí (zák. č. 359/1999 Sb.). V této souvislosti musela být přijata i novela zákona o rodině (zák. č. 360/1999 Sb.), kterou byly dosavadní ustanovení týkající se sociálně-právní ochrany, doposud obsažené v zákoně o rodině, přesunuty do zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Zákon o sociálně-právní ochraně je do značné míry organizační normou. Proto byl v souvislosti se změnami ve státní správě několikrát novelizován.¹⁷

4.2 Postoj veřejnosti k právům dítěte (výzkum)

V souvislosti s výše uvedenými zákonnými úpravami včetně přijetí Úmluvy mne zajímal současný postoj české veřejnosti k právům dítěte. Názor dětí a jejich obeznámení s touto problematikou se mi bohužel nepodařilo konkretizovat: Všechny dotázané brněnské školy moji žádost o výzkum formou dotazníku odmítly s tím, že by jim tato aktivita narušila výuku. Současně mne ale jejich vedení ujistila, že děti

¹⁷ VESELÁ, R.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005 str. 110 - 112

jsou se zněním Úmluvy obeznámeny v tzv. rodinné výchově a příbuzných předmětech. Dotazem u vlastních dětí a dětí svých známých jsem se naopak setkala s odpovědí, že s dokumentem zvaným Úmluva nebyly seznámeny "nikde". Všechny děti byly informovány o Lince bezpečí.

K provedení výzkumu mezi širší veřejností jsem využila své mediální praxe a k získání názoru převážně dospělých respondentů jsem založila diskuse na internetovém magazínu Dáma.cz, webové stránky www.dama.cz, sekce "diskuse". Výhodou je široká dostupnost a návštěvnost tohoto společenského magazínu. Každá jednotlivá diskuse je opatřena údaji o počtu přečtení. Nevýhodou je naopak anonymita příspěvkatelů - chybějí údaje o věku, povolání, případně pohlaví (to však z většiny příspěvků vyplývá, respondenty se překvapivě - vzhledem k názvu stránek - stali i muži). Diskutující se neprezentují pod svými vlastními jmény, ale přezdívkami, které si sami zvolili při dřívější registraci na stránkách magazínu Dáma.cz). Anonymita diskuse ale přispěla k větší otevřenosti diskutujících a tím i k větší vypovídající hodnotě příspěvků na daná témata.

Od počátku března 2007 jsem na stránkách internetového magazínu Dáma otevřela postupně (v průběhu jednoho týdne) celkem šest diskusí na tato témata:

1. **Úmluva o právech dítěte**, k 24. 4. 2007 přečteno 188x, jediný příspěvek
2. **Hájí sociální pracovníci práva dětí?**, k 24. 4. 2007 přečteno 271x, patnáct příspěvků
3. **Rodiče s dětmi v nemocnici**, k 27. 4. 2007 přečteno 303x, dvacet příspěvků
4. **Šikana u dětí**, k 27. 4. 2007, 299x přečteno, osmnáct příspěvků
5. **Děti ve Výměně manželek** (pozn. název televizní reality show stanice Nova), k 27. 4. 2007, 1670x přečteno, padesát dva příspěvků
6. **Vši** (potřeba tohoto tématu vyplynula z diskuse Děti ve výměně manželek), k 27. 4. 2007 přečteno 445x, dvanáct příspěvků
7. **Syndrom zavrženého rodiče**, k 27. 4. 2007 přečteno 178x, žádný příspěvek

Každá diskuse byla uvedena krátkou anotací a schválena administrátorem magazínu. Poté, co diskuse na téma Úmluva nebyla u diskutujících úspěšná (viz jediný příspěvek), jsem založila další diskuse na další výše uvedená témata, která jsem zvolila s ohledem na jejich vazbu na dodržování práv uvedených Úmluvě. K jejich obsahu se konkrétně

vyjádřím v další kapitole, ve vztahu k jednotlivým článkům Úmluvy. Po shrnutí obsahu všech příspěvků se dá ale konstatovat, že i přes položení dalších upřesňujících dotazů přímo v diskusi nebyli respondenti s to na konkrétní upozornění vazby problému na znění Úmluvy reagovat. Znalost nejen obsahu, ale ani povědomí o existenci Úmluvy neprojevil žádný z nich. Fotokopie obsahu jednotlivých diskusí jsou součástí Přílohy. Uvedené diskuse figurují na stránkách zmíněného magazínu dosud.

4.3 Dílčí závěry

V České republice vznikla po změně politického režimu a následně i přijetí Úmluvy konkrétní, výše uvedená zákonná opatření, která mohou práva dítěte po legislativní stránce dobře ošetřit. Jako problematické se jeví právní vědomí veřejnosti, která nejen neprojevila o diskusi o Úmluvu zájem, ale nebyla si dle provedeného výzkumu vědoma ani existence tohoto dokumentu.

5. Role Úmluvy v České republice

Znění Úmluvy bylo zakládajícími státy koncipováno pro celé světové společenství. Jejím úkolem je jednak po právní stránce omezit všechna možná rizika a zločiny, které mohou být na dětech páčány. Vedle toho nabízí široké spektrum pozitivních práv, která by měla být dětem v každé jednotlivé zemi k dispozici. Dle charakteru, stupně vývoje, případně stavu ohrožení je na vládě každé země, který z článků Úmluvy z nich vyzdvihne dle aktuální potřeby do popředí. Česká republika ratifikovala Úmluvu (v souladu s ústavními procedurami k ní musely dát souhlas obě komory Parlamentu a prezident republiky, jehož akt spolupodepisuje předseda vlády. Druhým krokem bylo uložení vlády, konkrétně ministerstva zahraničí, ratifikační listiny u tajemníka OSN) jako země na počátku obnovy demokratického zřízení, tedy i nového legislativního procesu. To vše se promítlo jak v jejím právním pořádku, tak v životě dětí.

Úvodní zprávu předložila ČR prostřednictvím Stálé mise České republiky při OSN v Ženevě dne 29. února 1996. Zpráva obsahovala informace o plnění Úmluvy v letech 1993 - 1994 a dne 3. září 1997 byla doplněna odpověďmi na doplňující otázky Výboru pro práva dítěte (dále jen "Výbor"), které Výbor postoupil České republice dne 23. června 1997. Dne 10. října 1997, na svém 16. zasedání, provedl Výbor závěrečné hodnocení zprávy České republiky. Vládní část 2. periodické zprávy za období 1995 - 1999 byla napsána v roce 1999.

5.1 Realizace Úmluvy v ČR

Plnění jednotlivých závazků Úmluvy se odvíjí dle státního zřízení, právního pořádku ekonomických možností a v neposlední řadě i tradic a charakteru každé země, včetně ČR. Následně porovnávám znění (jejich oficiální shrnutí) článků části I Úmluvy s předpisy a příklady z praxe, výsledky získanými ve výzkum v kapitole 4. Eventuelně nabízím možnost jejich řešení.

Vztah znění jednotlivých článků Úmluvy se dá s reálnou situací v ČR konfrontovat takto:

Článek 1: Definice dítěte

Dítětem se rozumí každá lidská bytost mladší 18 let, pokud není zletilost stanovena zákonem dříve

Právní řád ČR rozumí dítětem osobu nezletilou. Termínem dítě označují tuto věkovou kategorii normy práva soukromého. Normy práva trestního (veřejného) pracují s pojmy mládež, mladistvý, osoba mladší než patnáct let, osoba blízká věku mladistvého a dítě.

Zletilosti může občan ČR nabýt výjimečně již v 16 letech věku, a to uzavřením manželství se souhlasem soudu (§13 Zákona o rodině). V případě zániku manželství dotýčný zletilosti nepozbývá.

Za důvod k povolení sňatku je tradičně soudní praxí považováno těhotenství nezletilé snoubenky, vedle něj bývají dále v praxi uváděny zejména skutečnosti, že snoubenci již dítě mají, žijí spolu jako druh a družka ve společné domácnosti.¹⁸

Praxe: Vzhledem ke klesajícímu počtu sňatků v ČR ubývají i sňatky nezletilých snoubenců. Především mladší generace stále více preferuje soužití bez uzavření manželství, které takřikajíc "vychází z módy". Zatímco v roce 1989 byly snoubenců do 30 let uzavřeno 60 tisíc sňatků, v roce 1999 to byly pouze 33 tisíce sňatků. V roce 1989 na 1000 obyvatel připadlo 7,8 sňatků, přičemž vyjma roku 1990 (pozn. Rok po listopadovém převratu), kdy počet sňatků jednorázově zvýšil na 8,8 na 1000 obyvatel, již následující rok je zaznamenán sestupný trend (7,0 sňatků na 1000 obyvatel)¹⁹

Článek 2: Nediskriminace

Všechna práva se vztahují bez výjimky na každé dítě. Je závazkem státu chránit každé dítě před jakoukoli formou diskriminace a přijímat pozitivní opatření k podpoře jeho práv.

První ze základních principů Úmluvy. Žádná forma diskriminace není v souladu s právním řádem ČR. Pokud by k ní u kteréhokoli dítěte došlo, a to ať z rasových, sociálních, majetkových, zdravotních, náboženských či jiných důvodů, zakládá to důvod ke stížnosti na příslušný orgán péče o dítě, eventuelně podání trestního oznámení. Dítě nesmí být diskriminováno ani kvůli postavení svých rodičů.

¹⁸ VESELÁ, R.: Rodina a rodinné právo, 2. vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 125 - 126

¹⁹ VESELÁ, R., PADRNOS, J.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia. 2005, str. 41

Úmluva nepřináší definici pojmu "diskriminace", lze vycházet z mnohých mezinárodních dokumentů (např. Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace z roku 1965, která je ve vymezení pojmu diskriminace podrobnější).²⁰

Praxe: Česká republika vydává oficiální opatření k potírání všech znaků diskriminace. Stěžejní roli však nadále hraje výchova: Je nutné vést děti k vzájemné snášenlivosti, toleranci k odlišným projevům chování, vzhledu, zdravotnímu stavu, sociálnímu původu. Znepokojivým signálem že ne vždy se tak tomu daří, je vzrůstající počet šikany, a to i mezi dětmi v mateřských školách. Příčinou jsou mnohdy vzrůstající sociální rozdíly mezi dětmi. Majetnější děti ovládají kolektiv důrazem na své materiální možnosti. A naopak - útoků vůči druhým se často dopouští děti ze slabších sociálních vrstev, dlouhodobě frustrované hmotným nedostatkem. Z diskuse provedené v rámci výzkumu vyplynulo, že rodiče šikana trápí, ale nedokáží si s ní poradit. Konkrétně si stěžují na nezáměr nebo bezmoc školy, kam jejich dítě dochází. Řešení pak spatřují přímo v jednání s konkrétním viníkem, jeho rodiči. Někteří z nich volí odchod svého šikanovaného dítěte na jinou školu. Situace kdy agresor zůstává a oběť volí odchod nebo je školou i stíhána, je špatným příkladem pro celý dětský kolektiv. Toho by se měly školy vyvarovat.

Kazuistika 1: Na třídních schůzkách sedmé třídy brněnské základní školy oznámila učitelka rodičům, že ve třídě jejich dětí byl zaznamenán případ opakovaného a cíleného napadení (tedy šikany) jedné z dívek. Ta neunesla teror svých spolužáků a v polední pouze utekla. Za útěk ze školy pod vlivem pro ni neúnosného psychického tlaku byla potrestána třídní důtkou. Šikanující děti byly potrestány mírněji.

Řešení: Děti, jež se dopustily šikany, měly být potrestány přinejmenším stejně, jako jimi pronásledovaná spolužačka. S třídou by mělo být důsledně pracováno.

Článek 3: Přednostní zájem dítěte

Všechny činnosti týkající se dítěte mají brát plně a přednostně jeho zájmy

Druhý ze základních principů Úmluvy. Veškerá opatření týkající se dítěte mají zohledňovat jeho zájmy. Úkolem státu je zabezpečit dítěti odpovídající pomoc v případě, že rodiče nebo jiné osoby pečující o něj ji nejsou schopni zajistit sami.

Praxe: Hladinu veřejného mínění rozdmýchal poslanecký návrh o státem vyplácené náhradní výživné těm dětem, jejichž rodiče si tuto povinnost dlouhodobě neplní. Návrh

²⁰ VESELÁ, R., SOVÁK., Z: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia 2005, str. 248

byl vetován prezidentem republiky. To na internetových stránkách ADAM. cz zpravodajské a informačního servis sdružení dětí a mládeže kritizuje poslanec RNDr. Miroslav Prokeš (KSČM), předseda české sekce DCI - Sdružení zastánců dětských práv dne 19.6. 2006. Uvedl že prezident Václav Klaus jednal v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Článek 3, odstavec 1 Úmluvy o právech dítěte, schválené Valným shromážděním OSN v roce 1989 a přijaté do našeho právního řádu v roce 1991, totiž říká: „Úřady i zákonodárci, soudy a veřejné či soukromé instituce musí upřednostnit nejlepší zájmy dítěte při veškeré činnosti dotýkající se dětí. Prezidentovo zdůvodnění jasně ukazuje, že rozhodoval pouze mezi zájmy všech daňových poplatníků na jedné straně a zájmy neplaticích rodičů na straně druhé. Zájmy dětí přitom nevzal v úvahu vůbec, natož aby je upřednostnil. Dětem, bohužel, není nic platné, že Úmluva má přednost před českými zákony a že by k ní tedy měl nejvyšší ústavní činitel republiky přihlížet, když jim žádný úředník prostředky k obživě nezajistí, chybí-li k tomu zvláštní zákon. Nejde o žádný „dárek“ rodičům od státu, jak se Václav Klaus mylně domnívá.

Realita je taková, že i když v současné době není uzákoněno žádné "náhradní výživné" za dlouhodobě neplaticí otce či matky, stát za ně stejně jejich dětem přispívá. A to nenávratně (případně "náhradní" výživné by bylo možné vymáhat) formou dávek státní sociální podpory - přídavků na dítě, sociálních příspěvků, příspěvků na bydlení, jejichž výše se odvíjí od příjmu rodiny ochuzené o nevyplácené výživné. Současně je velice obtížné neplaticího rodiče stíhat, vymáhat dlužné výživné. Policie i soudy se jeví k těmto hříšníkům jako příliš benevolentní. (Časté a dlouhodobé neplacení výživného na děti bylo i důvodem výše uvedeného poslaneckého návrhu).

Kazuistika 2: Matka nezletilé A.D. podala trestní oznámení znění: "V září 2002 proběhlo mu Městského soudu v Brně přelíčení o úhradu dlužných nákladů spojených s těhotenstvím a porodem a o úhradu dlužného výživného na moji nezl. dceru A.D. narozenou v roce 1997. Dlužnou částku za duben 1997 - září 2002 žalovaný uhradil prostřednictvím právníka, v důsledku čehož byl zbaven obžaloby. V říjnu 2002 zaslal otec částku 350,- Kč, od té doby již žádnou částku neuhradil. V lednu 2005 bylo Městským soudem v Brně zvýšeno výživné k 1.9.2003 na částku 800,- Kč. To rovněž otec nehradí. Podle neověřených informací, které jsem telefonicky obdržela z vaší policejní služebny, se v červenci konalo u Městského soudu přelíčení ve věci dlužného výživného na moji dceru a otcí měly být stanoveny lhůta 10 měsíců k zaplacení dlužného výživného. Na toto přelíčení jsem nebyla přizvána, ani o něm informována. Příjem

rodiny se pohybuje na hranici životního minima. Pobíráme dávky státní sociální podpory, Otec na dceru dnešního dne dluží výživné za dobu čtyř let a osmi měsíců..."

Řešení: *Matka nezletilé dcery vyčerpala všechny možnosti, jak se právní cestou domoci výživného. Vzhledem k tomu, že sama pracuje a o dítě se řádně stará, nebylo by tzv. "náhradní" výživné, které nedokáže vymoci od otce darem od státu. Státní aparát má více nástrojů, jak po otci nezletilého dítěte vymáhat peníze. Důvodem by měl být citovaný "přednostní zájem" nezletilého dítěte v souladu s Úmluvou.*

Článek 4: Výkon práv

Pro výkon práv obsažených v Úmluvě musí stát udělat všechno, co je v jeho moci.

Státy jsou smluvně zavázány provádět všechna maximální možná zákonodárná, správní a další opatření k výkonu práv uznaných Úmluvou.

Praxe: *Jak absence v čl. 3 zmiňovaného zákonodárného opatření stran nevyplácených výživných na nezletilé děti, tak postup policie a soudů, které nejsou schopny tyto případy adekvátně a rychle řešit je v rozporu s tímto článkem Úmluvy.*

Řešení: *Přijetí takových zákonodárných opatření, která by umožnila účinně vymáhat dlužné výživné, zlepšení a urychlení práce policie v tomto směru.*

Článek 5: Rodičovské vedení a rozvoj dětských schopností

Stát musí respektovat práva a povinnosti rodičů i širší rodiny vést dítě způsobem, který je přiměřený jeho rozvíjejícím se schopnostem.

Rodiče mají právo vést své dítě dle svých představ, v rámci zvyklostí a obyčejů.

Praxe: *Realizace těchto práv ovšem může být v rozporu s jinými ustanovení Úmluvy, a to tehdy, kdy rodiče zneužijí nižších rozumových schopností svých dětí ke svému prospěchu, aniž by to děti dokázaly rozpoznat.*

Kazuistika 3: *V kapitole 4. jsem popsala výzkum provedený na stránkách společenského magazínu Dáma.cz, kde jsem založila diskuse čtenářů na konkrétní témata. Jedním z nich byla účast dětí v televizní reality show stanice Nova Výměna manželek. Příspěvatelé diskuse se v názorech na vtažení nezletilých dětí do tohoto projektu názorově lišili: Přibližně polovina to odsuzovala, další na tom neviděla nic špatného a pro děti škodlivého. Přitom: Natáčení po dobu deseti dnů přímo v domácnosti se účastní i děti zúčastněných rodin. Ty přitom nejsou schopny posoudit, jak velký dopad na jejich život i další vývoj bude mít předvedení jejich soukromí v široké televizní veřejnosti (stanice Nova opakovaně poukazuje na vysokou sledovanost*

tohoto pořadu). Přesto, že se jedná o pořad oblíbený, nelze ho v souladu s čl. 5 Úmluvy hodnotit jako "místní obyčej, členů širší rodiny nebo obce". V tomto případě navíc došlo i k porušení dítěte na právo na soukromí, a to v rozporu s čl.16 Úmluvy.

Řešení: Byť rodičům nemůže být upíráno právo usměrňovat své děti odpovídajícím způsobem v souladu s jejich tradičním prostředím, je třeba obezřetnosti při účasti dětí na projektech nových, nevyzkoušených či masově publikovaných. Na takových by účast dětem povolena být neměla, a to ani se souhlasem rodičů.

Článek 6: Přežití a rozvoj

Každé dítě má nezadatelné právo na život a stát zabezpečuje jeho přežití a rozvoj.

Třetí ze čtyř základních principů Úmluvy. Stát by měl učinit taková opatření, aby v co nejvyšší míře eliminoval hrozbu poškození na životě.

Praxe: Účast dětí v silničním provozu. Poslanci KDU-ČSL dlouhodobě lobbují proti povinnosti autosedaček na všech komunikacích s tím, že to "poškodí" rodiny s větším počtem dětí.

Kazuistika 4: V červenci 2005 jsem jako redaktorka deníku Rovnost navštívila místo tragické dopravní nehody na okresní silnici v blízkosti Vyškova. Dvouleté dítě umístěné v autosedačce (byť na tomto typu komunikace nebyla povinná) přežilo se zlomenou nohou. Matka sedící vedle něj na zadním sedadle podlehla vážným zraněním v nemocnici.

Řešení: Nařízení autosedaček na všech typech silnic.

Praxe: Opakované vraždy novorozenců matkou dle §220 trestního zákona. V případě dopadení pachatelky je často zjištěno, že novorozené dítě zabila žena v obtížné rodinné či sociální situaci, která se do té doby řádně starala o dříve narozené děti.

Kazuistika 5: V roce 1991 jsem jako redaktorka Moravských novin navštívila ženskou věznici v Opavě. Bylo mi umožněno setkání s odsouzenými ženami, včetně nahlédnutí do jejich spisů. Seznámila jsem se s případem ženy odsouzené za vraždu novorozence. Žena, původem Polka, porodila své třetí dítě v utajení a ve strachu před partnerem své dítě ihned po narození zabila a hodila do kanálu. Druhý den se šla udat a později ji byl soudem vyměřen trest v odnětí svobody sedmi let nepodmíněně. Odsouzená, která při rozhovoru se mnou působila klidně a vstřícně, svůj čin neobhajovala, trest naopak považovala za nízký. Svoji tehdejší situaci popisovala zmateně s tím, že "vůbec nevěděla kam jít", jako cizinka se v českých úřadech špatně orientovala (mimo to bylo ve spise

této ženy zaznamenáno nižší zjištěné IQ). Svoji budoucnost upínala k sedmnáctileté dceři.

Řešení: *Důsledná informovanost široké veřejnosti a možnosti adopce, zřízení většího počtu babyboxů (speciálních schránek vbudovaných v nedávné době v několika českých porodnicích. Ženy do nich mohou bezpečně umístit nechtěné děti po porodu a po jejich totožnosti nebude pátráno). Ženám, které se obávají pouze finančních následků by mělo být zavčas sděleno, že je povinností sociálního státu se o matku s dítětem postarat alespoň v míře životního minima. Ženám v neutěšené partnerské nebo bytové situaci nabídnout možnost azylového bydlení. Mimo to: je z morálního hlediska třeba mít na paměti, že každé z dětí zavražděných jejich matkou mělo otce, kterého těhotenství a porod jeho sexuální nebo i životní partnerky nezajímaly.*

Na znění čl. 6 Úmluvy a současně ustanovení Listiny základních práv a svobod o ochraně nenarozeného života ještě před narozením se opakovaně odvolávají stoupenci Hnutí pro život, jejichž snahou je dosáhnout zákazu nebo alespoň citelného omezení umělých přerušování těhotenství. Členové této organizace vydali v roce u příležitosti 10. výročí vyhlášení Úmluvy tzv. Deklaraci práv nenarozeného dítěte (dále jen Deklaraci). Na základě znění této deklarace se opakovaně dožadují dodržování:

- zásady klasického římského práva "nasciturus pro iam nato habetur, quotiens de commodo eius agitur" (ten, kdo se má narodit, se považuje za narozeného).

Právní pořádek české republiky termín nasciturus uznává, ovšem za předpokladu, že se dítě narodí živé

- zásady in dubio pro vitae (v pochybnosti je třeba se rozhodnout ve prospěch života)
Není zřejmé, na základě čeho stoupenci určují, který život má například v ohrožení života těhotenstvím či porodem přednost, zda život matky či počatého plodu.

- jako přinejmenším sporné se jeví znění článku 3 této Deklarace: "Počaté dítě má právo se narodit, potřebuje být přijaté a milované. Této potřebě odpovídá zplození přirozeným způsobem v manželství jednoho muže a jedné ženy. Přirozeným prostředím pro harmonický rozvoj počatého dítěte je rodina, založená na trvalém manželském svazku muže a ženy".

Toto znění zpochybňuje legitimitu dětí zplozených, případně narozených a žijících mimo manželství rodičů - rovnost dětí manželských a nemanželských a je v rozporu s právními normami našeho státu.

- jako pozitivní se naopak jeví čl. 9: Počaté dítě a jeho matka mají právo na osobní péči a pomoc, zejména v tísnivém postavení. Matka počatého dítěte má právo na ochranu v pracovních vztazích a na odpovídající pracovní podmínky.

To je už ale příslušnými právními předpisy ošetřeno.

Řešení: *Z uvedených příkladů vyplývá, že Hnutí pro život stran ochrany pokrok stran čl. 6 Úmluvy nepřináší.*

Článek 7: Jméno a státní příslušnost

Každé dítě má od narození právo na jméno. Má rovněž právo získat státní občanství a podle možnosti též právo znát své rodiče a být v jejich péči.

Mnohé země přijali Úmluvu ve vztahu k tomuto článku s určitými výhradami. Tak tomu bylo i v případě České republiky, který vykládá ustavení článku 7 odst. 1 následujícím způsobem: V případech neodvolatelných osvojení, která jsou založena na principu anonymity, a umělých oplodnění, kde se po lékaři provádějícím zajištění, aby manžel a manželka na straně jedné a dárce na straně druhé byli vzájemně drženi v tajnosti, není nesdělení jména biologického rodiče nebo rodičů dítěti v rozporu s tímto ustanovením.²¹

Dále platí, že má-li dítě jen jednoho rodiče, určí mu jméno sám. Jestliže má jak otce, tak matku, musí se na jméně dohodnout. Nedohodnou-li se, určí jméno dítěti soud.²²

Praxe: *Problém nastane v případě, že je matka provdána a otec - manžel matky se zdržuje na neznámém místě. Obtížně řešitelná situace je i tehdy, kdy otec dítěte odmítne při určení jména spolupracovat.*

Kazuisitka 6: *Dítě se narodilo v rozvodovém řízení svých rodičů v březnu roku 2000. Matka byla poučena, že rodný list na matrice Brno-střed musí vyzvednout pouze otec a současně zde také podepsat souhlas s vybraným rodným jménem. Otec ovšem odmítl jít na matriku s tím, že ho to nezajímá. Matriční úřednice sdělila matce, že jí rodný list nevydá, přičemž jí ovšem nedokázala vysvětlit, jaký postup bude následovat, případně jaká opatření má matka podniknout.*

Řešení: *Bezodkladné vydání dokladů dítěte matce, i bez určeného jména. Současně odkázání na sociálně-právní pomoc příslušného odboru o dítě, který by měl*

²¹ DAVID, R.: Práva dítěte, 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc. 1999, str. 50

²² JRÁLÍČKOVÁ, Z.: Rodinné právo v otázkách a odpovědích, Praha: Computer Press, 2000 str. 83

v kompetenci podat návrh na určení jména dítěti ve zkráceném řízení. Jedině tak může být splněno znění Úmluvy, že dítě má nárok na jméno ihned po narození.

Článek 8: Zachování identity

Stát má ochránit a v případě nutnosti obnovit základní znaky identity dítěte, k níž patří jméno, státní občanství a rodinné svazky.

Stát je povinen zjednat nápravu tam, kde byly neprávem rozděleny rodiny. Soud v Táboře se dopustil chyby, když odebral děti manželům Wallovým. Přesto, že rozsudek Evropského soudu pro lidská práva již nabyl právní moci, české úřady dosud jeho rozhodnutí neuposlechly a rodičům děti dosud nevrátily.

Kazuistika 7: *Deník Právo dne 6. 4. 2007* : *"Velký rudý nápis na rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku dává jasně najevo, že toto rozhodnutí je už nezpochybnitelné. České úřady porušily práva rodičů Emílie a Jaroslava Wallových, když jim odebraly jejich vlastní děti, potvrdil soud s konečnou platností už jednou vyneseny verdikt. "Neoddiskutovatelně byly porušeny články 8 a 14 Úmluvy," píše se v konečném rozhodnutí Evropského soudu. "Na rozdíl od většiny případů, které soud dosud projednával, děti stěžovatelů v daném případě nebyly vystaveny násilí nebo špatnému zacházení. "Soud "nezjistil ani nedostatek citového zázemí či znepokojivý zdravotní stav nebo psychickou nerovnováhu u rodičů."*

Řešení: *Respektování rozsudku Soudu pro lidská práva.*

Článek 9: Oddělení od rodičů

Dítě má právo žít s oběma rodiči, pokud to není v rozporu s jeho zájmy. Dítě má rovněž právo udržovat styk s oběma rodiči, je-li odděleno od jednoho z nich nebo od obou.

Obsah tohoto článku se bezprostředně týká úpravy styku dítěte rozvedených nebo nesezdaných rodičů. Na jeho znění se často odvolávají ti rodiče, kterým je bráněno ve styku nebo by chtěli dosáhnout střídavé nebo společné péče s druhým rodičem.

Společná péče je určitým nedopatřením. Připutovala k nám od západu a je vlastně nepochopením cizích právních úprav. Tzv. joint custody v západoevropských úpravách (a rovněž v USA) totiž znamená, že rodič, kterému nebylo svěřeno dítě do výchovy, *neztrácí* svá rodičovská práva (rodičovskou zodpovědnost vůči dítěti a je i nadále oprávněn rozhodovat o podstatných záležitostech

týkajících se dítěte, dítě zastupovat atd. Dítě ovšem žije s jedním z rodičů. V našem zákona o rodině společná výchova neznámá nic jiného, než že *poměry dítěte nejsou pro dobu po rozvodu upraveny*, tj. ve vztahu k dítěti jako kdyby k rozvodu manželství jeho rodičů nedošlo. Výhradou je, že pokud rozvedení manželé zůstávají v jednom bytě, tak toho moc nevyřešili. A jsou-li schopni se na všem dohodnout, tak proč se teda rozvádějí?²³

Praxe: Schválení této dohody na místě je vhodné např. u šestnáctiletého dítěte, které jezdí domů z internátu.

Střídavá péče znamená, že podle soudem schválené dohody je dítě svěřeno po určitý časový úsek do výchovy matce a stejný časový úsek otci. Zákon nikde neřeší délku střídavé výchovy, tj. po jakých intervalech by se měli rodiče střídat. Názory psychologů na střídavou výchovu se různí. Podle některých je dobře, že se dítě učí přizpůsobovat různým životním situacím. Druzí ale zdůrazňují význam stabilního výchovného prostředí. Základním předpokladem jsou přiměřené osobnostní rysy obou rodičů, kteří nebudou spolupráci jen proklamovat.²⁴

Praxe: Svěření dítěte do výchovy je často kompromisem poté, co oba rodiče žádali o svěření dítěte do své výchovy.

Článek 10: Spojení rodiny

Děti a jejich rodiče mají právo opustit kteroukoli zemi a vstoupit do své vlastní za účelem spojení rodiny nebo udržení vztahů dítěte s rodiči.

Jako problematické se jeví začlenění žadatelů o azyl, kteří v ČR zůstávají po delší dobu a nemají zájem, aby si jejich dítě zvykalo na tzv. tranzitní zemi. Takové děti mohou trpět pocitem vykořenění - byly vyjmuty z původního prostředí, kultury a nové nemají příležitost poznat a absorbovat.

Článek 11: Nezákonné přemístění a nevrácení

Stát má zabránit a sjednat nápravu při únosech nebo zadržování dětí v cizině jedním z rodičů nebo třetí stranou.

V důsledku sňatků s cizinci přibývá dětí ze smíšených, mezinárodních manželství. Po rozpadu vztahu se rodiče nedohodnou s kterým z nich a v jaké zemi bude dítě žít. V důsledku toho dochází k únosům dětí jedním z nich. Situace českých

²³ HRUŠÁKOVÁ, M.: Rozvod a paragrafy, 2. vydání, Brno: Computer Press, 2003, str.54

²⁴ HRUŠÁKOVÁ, M.: Rozvod a paragrafy, 2. vydání, Brno: Computer Press, 2003, str.54 - 55

rodičů, zejména matek, se až donedávna jevila značně nevýhodná: České úřady pokaždé vydaly dítě otci. Brněnský Úřad pro mezinárodně právní ochranu byl v tomto směru médií opakovaně kritizována za pasivitu vůči cizím zemím. Předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková se vyjádřila v tom smyslu, že si ČR neumí ochránit své nejmenší občany.

Dokladem o tom, že ne vždy české rozhodují správně, když děti do zahraničí vydávají, je následující příklad šestileté dívky české matky a portugalského otce, kdy musela matka na příkaz našich úřadů vydat do Portugalska. Až tamní úřady rozhodly o navrácení dítěte zpět do ČR.

Kazuisitka 8: *Deník Právo 13.2. 2007:* *Šestiletá Sára Baraová je už opět se svou matkou, která ji musela začátkem ledna vydat otci do Portugalska. Otec dítě předal matce Natálii Baraové. Potvrdila to matčina advokátka Lenka Pavlová s tím, že další informace k pobytu děvčátka či k jeho návratu do ČR nesdělí. Mezi sledovanými případy dětí, které podle mezinárodního práva unesl do jiné země jeden z rodičů, je to první případ, kdy se dítě vrátí do ČR. "Dcera je s matkou a byla jí předána. Je to jediný případ, kdy se dítě matce vrátilo," uvedla Pavlová s tím, že Sára bude dál žít u matky v Česku, portugalského otce bude navštěvovat. Pavlová upozornila na to, že lidé obvykle podobné případy začínají řešit až tehdy, kdy už bývá pozdě. Netuší totiž, do jakých potíží se odjezdem s potomkem ze země dostanou.*

Český soud poslal dívku do Portugalska, portugalský do Česka

O Sárině vydání do Portugalska rozhodl český soud. Česko prý k tomu zavazuje Haagská úmluva o únosech. Podle soudců Natálie Baraová měla svou dceru otci vrátit už před dvěma lety. Začátkem ledna matka děvče dobrovolně vydala. Hrozilo totiž, že si pro dítě přijde exekutor. Předání děvčátka se ale neobešlo bez pláče a tahanic rodičů. V Portugalsku dívenka navíc stále plakala a nechtěla jíst. Portugalský soud pak dítě přiřkl do matčiny péče.

Haagská smlouva připouští nevydání dítěte

Předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková již dříve řekla, že Haagská úmluva pamatuje i na podobné případy, jako je ten Sárin. Článek 13 se totiž zmiňuje o tom, že stát nemusí do ciziny dítě vydat, pokud by mu hrozila fyzická či psychická újma nebo by se dostalo do jiné nepřipustné situace. Podle odborníků může mít vydání do ciziny, a to navíc násilné, pro dítě psychické i zdravotní následky. V Česku totiž mívá už svůj domov, cizí řeč neovládá a navíc musí opustit rodiče, k němuž je citově vázáno

a na kterého je zvyklé. Nejvyšší soud koncem loňského roku rozhodl o tom, že se dítě vždy do ciziny vracet nemusí. Soudy podle něj musejí v mezinárodních sporech rodičů o potomky přihlížet k právům, zájmům a také přáním dětí a zkoumat, zda jim v zahraničí nehrozí újma. Zájmy dětí má hájit i brněnský Úřad pro mezinárodně právní ochranu dětí. Ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas (ODS). Již dříve řekl, že tato instituce by mohla být ve střetu zájmů. Často totiž zastupuje zahraniční rodiče a usiluje o vydání do ciziny. Nečas požaduje po úřadu analýzu jeho činnosti. Uvedl, že se připravují změny systému. Českým úřadům by měli s podobnými případy "únosů" pomáhat odborníci na mezinárodní právo či psychologové.

Článek 12: Názor dítěte

Dítě má právo svobodně vyjadřovat své názory a tyto názory mají být brány v úvahu ve všech záležitostech nebo řízeních, které se dítěte dotýkají.

Poslední ze čtyř základních principů Úmluvy. Tento článek je také promítnut do § 31 odst. 3 zákona o rodině, § 100 občanského soudního řádu, § 29 odst. 4 správního řádu, ale také do § 20 odst. 1 písm. j) zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy ve školských a zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů.

Ustanovení § 31 odst. 3 zákona o rodině tak stanoví, že *dítě, které je schopno s ohledem na stupeň svého vývoje vytvořit si vlastní názor a posoudit dosah opatření, jež se ho týkají, má právo obdržet potřebné informace a svobodně se vyjadřovat ke všem rozhodnutím rodičů týkajících se podstatných záležitostí jeho osoby. Rovněž má být slyšeno v každém řízení, v němž se o takových záležitostech rozhoduje.*

Dítě tak může zřetelně projevit svůj názor při rozhodování o výchovných opatřeních, a to i *bez přítomnosti rodičů. Orgány sociálně-právní ochrany mají povinnost s dítětem hovořit a dítěti věnovat náležitou pozornost, a je-li toho třeba a je to účelné, využívat je zejména v řízení o výchovných poměrech dítěte.*

Praxe: *Stane se, že názory dítěte jsou do značné míry zmanipulované tzv. programujícím rodičem, který dítě navádí proti svému bývalému partnerovi. Američan R. A. Gardner tento jev popsal jako Syndrom zavrženého rodiče (dále jen SZR), který se projevuje určitými znaky. Dítě odmítá s druhým rodičem být jen hovořit, nesmyslně ho obviňuje atd. Na výskyt SZR často poukazují rodiče a jejich právní zástupci, kteří se domáhají styku s dítětem. Je ale nutné konstatovat, že SZR*

nebyl dosud označen jako lékařská diagnóza (na to upozorňuje pražská psychologka PhDr. Šárka Gjuričová) a není s ním tedy možné coby s onemocněním argumentovat.

Kazuistika 9: Matka se dvěma nezletilými syny opustila manžela a podala žádost o rozvod a svěření dětí do své péče. Snažila se vést děti k samostatnosti a vymanit je z vlivu manželovy matky, která neustále zasahovala do chodu domácnosti. Po měsíci si otec odstěhoval staršího ze synů zpět, později druhého. Děti se netajily tím, že jim tatínek slíbil lepší materiální výhody a "vše jim dovolí". Navíc se jedná o děti, které mají diagnostikovanou poruchu chování, mladší užívá vysoké dávky antipsychotik. Přesto v řízení o rodičovské zodpovědnosti neuspěla s návrhem na vyhotovení znaleckého posudku jak rodičů (stran rodičovských schopností), tak znaleckého posudku stran zdravotního stavu dětí. Soudkyně Městského soudu v Brně odmítla navrhované důkazy jako nadbytečné. Vyslechla děti a poté je svěřila do péče otci.

Řešení: V případě pochybností o rozumové vyspělosti dítěte, případně i o okolnostech, které na dítě dlouhodobě působí, by měl soud v řízení o výchově přihlížet ke znaleckému posudku.

Článek 13: Svoboda projevu

Dítě má právo vyjadřovat svá mínění a získávat i rozšiřovat své informace a myšlenky bez ohledu na hranice.

Dítěti by neměla být tato práva upírána za předpokladu, že bude ku svému prospěchu získávat informace a znalosti rozšiřující jeho duševní obzor a své názory vyjadřovat kultivovaně, s tolerancí k názorům druhých. K tomu by mělo být dítě vedeno výchovou a příkladem doma i ve škole. K získávání poznatků ze zahraničních kontaktů by mělo mít dítě možnost studovat cizí jazyky.

Článek 14: Svoboda myšlení, svědomí a náboženství

Stát má respektovat právo dítěte na myšlení, svědomí a náboženství za přiměřeného usměrňování ze strany rodičů.

Právo na volbu náboženství má dítě v ČR již od 15 let.

Praxe: Přiměřené usměrňování rodičů by bylo v žádoucí tehdy, kdyby dítě v tomto věku vstoupilo do sekty. Stejně tak by bylo nutné řešit problém dítěte, člena Svědků Jehovových, které by odmítalo transfúzi.

Řešení: V extrémních případech není tolerance k náboženství i u dítěte staršího patnácti let vhodná.

Článek 15: Svoboda sdružování

Děti mají právo stýkat se s druhými dětmi a zapojovat se do jejich sdružení nebo tato vytvářet.

Pro optimální rozvoj každého dítěte je nutné, aby se učilo zvládat společenské vztahy v rámci kolektivu svých vrstevníků. Rodiče by ale měli být seznámeni s tím kdy a kde jejich dítě tráví volný čas a jaké činnosti se svými kamarády věnuje.

Praxe: Ne vždy mají rodiče kontakty a zájmy svých dětí pod kontrolou, případně o ně vůbec neprojevuji zájem. V důsledku toho dochází k vytváření problematických part.

Článek 16: Ochrana soukromí

Děti mají právo na ochranu před zasahováním do jejich soukromí, rodiny, domova i korespondence a na ochranu cti a pověsti.

Dlouhodobá účast státu na kontrolování rodiny v době minulého režimu se promítla do neomalenosti mnohých obyvatel ČR, lidé se rádi vyptávají na soukromé věci, cítí se oprávněni sledovat chod v jiných domácnostech, posuzovat materiální úroveň a způsob života druhých rodin. V důsledku je zde jen v malé míře respektováno soukromí dětí.

Kazuistika 10: *Úspěšná televizní reality show Výměna manželek staví právě na voyaerství v cizí domácnosti: Dvě ženy si na deset dnů vymění bydliště a zasahují do chodu cizí rodiny. To vše za účasti nezletilých dětí, jejichž soukromí je tak každý nedělní večer prezentováno takřka celému národu. Děti před kamerami pláčí, jí, vztekají se... Občas jim cizí paní sprostě vynadá. Tak tomu bylo i v díle, kde v rodině žijící v brněnském pavlačovém bytě kontrolovala "náhradní matka" za pomoci detailního záběru kamery vlasy a odstraňovala nalezené vši. Dívky byly posléze ostříhány, starší z nich byla sledována, jak vyjídá hrnec s obědem na příští den. Dívka projevovala znaky neurotické poruchy. V závěru pořadu byla označena za viníka všech neshod včetně sousedských. Diskuse na téma, zda bylo či nebylo v tomto pořadu poškozeno právo nezletilého dítěte, kterou jsem (uvedeno v kapitole 4) založila na Dámě.cz měla velký ohlas:*

- *mnozí se pozastavovali nad sledováním dětí kamerou, dívky litovali a vůči pořadu vyjádřili opovržení*
- *asi polovina připívajících diskutérů ale na tom neshledala nic špatného a nechápala, o jakých právech dítěte je řeč*

- o existenci Úmluvy neměl nikdo ani tušení, mnozí se naopak vyjadřovali ve smyslu, že by děti mít příliš mnoho práv ani neměly (byli to titíž, kterým se pořad *Výměna manželek* líbí).

Řešení: Obsahem pořadu *Výměna manželek* by se měla zabývat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, neboť zde dochází k porušování práv dle Úmluvy. Současně by ale měli představitelé státu plnit ustanovení části II Úmluvy: **a) Povinnost státu seznamovat s právy obsaženými v Úmluvě co nejširší okruh dospělých a dětí.**

Ze strany úřadů je soukromí všech osob, tedy i dětí chráněno: zaměstnanci orgánu sociálně-právní ochrany, zaměstnanci obcí s rozšířenou působností zařazení do obecního úřadu jsou povinni podle § 57 zákona o SPO zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se při provádění sociálně-právní ochrany nebo v přímé souvislosti s tím seznámili.

Článek 17: Přístup k vhodným informacím

Stát zajistí přístup dětem k informacím i materiálům z rozmanitých zdrojů a podpoří hromadné sdělovací prostředky pro šíření informací, které jsou pro dítě sociálně i kulturně prospěšné. Stát činí kroky k ochraně dítěte před materiály, které mu škodí.

Stát není v současné době schopen zajistit ochranu dětí před závadnými materiály na internetu. Počítačová síť běžně obsahuje dostupný pornografický materiál, který například účastníci diskusí na stránkách bulváru Super, vydavatelství Stratosféra přidávají ke svým příspěvkům. Rovněž se na serveru objevují nejrůznější erotické chatovací místnosti, kam se může po pouhém kliknutí na potvrzení 18 let přihlásit kdokoli. Děti jsou tak vystaveny hrozbě nejen závadného materiálu (dostupné jsou například videa poprav iráckých zajatců useknutím hlavy), ale i kontaktu a obtěžování pedofilů.

Článek 18: Rodičovská zodpovědnost

Rodiče mají společnou a prvotní zodpovědnost za výchovu a vývoj dítěte. Stát je v tom má podporovat a poskytovat jim při výchově dětí přiměřenou pomoc.

Pomoc při sociálně-právní ochraně dětí poskytují

- obecní úřady obcí s rozšířenou působností
- obecní úřady
- krajské úřady

- Ministerstvo práce a sociálních věcí
- Úřad pro mezinárodně-právní ochranu dětí

Sociálně-právní ochranu dětí zajišťují také obce a kraje v samostatné působnosti, komise pro sociálně-právní ochranu dětí a další právnické a fyzické osoby, jsou-li výkonem sociálně právní ochrany pověřeny.

Článek 19: Ochrana před násilím a zanedbáváním

Stát má dítě chránit před násilím a všemi formami špatného zacházení ze strany rodičů nebo jiných osob starajících se o dítě. Má zavádět vhodné sociální programy zaměřené na prevenci násilí a na pomoc jeho obětem.

Nové ustanovení zákona o sociálně právní ochraně (dále jen SPO) v § 10 odst. 5, 6 a 7 ukládá zdravotnického zařízení povinnost při ošetřování úrazu dítěte zajistit zaznamenání úrazu. Ten je povinna provést osoba, která dítě doprovází nebo dítě samo, přišlo - li bez doprovodu. Oba mají povinnost uvést jak k úrazu došlo. Jestliže zdravotnické zařízení zjistí, že charakter zranění neodpovídá popisu úrazu, uvede tuto skutečnost do záznamu. Záznam je povinnou zdravotnické zařízení zaslat obecnímu úřadu s rozšířenou pravomocí. V případě nesplnění této povinnosti se může zdravotnické zařízení dopustit deliktu §59 zákona o SPO a obdržet pokutu až 50 tisíc Kč. Ustanovení § 10 odst. 1 zákona o SPO upravuje povinnost zdravotnickému personálu oznámit tu skutečnost, že matka dítě po narození opustila a zanechala je ve zdravotnickém zařízení.²⁵

Článek 20: Ochrana dítěte bez rodiny

Stát má poskytovat zvláštní ochranu dítěti zbaveného rodinného prostředí a má mu zabezpečit vhodnou náhradní péči nebo umístění v příslušném zařízení. Přitom je třeba brát ohled na kulturní zázemí dítěte.

Ve většině případů je nejlepším zajištěním způsobem zajištění péče o dítě, které nemůže vyrůstat ve vlastní rodině, péče v jiné vhodné rodině. Nejsou však ojedinělé případy, kdy péče o dítě v určité náhradní rodině není úspěšná, dítě se musí např. vrátit do ústavu a je potřeba hledat rodinu novou nebo s rodinou intenzivně pracovat. Proto zákon o SPO v § 19 odst. Ukládá zaměstnancům obecního úřadu obce sledovat vývoj

²⁵ VESELÁ, R., SOVÁK, Z.: Rodina a rodinné právo, 2. vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str.38 - 39

děti, které byly svěřeny do výchovy jiných fyzických osob než rodičů. Tito zaměstnanci jsou povinni navštěvovat rodinu kde dítě žije, popřípadě i jiné prostředí, kde se dítě zdržuje, a to nejméně jednou za tři měsíce v období prvních šesti měsíců nahrazujících péči rodičů, a poté v souladu se zájmy dítěte podle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců.²⁶

Článek 21: Osvojení

V zemích, v nichž se uznává a povoluje osvojení, bude uskutečněno přednostně s ohledem na zájem dítěte, a to pouze se souhlasem kompetentních orgánů a za poskytnutí příslušné záruky.

Podle právního řádu České republiky patří mezi formy náhradní výchovy, upravené zákonem o rodině:

- svěřením dítěte do péče jiné osobě než rodiče
- pěstounská péče
- poručenství, pokud poručník o dítě osobně pečuje
- osvojení a
- ústavní výchova

Při realizaci forem náhradní výchovy ukládá zákon o SPO, ale samozřejmě i zákon o rodině a občanský soudní řád, povinnosti orgánům sociálně-právní kontroly. Zákon o SPO rovněž upravuje proces zprostředkování osvojení a pěstounské péče. Pro nároky podle právních předpisů o nemocenském pojištění, i pro nároky podle pracovně-právních předpisů a zákona o státní sociální podpoře je dítě svěřené do péče jiného občana než rodiče, do pěstounské péče, poručenství a osvojení *posuzováno jako dítě vlastní*.²⁷

Článek 22: Uprchlícké děti

Zvláštní ochrana má být poskytována uprchlickému dítěti nebo dítěti, které o status uprchlíka usiluje. Stát má spolupracovat s kompetentními organizacemi, které takovou ochranu a pomoc poskytují.

Takové dítě musí v souladu s úmluvou, ať už je doprovodem, či nikoli, obdržet potřebnou humanitární a potřebnou ochranu.

²⁶ KRAUSOVÁ, L.: Sociálně-právní ochrana dětí, 1. vydání, Praha: Aspi, 2006, str. 62

²⁷ KRAUSOVÁ, L., : Sociálně-právní ochrana dětí, 2. vydání, Praha: Aspi, 2006, str. 54 - 55

Praxe: Uprchlíckým dětem přísluší přístřeší a zabezpečení ve výši nejméně životního minima.

Kazuistika 11: *V parku bylo nalezeno spící, asi patnáctileté dítě. Nemluvílo česky, jen opakovalo slovo "azyl". Po převezení dítěte na obecní úřad bylo zjištěno, že dítě je Albáncem. Po dalším šetření a přetlumočené výpovědi bylo zjištěno, že dítě přišlo z Albánie spolu se strýcem, patrně poručníkem, ale navzájem se ztratili. I strýc chtěl údajně požádat o azyl. Protože dítě požádalo, že žádá o azyl, řešila se jeho situace podle zákona č. 325/1999 sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a zákona o SPO. Protože žadatel o azyl je pod ochranou státu, ve kterém uplatňuje žádost o azyl, není kontaktován zastupitelský úřad státu, jehož je žadatel státním příslušníkem.²⁸*

Článek 23: Postižené děti

Postižené dítě má právo na zvláštní péči, výchovu a profesní přípravu, aby mohlo žít plným a důstojným životem a dosáhnout nejvýše možného stupně samostatnosti a sociálního začlenění.

V ČR byl tradiční model ústavní výchovy postižených dětí. Případy, kdy rodiče odmítli dát dítě do ústavní péče, byl spíše ojedinělé. Mimo ústavní péči měly tyto děti jen málokdy zajištěné právo na vzdělání či profesní přípravu.

Kazuistika 12: *Rodina od narození pečovala o mentálně postiženého syna s Downovým syndromem, matka s dítětem zůstala doma, později se rodičům narodilo ještě jedno (zdravé) dítě. Rodina se kvůli chybějícímu příjmu matky často potýkala s finančními problémy. Nejstaršímu dítěti nebyl vydán občanský průkaz s tím, že je nevzdělatelný. To se vyvrátilo až v jeho dvaceti letech věku, kdy měl možnost navštěvovat tzv. domovinku a pod odborným vedením se naučil i částečně číst. Později mu byly i vydány doklady, má určeného opatrovníka. Jeho matka ale již dosáhla vyššího věku a po dvacetileté pauze mimo obor již ve Frýdecko-Místecké oblasti nemůže sehnat práci. Stále pobírá příspěvek na péči o blízkou osobu.*

Řešení: *Stupeň samostatnosti a sociálního začlenění, pomoc postiženým dětem, je přínosem nejen pro dítě, ale i jeho rodinu.*

²⁸ KRAUSOVÁ, L.: Sociálně-právní ochrana dětí, 1. vydání, Praha: Aspi, 2006, str. 22

Článek 24: Zdravotní a zdravotnické služby Státy mají klást zvláštní důraz na zajištění základní a preventivní péče, na veřejnou zdravotnickou osvětu a na snižování kojenecké a dětské úmrtnosti. Státy mají v tomto směru podporovat mezinárodní spolupráci a snažit se, aby žádné dítě nebylo zbaveno přístupu k efektivním zdravotnickým službám.

Děti v ČR mají nárok na bezplatnou zdravotnickou péči. Plánovaná reforma zdravotního pojištění však počítá s úhradou návštěvy lékaře dítěte nad tři roky věku, platbou za recepty atd. se nabízí otázka, do jaké míry mohou rodiče zodpovědně odhadnout, kdy je v případě jejich dítěte návštěva lékaře či vyšetření potřebná či nikoli.

V oblasti preventivní péče se v posledních letech jeví jako problematická péče zubařů: Mnozí z nich odmítají dětské pacienty registrovat, rodiče obtížně shánějí stomatologické odborníky.

Stran nízké kojenecké úmrtnosti zaujímá ČR tradičně jedno z předních míst na světě.

Problémem je dostupnost některých operací či léků pro malé pacienty: Ve sdělovacích prostředcích se opakovaně objevují výzvy stran příspěvků na léky na onemocnění svalů apod.

Článek 25: Pravidelné hodnocení

Dítě, které bylo příslušnými orgány dáno do péče, na výchovu nebo na léčení, má právo na pravidelné hodnocení svého umístění.

Dítě má právo na návrat do svého původního prostředí, pokud by se jeho zdravotní stav, chování či původní podmínky zlepšily natolik, že by to bylo možné. To je nutné opakovaně prověřovat.

Článek 26: Sociální zabezpečení

Dítě má právo na výhody sociálního zabezpečení včetně sociálního pojištění.

Podle § 2 odst. 2 zákona o SPO náleží sociálně-právní ochrana dítěti, které

- má na území ČR trvalý pobyt
- podle zákona 326/1999 Sb. má povoleno trvalý pobyt nebo je hlášeno k pobytu na území republiky po dobu nejméně 90 dnů
- podalo návrh na zahájení řízení o udělení mezinárodní ochrany na území ČR (tzn. o udělení azylu nebo doplňkové ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb. o azylu
- ve znění pozdějších předpisů

- je oprávněno na území ČR trvale pobývat
- pobývá na území ČR s rodičem, který podal žádost o oprávnění pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území České republiky nebo již pobývá na základě oprávnění k udělení pobytu

Článek 27: Životní úroveň

Každé dítě má právo na životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, duchovní, mravní a sociální rozvoj. Základní zodpovědnost za zabezpečení takové úrovně nesou rodiče. Povinnost státu je zabezpečovat, že jejich povinnost může být a je plněna. Stát přitom může poskytnout rodičům a jejich dětem materiální pomoc.

Dle Zákona o rodině má dítě právo podílet se na životní úrovni svých rodičů - i když s nimi nežije ve společné domácnosti. Stát by měl tedy dbát na to, aby byla vyživovací povinnost nejen plněna, jak je uvedeno v poznámce u čl.4. Ale měl by dbát i o to, aby byla vyživovací povinnost v případě rozvedených nebo nesezdaných rodič stanovena v jeho možnostech.

***Praxe:** Soudy ale stále inklinují k tomu, že výživné stanoví pouze ve výši tzv. důvodných potřeb dítěte (prakticky jeho měsíčně spotřebě a nutného ošacení, k tomu minimální příspěvek na zájmové kroužky). Není vžitá představa, že dítě by mělo mít vlastní účet, finanční rezervu, že by si mohlo a mělo z přijatého výživného spořit na vzdělání, bydlení, platit pojistné. Naopak stále přetrvává představa nejen výživné platícího rodiče, ale i širší veřejnosti, že výživné hradí druhému rodiči - nejčastěji matce (viz titulky bulvárních plátek, které opakovaně přinášejí informace o tom, kolik ta - která známá osobnost "bere výživné").*

Kazuistika 13: *Pokud je na straně soudu vůle skutečně stanovit odpovídající výživné, lez nechat ve sporných případech (kdy někteří podnikatelé dokazují předsedovi senátu, jak jsou vlastně chudí) znalecký posudek z oboru ekonomie. V jednom z nich znalec konstatovala, že "k podnikání bylo nezbytně nutné koupit nové motorové vozidlo. Nemusel to však být model Bentley s pozlacenými klikami, stačil by poslední model Škody Suberb. Pan podnikatel si musel pořídit nové vybavení kanceláře, ale nemusela to být kožená sedací souprava s mahagonem v hodnotě 300 tisíc Kč, atd. ... aby nakonec také na výživné pro nezletilé dítě taky něco zbylo.²⁹*

²⁹ HRUŠÁKOVÁ, M.: Rozvod a paragrafy, 2. vydání, Brno: Computer Press, 2003, str. 64

Řešení: Soudy by měly co nejdůsledněji dbát na předkládání důkazů stran výdělkových možností a majetkových poměrů obou rodičů. O to by měl v rámci soudního řízení usilovat i soudem určený opatrovník dítěte, odbor péče o dítě obecní či městské části. Rodiče v obtížné životní situaci by měli mít více možností konzultovat okolnosti soudního řízení s právním zástupcem (ti nejsou dostatečně finančně motivováni zastupovat u soudů zájmy nezletilých dětí, odměny se jim jeví jako příliš nízké). Při stanovení výživného by měl mít soud na zřeteli i to, že kromě zájmu dítěte - který musí být v popředí - zde hraje roli i ekonomická situace státu. Platí, že čím nižší výživné, tím vyšší sociální dávky.

Článek 28: Vzdělání

Dítě má právo na vzdělání a stát má povinnost zajišťovat povinné a bezplatné základní vzdělání, podněcovat různé formy středoškolského vzdělání dostupného všem dětem a zpřístupňovat vysokoškolské vzdělání pro všechny podle jejich schopností. Při zajišťování práva na vzdělání má stát podporovat rozvoj mezinárodní spolupráce.

Vzdělání je v ČR stále omezeno kapacitními možnostmi středních a vysokých škol.

Praxe: Přímo v rozporu s tímto článkem ústavy bylo opatření ministerstva školství, které žákům základních škol zamezilo podávat přihlášky ke studiu na více středních škol najednou. Tím se snížila i konkurence schopnost těchto škol: Žáci z obavy před neúspěchem podávají raději přihlášku na méně atraktivní střední školu.

Řešení: Obnovení možnosti podávat více přihlášek na střední školy.

Článek 29: Cíle výchovy

Výchova má směřovat k rozvoji osobnosti dítěte a jeho nadání, rozumových a fyzických schopností v co nejvyšší míře. Výchova má připravovat dítě na aktivní život dospělého člověka ve svobodné společnosti a posilovat úctu k jeho rodičům, k vlastní kultuře a jazyku a k hodnotám kultur jiných.

Dochází k oslabování důrazu na poslušnost, zdůrazňuje se "rozumovost" výchovy a vytváření správných návyků dítěte.³⁰

Praxe: Česká rodina stojí mnohdy před dilematem, zda uplatňovat tradiční metody, které se vinou jako červená nit po všechny generace až od Rakouska-Uherska a jeho

tradiční disciplínu. Na druhou stranu mají rodiče obavu, že pouze poslušné dítě v dravější konkurenci neobstojí. Rozhodující roli ve výchovném procesu má ale stále vzor, model, který dítě získá v domácím prostředí. Stejně tak přebírá hodnotový žebříček svých rodičů a jejich vztah k dalším lidem, společností, kulturám.

Článek 30: Děti menšin a domorodých obyvatel

Děti menšinových skupin a domorodého obyvatelstva mají právo užívat vlastní kulturu i jazyk a vyznávat své náboženství.

Výraznou minoritní součástí populace jsou Rómové. Výraznou co do počtu i co do rozdílnosti kulturního vzorce chování pramenící ze zcela odlišné kultury vedle skupiny, vedle níž se po staletí vyvíjela. Jestliže lze usuzovat na to, že v první polovině devadesátých let žilo na našem území 205 - 300 tisíc Rómů, při růstu jejich populace lze předpokládat, že se jejich počet v příštích letech zdvojnásobí. Potom lze očekávat větší či menší sociální otřesy.³¹

Článek 31: Volný čas, rekreace a kulturní činnost

Dítě má právo na volný čas, hru a účast na činnostech kulturních a uměleckých akcích

Praxe: Děti ze slabších sociálních vrstev nemají často podmínky k realizaci těchto činností. Jako problematická se jeví praxe soudů: Uznají nárok na ohled na mimoškolní činnost dítěte jen v případě, že rodič usilující o odpovídající výživné prokáže, že aktivity dítěte již zaplatil.

Článek 32: Dětská práce

Dítě má právo na ochranu před prací, která ohrožuje jeho zdraví, výchovu nebo rozvoj. Stát stanoví nejnižší hranice pro vstup do zaměstnání a upraví jejich podmínky.

Dětem se umožňuje pouze výkon umělecké, kulturní, sportovní nebo reklamní činnosti, jinak je práce fyzických osob do 15 let věku nebo starších 15 let před ukončením povinné školní docházky zakázána. Zákon o sociálně-právní ochraně §122 povolování výkonu činnosti dítěte: U dítěte do 6 let je povoleno maximálně 2 hodiny denně, 10 hodin týdně, ve věku 6 - 10 let nejvíce 3 hodiny denně a týdně 15 hodin, ve

³⁰ ČERNÁ, M., MIFFEK, K. : Rozvod, otcové a děti, 1. vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2001str. 8

³¹ VESELÁ, R., PADRNOS., J., : Rodina a rodinné právo, 2. vydání, Praha: EUROLEX Bohemia, str. 48

věku 10 - 15 let 4 hodiny denně, přičemž celková délka týdně nesmí přesáhnout 20 hodin, § 123 obsah a časové vymezení povolení, § 124 řízení o zákazu výkonu činnosti dítěte.

Praxe: Otázkou je, nakolik dítě prací např. v reklamní agentuře neplní spíše ambice rodičů.

Článek 33: Zneužívání drog

Děti mají právo na ochranu před užíváním narkotických a psychotropních látek a před začleňováním dětí do jejich výroby a distribuce.

Okolnost, že se pachatel dopustil trestného činu výroby a držení omamných a látek podle §187 trestního zákona vůči osobě mladší než 18 let, je okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby §187 odst. 2 trestního zákona. Pro trestní odpovědnost pachatele se nevyžaduje, aby znal věk takové osoby, zásadně bude stačit, že se zřetelem na okolnost (zejména vzhled osoby) a svoje poměry o věku osoby vědět mohl a měl. Jestliže předmětem útoku bude osoba mladší než 15 let, bude pachatel postižen v rámci přísnější sazby §187 odst. 3 písm. b) na osm až dvanáct na 2- 10 let. Osoba mladší osmnácti let je chráněna i před jednáním pachatele, které spočívá ve výrobě, opatření nebo přechovávání předmětu určeného k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky, přípravku obsahující omamnou nebo psychotropní látku nebo jedu. Opět je zde přísnější postih za jednání vůči dítěti mladšímu 18 let.³²

Praxe: Opatřit drogu je pro dítě v podmínkách ČR snadné, mimo jiné tomu napomáhá nedávno publikované obchodování na internetu. Nezletilí si přímo na veřejných stránkách, eventuálně chatu domlouvají předávání narkotik, která označují přezdívkami.

Článek 34: Sexuální zneužívání

Stát má chránit děti před sexuálním vykořisťováním a týráním včetně prostituce a před jejich zneužitím v pornografii.

V připravované rekodifikaci trestního zákona se navrhuje nová skutková podstata trestného činu prostituce ohrožující mravní vývoj dětí uvedený trestný čin bude postihovat jednání pachatele spočívající v provozování prostituce v blízkosti školy nebo jiného místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro osoby mladší 18 let nebo v domě, kde bydlí děti mladší 18 let. Zákaz dětské pornografie je obsažen ve skutkové podstatě trestného činu ohrožování mravnosti podle § 205 trestního zákona. Trestní zákon stíhá

podle odst. 1 toho, kdo *uvádí do oběhu, rozšiřuje, činí veřejně přístupnými, vyrábí, dováží nebo vyváží, anebo za tím účelem přechovává pornografická díla písemná, nosiče zvuku nebo obrazu, zobrazení nebo jiné předměty ohrožující mravnost, která:*

- a) *zobrazují dítě*
- b) *v nichž se projevuje neúcta k člověku nebo násilí*
- c) *zobrazují pohlavní styk se zvířetem.*

Přísněji trestný bude ten, kdo pornografická díla písemná, nosiče zvuku nebo obrazu nebo zobrazení

- a) *nabízí, přenechává nebo zpřístupňuje osobě mladší 18 let nebo*
- b) *na místě, které je osobám mladší 18 let přístupné vystavuje nebo jinak zpřístupňuje a dále i ten, kdo páchá uvedený trestný čin jako člen organizované skupiny, nebo spáchá takový čin tiskem, filmem, rozhlasem, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem.*

U prosté pornografie je trestné pouze výše uvedené jednání pachatele vůči osobě mladší 18 let.

Stále diskutovanější otázkou se v poslední době stává *sankcionování pouhého držení dětské pornografie pro vlastní potřebu*. Výbor pro práva dětí podporuje snahy států o zavedení trestnosti držení dětské pornografie. V ČR zatím trestné není, ale v připravované rekodifikaci trestního zákona je upraveno znění dosavadního ustanovení § 205 tak, aby postihovalo i pouhé přechování dětské pornografie.³³

Článek 35: Prodej, obchodování a únos

Stát má povinnost učinit veškerá opatření k prevenci prodeje, obchodování a únosu dětí.

Obchodování s lidmi je v ČR trestné dle § 232 trestního zákona a dopustí se ho ten, kdo *přiměje, zjedná, najme, zláká, dopraví, ukryje, zadržuje nebo vydá osobu mladší 18 let, aby jí bylo užito*

- a) *k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního obtěžování nebo zneužívání*
- b) *k otroctví nebo nevolnictví*
- c) *k nuceným pracím nebo jiným formám vykořisťování*

³² VESELÁ, R., SOVÁK, Z.: Rodina a rodinné právo, 2. vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 283

³³ VESELÁ, R., SOVÁK, Z.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 279 - 280

Trestný čin obchodování s lidmi je postihován v každém případě, jedná-li se o osobu mladší, i když nebylo použito násilí, pohrůžky násilí nebo lsti.³⁴

Únos a obchodování s dětmi jsou trestné podle § 216 a § 216a trestního zákona

Článek 36: Jiné formy vykořisťování

Dítě má právo na ochranu před všemi formami vykořisťování, které jsou na úkor jeho blaha a nejsou zahrnuty do čl. 32, 34 a 35.

Ošetřeno výše uvedenými předpisy (ad čl. 35).

Praxe: O vykořisťování by se dalo v našich podmínkách například i tehdy, pokud by rodiče nutili vykonávat dítě jinak specifickou dětskou činnost (např. natáčení reklamních poutačů) nad rámec jeho oprávněného volna, učení, zdraví nebo i v případě, že by dítě o tuto činnost nemělo samo zájem. O vykořisťování by se jednalo v každém případě, pokud by si rodiče ponechávali pro své potřeby odměnu dítěte za tuto činnost.

Článek 37: Mučení a zbavení svobody

Žádné dítě nesmí být podrobeno mučení, krutému zacházení anebo trestání a nesmí být nezákonně uvězněno nebo zbaveno svobody. Osobám mladším 18 let je za jejich trestné činy zakázáno ukládat trest smrti a odnětí svobody na doživotí bez možnosti propuštění na svobodu. Každé dítě zbavené svobody má být odděleno od dospělých, pokud se to nepovažuje za jeho vlastní zájem. Dítě zbavené svobody má mít zákonnou i jinou pomoc a styk se svou rodinou.

Platí stejné právní předpisy, jako jsou dále uvedeny u čl. 40

Článek 38: Ozbrojené konflikty

Účastnické státy učiní všechna proveditelná opatření, aby se děti mladší 15 let přímo nezúčastnily bojových akcí. Žádné dítě mladší 15 let nebude povoláno do ozbrojených sil. Dětem postiženými ozbrojenými konflikty zabezpečí státy ochranu a péči v souladu s příslušným mezinárodním zákonem.

V ČR platí vyšší standard: Dítě mladší 18 let se nesmí zúčastnit bojových akcí.

³⁴ VESELÁ, R., SOVÁK, Z.: Rodina a rodinné právo, 2. Vydání, Praha: Eurolex Bohemia, 2005, str. 272 - 273

Článek 39: Zotavovací péče

Stát má dětem, které se staly obětmi ozbrojených konfliktů, mučení, zanedbání, zneužívání nebo vykořisťování zabezpečit vhodné léčebné prostředky k jejich zotavení a znovuzачlenění do společnosti.

Dětem, které byly obětmi zločinů pomáhají mnohé nevládní organizace, např. Fond ohrožených dětí. Ostatní je ošetřeno zákonem č. 359/1999 Sb. o sociálně-právní ochraně dětí ve znění pozdějších předpisů.

Článek 40: Justice pro mladistvé

Dítě v konfliktu se zákonem má právo na zacházení, které podporuje jeho smysl pro důstojnost a čest a bere ohled na jeho věk s cílem znovuzачlenění do společnosti.

Ošetřeno zákonem č. 218/2003 Sb. o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věci mládeže, dále zákonem č. 94/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 99/1936 Sb. občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů., zákon č. 106, 2002 Sb. o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních, zákon č. 257/202 o Probační a mediační službě.

Článek 41: Respektování vyšších standardů

Existují-li v národním nebo mezinárodním právu standardy dětských práv vyšší než v Úmluvě, má vždy platit vyšší standard.

5.1 Dílčí závěry

Pozornost, kterou jsem věnovala jednotlivým článkům části I Úmluvy, se odvíjí od aktuálních problémů, které jsou s nimi spojeny, v ČR. (Jiné priority bych si určila, kdyby byla naše země například součástí ozbrojeného konfliktu). K jejich zhodnocení jsem využila znalostí bakalářské studia a dostupné odborné literatury, vlastních zkušeností, výsledků výzkumu, ověřených příkladů z praxe a zpráv z médií. Došla jsem k závěru, že:

- principy dané Úmluvou do právního pořádku České republiky začleněny byly,

- aplikace znění jak Úmluvy, tak našich právních předpisů však na mnoha místech selhává: A to jak na úrovni soudů, práce policie, někdy i škol a sociálních odborů,
- chybí spolupráce mezi jednotlivými obory, např. soudy se vyhýbají zkoumání rodinného prostředí po psychologické stránce. A naopak - rodinám se špatným psychickým zázemím, obtížné životní situaci není vždy a včas poskytnuta odpovídající právní rada
- situace v rodinách se odvíjí od úrovně právního vědomí rodičů (zda jsou schopni a ochotni práva svých dětí akceptovat a realizovat),
- není splněna povinnost státu seznamovat s Úmluvou děti a širokou veřejnost.

ZÁVĚR

Po zhodnocení poznatků obsažených v této práci jsem došla k závěru, že přijetí Úmluvy smysl mělo. A to jak na úrovni světového společenství, tak, tak formou ratifikace Úmluvy naší republikou. Poslání Úmluvy vidím nejen v širokém počtu smluvních států, které se k jejím dodržování zavázaly. Jako první celosvětový právní dokument zakládá právo kohokoli se domáhat aplikace znění Úmluvy ve prospěch dětí kdekoli na světě. Je žádoucí, aby všechny státy, odpovědné organizace, ale i jednotlivci na nedodržování práv dětí v souladu s Úmluvou poukazovali a dožadovali se je jejich plnění. A jaké také třeba, aby jejich výhrady byly vyslyšeny a smluvní státy na ně reagovaly formou kontroly, podpory, případně sankcemi vůči zemím, které Úmluvu nedodržují.

Historický vývoj ukázal, že se postoj společnosti od prvních základů naší civilizace posunul žádoucí směrem. Dítě již není bezprávným subjektem, který by směl takřka kdokoli zabít, zneužít, vykořisťovat... Znění Úmluvy není jen následkem dříve vyhlášených deklarácí. Je výsledkem tisíciletého vývoje naší civilizace a uznáním práv dětem oficiálně přiznává vše, co bylo předchozími společnostmi postupně akceptováno. Přesto jsou stále na světě státy a lidé, jejichž postoj k dětem je bohužel stejný jako na samém začátku lidské společnosti: Děti jsou stále součástí válečných konfliktů, dokonce jsou do nich přímo nasazovány. Stále se mezi námi najdou jednotlivci, kteří si stejně jako římský *pater familias* myslí, že mají právo nad životem a smrtí svých dětí. A stále jsou ženy, které se po porodu cítí tak bezmocné a opuštěné, že své děti raději odloží do babyboxu, podoby středověkého torna.

Také Česká republika svůj postoj k dětem odvíjí od kulturní paměti svého národa. Poznamenané disciplínou rakousko-uherského mocnářství, kuratelou komunistického režimu, který děti v padesátých letech minulého století (tedy dnešní střední a starší generaci) učil udávat i vlastní rodiče. To vše se do postoje veřejnosti k dětem stále promítá. Přechodem k demokratickému zřízení zase do mnohých dospělých vstoupil nejen duch svobody, ale i absolutní volnosti a tím i nezájmu a nezodpovědnosti o vlastní rodinu a děti. V důsledku toho se tradiční rodiny rozpadají

nebo vůbec nezakládají a přibývá nejen osamělých, ale i opuštěných či dokonce týraných dětí.

Na všechny tyto problémy je třeba nahlížet pohledem ne jednoho oboru: Ať už právního, psychologického, posuzování práva dětí jen z hlediska klasické filozofie. Především chybějící vazby mezi těmito přístupy, nepochopení či elitářství jednotlivých pracovních skupin vede k tomu, že rodina, a tím ani dítě není na prahu třetího tisíciletí ošetřena jako celek. Právě v náhledu na problém z hlediska práva, psychologie, sociálních aspektů, to vše v rámci filozofické úvahy o tom, co vše má na dítě v naší společnosti vliv, vidím přínos své práce pro obor sociální pedagogiky.

Úmluva svým rozsahem rovněž umožňuje přístup k problematice práv dětí z různých hledisek. Na jedné straně je hodnocení práv klasických způsobem, jako u jiných listin lidských práv, na straně druhé vztahuje práva k určitým oblastem. Tím dává možnost uchopit zájem dětí ze všech možných hledisek. Její hlavní smysl ale spočívá v samotné existenci této smlouvy: Je především projevem vůle větší části světa se o děti starat. Není tedy vrcholem péče o práva dětí, ale mezníkem, který lidstvu připomíná jeho hlavní úkol - péči o potomstvo. O tom, zda budou děti nejslabším nebo naopak nejsilnějším článkem společnosti musí ale rozhodnout dospělí.

RESUMÉ

Práce "Úmluva o právech dítěte a její aplikace v ČR" je rozdělena do pěti částí. Těmto částem, kapitolám, předchází úvod, který je věnován přijetí Úmluvy a její charakteristice. Stěžejní část této práce spočívá ve dvou bodech: Prvním je význam Úmluvy, coby světového dokumentu zastřešujícím práva dětí a historickým okolnostem, které vedly k jeho vzniku. Druhá část práce je věnována konkrétní realizaci práv obsažených v Úmluvě v návaznosti na stávající právní předpisy ČR, doplněno kazuistikou s využitím diskusí internetových médií.

První část práce se věnuje postavení dítěte ve společnosti od počátků naší civilizace do doby na konci 19. století, kdy byla poprvé společností veřejně akceptována dětská práva.

Část druhá je o významu Úmluvy, jejích základních principech, klasifikaci práv v ní obsažených, o práci Výboru pro práva dítěte a uskutečňování závazků.

Třetí kapitola přibližuje práva dětí na území českého státu od dob Rakouska - Uherska, v průběhu politických změn provázejících naši zemi v době 20. století po listopadový převrat v roce 1989.

Čtvrtý oddíl informuje o postavení dítěte v současném státoprávním uspořádání. Popisuje vývoj rodinného práva v ČR v 90. letech minulého století a zabývá se současným postojem české veřejnosti k právům dítěte.

Pátá, nejrozsáhlejší kapitola, nabízí srovnání jednotlivých článků Úmluvy s konkrétními předpisy právního pořádku ČR a příklady z praxe.

Závěrem přináším zhodnocení dílčích výsledků jednotlivých částí práce a jejich přínosu pro oblast sociální pedagogiky. Zamýšlím se nad posláním a aktuálním významem Úmluvy v dnešním světě a jejím přínosu pro naši republiku.

ANOTACE

Tématem mé bakalářské práce je Úmluva o právech dítěte a její aplikace v ČR. Práce je rozdělena do pěti částí. První je Vývoj postavení dítěte ve společnosti, druhá Význam Úmluvy, třetí Práva dětí v ČR, čtvrtá Dítě v současném zřízení ČR, pátá Realizace Úmluvy v ČR. Cílem mé práce bylo popsat význam Úmluvy v historických i současných souvislostech a zhodnotit její aplikaci v České republice.

Klíčová slova

Úmluva, dítě, právo, společnost, rodina, zákon, svět, výchova, škola, sociální, historie, deklarace, dokument

ANNOTATION

The theme of my diploma project is Convention of Children Rights and its Application in the Czech Republic and. My work has got five parts: First is development and status of child in Human society, second part is - Importance of Convention, third part is - Children, right in Czech republic, fourth part is - Child in current institution, fifth part is - Implementation of Convention in Czech republic. The aim of my work is to describe Importance of Convention in historical and current relations and assess its application in the Czech republic

Keywords

Convention, child, right, society, law, family, world, education, social, history, declaration, document

Literatura

1. DAVID, R. *Práva dítěte*. 1. vydání, Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1999
2. Texty zákonů. *Zákon o rodině, zákon o sociálně-právní ochraně dětí, zákon o soudnictví ve věcech mládeže*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2007
3. Úplné znění. *Rodinné právo podle stavu k 20. 11. 2006*
4. KRAUSOVÁ, L., NOVOTNÁ, V. *Sociálně-právní ochrana dětí*. 1. vydání, Praha: Nakladatelství ASPI, 2006
5. VESELÁ, R. a kolektiv. *Rodina a rodinné právo*. 2. vydání, Praha: Nakladatelství a vydavatelství Eurolex Bohemia, 2005
6. KRÁLÍČKOVÁ, Z. *Rodinné právo v otázkách a odpovědích*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství Computer Press, 2000
7. HRUŠÁKOVÁ, M. *Rozvod a paragrafy*. Brno: Vydavatelství a nakladatelství Computer Press, 2003
8. ŠPEČIÁNOVÁ, Š. *Ochrana týraného a zneužívaného dítěte*. 1. vydání, Praha: Nakladatelství Linde, 2003
9. ČERNÁ, M. *Rozvod, otcové a děti*. 1. vydání, Praha: Nakladatelství a vydavatelství Eurolex Bohemia, 2001
10. ŠMAHEL, D. *Psychologie a internet*. Praha: Nakladatelství Triton, 2003
11. KEJDOVÁ, M. *Základy trestního práva*. Brno: Institut mezioborových studií Brno, 2006

Přílohy

Diskuse magazínu Dáma.cz založených k tématům užitých v bakalářské práci.

Seznam vlastních diskusí

Syndrom zavrženého rodiče

založeno: 26.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:177x

přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

Obnovit diskusi

Přidat příspěvek

[reagovat](#) [vymazat](#) [BublinkaM](#) 4.4. 7:53 100% \pm -

co syndrom zavrženého dítěte? Existuje, když existují zavržené děti? Neporýpávám, ptám se vážně

VŠI. Nejen ve Výměně manželek...

založeno: 25.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:444x

přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

Obnovit diskusi

Přidat příspěvek

[reagovat](#) [vymazat](#) [Ryngle](#) 5.4. 12:45 7% \pm -

saskia: bydlíme Praha 6

[reagovat](#) [vymazat](#) [malenka](#) 28.3. 20:58 100% \pm -

kedrigern: nám taky kontrolovala učitelka někdy hlavu ve škole...no jo, teď vzkážou jen rodičům, já je měla dvakrát...holka ani jednou

[reagovat](#) [vymazat](#) [saskia](#) 28.3. 19:38 10% \pm -

kedrigern: Mně nikdo hlavu nekontroloval...

[reagovat vymazat kedrigern](#) 28.3. 19:30 52% \pm -

když vás tady tak holky čtu...tak jedna věc za komoušů špatná nebyla...před každým odjezdem na tábory,školy,školky v přírodě...hory...stála u autobusu (vlaků či jinde) učitelka a k odjezdu pustila jen toho, komu prohlédla hlavu a měl jí čistou (jezdila jsem jako vedoucí oddílu a taky jsme to dělali při odjezdu)..několikrát sem zažila jak nešťastlivec šel....a vši zůstali doma

[reagovat vymazat saskia](#) 28.3. 18:19 10% \pm -

Ryngle: Kde to prosím tě bydlíte?? Já o všich neslyšela léta.

[reagovat vymazat Ryngle](#) 27.3. 15:26 15% \pm -

Já mám kluka v 5. třídě. Už dva roky pravidelně nosí vši domů, pořád je téměř dohola. Ani nevím, jestli se mu vlněj vlasyVe škole to už ani neřešej, už nenosí ani oznámení, že jsou vši ve třídě. Jakmile se podrbe, jdu se mu podívat do hlavy.

[reagovat vymazat saskia](#) 26.3. 18:09 8% \pm -

začínají být problém, protože jsou odolné proti mnoha přípravkům. Dříve stačil Orthosan a bylo po všich.

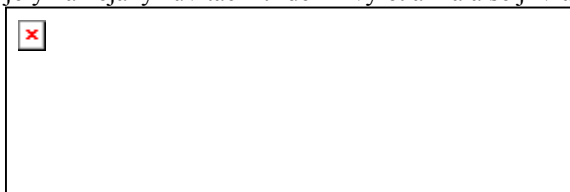

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 16:57 7% \pm -

Mata69: Vůbec nepřeháním. Když zadáš "veš""vši" do jakéhokoli vyhledávače - uvidíš, kolik rodina po celý republice se tím otravuje. A jaký je problém s neúčinností přípravků. a ten článek v Respektu jsem četla. On je asi problém s uprchlíky, kteří jsou v celé v Evropeě. A zřejmě vši - jako všechno nepříjemný - mutuje a jsou stále odolnější

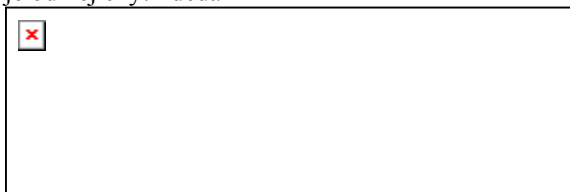
Mám kromě dvou kluků mám i holku s dlouhýma vlnitýma vlasama... a když to dotáhla loni (na prvním stupni), celá třída pak jela zavšivená na školu v přírodě (jako vědět to provozovatelé toho zařízení, vyrazili je). Stály jsme s ostatníma maminkama u autobusu a říkaly si, jestli po tom Ortozanu nebudou naše rodiny štěkat... A mimochodem: Nezabral. Celý prázdniny jsem to likvidovala, postupně: Deparolem, balzámem Neemoxan, který se s vlasů nesmývá a hnidy by pod ním mlěy chcipat. A stálo nás to tak přes tisícovku. Proto jsem po řediteli začátkem září chtěla kontrolu. A víš co_ Za týden přišla kámoška, která má holku na jiné brněnské škole. Děcka jely na nějaký "uvítací" třídní výlet a malá se jí vrátila zavšivená taky. A teď to mají znova.

[reagovat vymazat udivena](#) 26.3. 16:35 100% \pm -

já tedy vši taky nevidím jako katastrofu. Syn je v šestý třídě, a když chodil do 4. přinesl je domů v kraťoučkých vlasech-tedy né vši, hnidy. A tak jsme nasadili Difusil, ortosan a vyčesávali a vyčesávali a bylo to. Horší bylo, že je od něj chytil děda

[reagovat vymazat Radul](#) 26.3. 16:21 100% \pm -

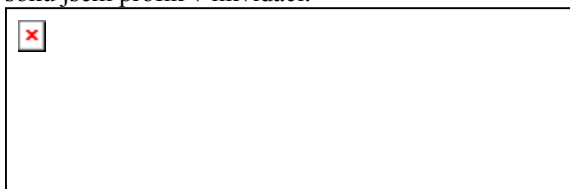
malenka: Přesně, jsou nákazy, kterých se opravdu bojím.....

[reagovat vymazat Radul](#) 26.3. 16:19 100% \pm -

Mata69: Nedávno je můj prvňáček přinesl, koupila jsem difusil forte H - v lékárně za 210,- v drogerii za 105,- zlikvidovala jsem ty potvory, čtrnáct dní byl malej "čistej" a po čtrnácti dnech je přinesl znovu. Víc a hustějc. Tak jsme je znovu zlikvidovala, nahlásila do školy že opět máme breberky, no a čekám další kolo. Jelikož rodiče toho jednoho dítko - už se veřejně ví kdo to je - to neřeší. Malej zatím nechce ostříhat na krat'oučko tak to ještě chvíli zkusím vydržet a pak ho ukecám na letní sestřih. Taky jsem si myslela, že nás to nepotká a po prvotním šoku jsem profík v likvidaci.

[reagovat vymazat malenka](#) 26.3. 16:18 100% \pm -

Mata69: ani netrnu...já trnula, když u nás na škole řádl meningokok, to jsem se bála, aby to nechytla, ale vešek se nebojíme

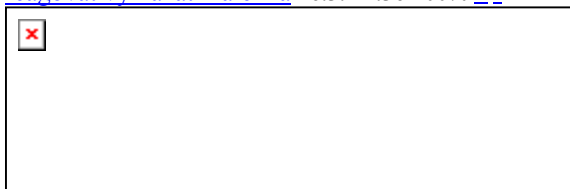
[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 12:41 100% \pm -

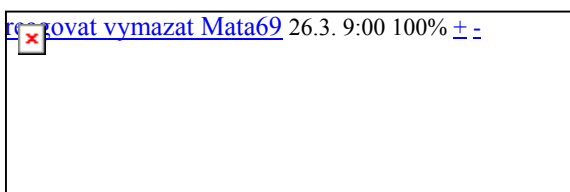
malenka: u nás taky!!!
přesně - za bůra!

[reagovat vymazat malenka](#) 26.3. 11:36 100% \pm -

Mata69: no, tak vši mi taky těžkou oavu nedělají, když je chytne, tak holt něco koupíme, něco na to být musí, Já je měla dvakrát, v hodně dlouhých a hustých vlasech. Nestřihali mě, jednou na to byl účinný ORTHOSAN a podruhé nebyl k sehnání, tak babička použila klasický petrolej, jako za krále klacka. Myslím, že mít vši není ani ostuda ani něco, čím bych se musela zatěžovat. Pamatuji si, že si je u nás ve škole kluci prodávali...1 veš za 5 Kčs

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 9:00 100% \pm -

Charmed1811: Teda nevím, kde bydlíš a jak to u vás s veškama vypadá. Ale dle tvých příspěvků bych soudila, že vši hýbou školama a je z toho epidemie. Ba dokonce celoevropská!

Mám děti tři, dva chodí do školy, jeden je ve školce. Všichni se objevily nedávno na 1. stupni, kam chodí prostřední. Protože mají oddělené budovy, na druhém stupni nic takového není. Ve školce taky nic. A to, že se všichni periodicky objevují vždy po nějakém čase na školách je mi všeobecně známo. Opravdu mi přijdeš trošku vyděšená.

Ovšem jsem schopna pochopit, jestli mají děcka ve třídě jednoho zavšiveného, s kterým rodiče nic nedělají, že je to na vztek

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 8:57 100% ± -

Beruša: o tom nepochybuju, právě, že ještě pořád existují lidé, kteří si myslí, že všichni mají jen "špindírové". Není to pravda.

A to, že se z dlouhých vlasů špatně vybírají, to znám, jako děcko jsem v svých dlouhých vlasech měla pár vešek, naštěstí jsme se jich zbavili bez ostříhání. Proto píšu, že bych své kluky prostě ostříhala víc nakrátko, než normálně.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 0:36 7% ± -

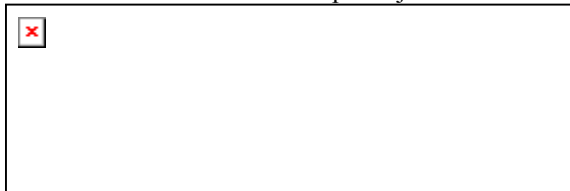

Mata69: Hysterie? No já se ani nedivím těm, kteří se jich nemůžou zbavit, utrácejí sta a sta korun (to je realita) za přípravky, které zrovna nefungují... a sotva myslí, že je vyhráno: Dítě to donese znovu. Od spolužáka, jeho rodiče se nenamáhají. Na ty by měla vylítnout hygiena. Pokud děti nesmějí prohlížet učitelé, ať to převezmou hygienici. A zavšivené děti ať přijdou do školy až s potvrzením lékaře, že je toho rodiče zbavili...

Pokud na začátku roku odevzdáváme Bezinfekčnost, pedikulóza je onemocnění a infekční k tomu - tak co.

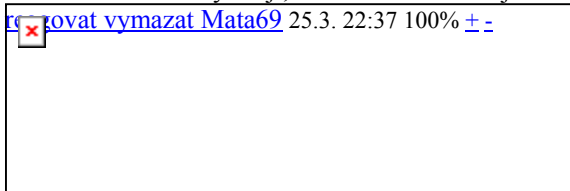
On to není problém jen u nás, mají to ve Francii, Německu - tam už se s nějakými právy moc neštvo

Podle nedávného článku v Respektu je zavšivená celá Evropa.

[reagovat vymazat Beruša](#) 26.3. 0:04 100% ± -

Mata69: Všichni si nevybírají, na koho skočí. Ale je to nepříjemné se jich zbavovat, obzvláště z dlouhých vlasů.

Nevím, jak by pomohla proti těm breberkám ve škole návštěva hygieny.

Ty vši se prostě objevují čas od času, nevím proč ta hysterie. A zpravidla je chytají i děti z velice kultivovaných a čistotných rodin.

[reagovat vymazat Mata69](#) 25.3. 22:35 100% \pm

Já bych na tvém místě zachovala klid. Vši ještě nejsou nic tak strašného. Momentálně na naší škole taky "řádí", řádily na škole už za našich školních let. S tím nic nenaděláš. Prostě se nakoupí různé Orthosany a další přípravky a systematicky se zlikvidují. Já mám tři kluky, tak je to asi jednodušší, hnedle jsem jim řekla, že jestli chytnou ve škole vši, nastartuju mašinku na vlasy bez návstevce a holt půjdou "na tenisák"

Víš jsou horší věci, které se ve škole mohou chytit. Např. v jedné malé vesnické škole na našem okrese je skoro už většina dětí z jedné menšinové rodiny, která má velké problémy s hygienou - no ani né problémy, prostě hygienu neřeší - s ti přitáhli do školy žloutenku, teď nevím jakého typu, ale hroznou. Škola kvůli nim musela nechat vše vydenzifikovat, včetně nějakého spešl ošetření všech odpadů (což stálo dost peněz) a jediný, kdo si stím nelámal vůbec hlavu, k lékaři s dětmi nešel, karanténu nedodržoval - byli ti členové té černé menšinové rodiny. A nikdo s nima nic nesvedl. Dokonce i v tý vesnici panovalo spešl opatření, občané byli vyrování a poučení jak se chovat a jak na prevenci - protože ta rodina prostě na nějakou karanténu házela bobana (asi to brali jako diskriminaci). Takže já bych si s nějakýma veškama nedělala těžkou hlavu!

[Hájí soc. pracovnice u soudů zájmy dětí?](#)

založeno: 8.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:267x

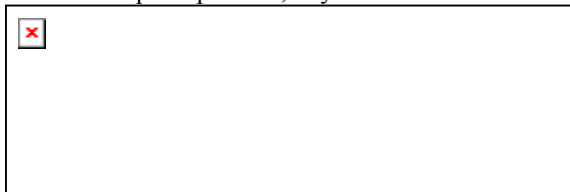
přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

4. 7:56 100% \pm

ano! V našem případě soc. pracovnice skutečně hájila zájem dítěte. Ale nebyl to složitý případ, takže ...rozhodně se mi nelíbí přístup soudů, když se rodiče o děti "řežou hlava nehlava"

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 0:15 7% \pm

Mata69: V pracovní době? Neměly by mazat zpátky do úřadu a třeba studovat spisy dalších dětí? Nebo dělat jinou práci, za kterou jsou placeny z našich daní, hm?

[reagovat vymazat Mata69](#) 25.3. 23:29 99% \pm -

měla jsem tu čest se sociálními pracovníci osobně celkem dvakrát. Poprvé, když jsem se rozváděla, přišla mi mladá holčina domů asi v půl desátý dopoledne. My s klukem (3roky) tenkrát nějak dýl vstávali, já byla neučesaná, na stole snidani - no myslela jsem, že mi ho rovnou sebere. Nesebrala, ještě se omluvila, že ruší, ale že musí, chvíli jsme si popovídaly, pokojíček vlastní kluka vidět nechtěla, rozloučila se a odešla. U soudu normoš pohoda.

Podruhé přišla nějaká opět k nám domů, to už jsem byla podruhé vdaná a žádali jsme o změnu příjmení u mojego kluka. Paní byla taky milá, vysvětlila jsem jí situaci, pak v klidu odešla. U soudu seděla vedle mne, nic moc neříkala, soudce jí totiž nijak nevyzval. U soudu se totiž mluví, jen když vás soudce vyzve. A když viděla mého bejvalýho, asi pochopila, proč tu změnu žádám, o přestávce na chodbě se se m nou normoš bavila a že to vidí nadějně.

Takže mohu říci, že já s nima mám dobré zkušenosti.

Ostatně jako všude - pracují i na sociálkách jen lidé. A věřím tomu, že tam jsou i takové, které dělají svou práci jak nejlíp můžou (mají ovšem také svoje mantinely, které musí dodržovat) a jsou tam určitě i "jedubaby", které by tam být neměly. Tak je to všude.

[reagovat vymazat Mata69](#) 25.3. 23:24 100% \pm -

Charmed1811: proč ti vadí, že jde rovnou od soudu do obchoďáku??? Asi bude taky matka a taky si potřebuje nakoupit.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 19.3. 23:48 5% \pm -

april: A ty vědí, jestli mají děti vlastní postýlku, místo na učení, hračky!? Ach jo... Naší sociální pracovníci není hloupé odejít rovnou od soudu do protějšího obchoďáku. Kamarádce teď nepomohla, i když ji osobně zná a ví už od školky, co se děje u nich doma... Nepomohla jí prosadit návrh na posouzení rodičovské způsobilosti obou rodičů. A u soudu vypovídali kluci, kteří mají hyperkinetickou poruchu, syndrom zavrženého rodiče... je to na hlavu.

[reagovat vymazat april](#) 14.3. 19:47 24% \pm -

brenda: neboj, však co potřebovala si ověřila u sousedů

[reagovat vymazat brenda](#) 14.3. 13:36 5% \pm -

Je to sice už 10 let, ale "madam" ze sociálky přišla na návštěvu dopoledne a jelikož jsem si dovolila být v práci, tak mi hodila do schránky lístek, že mám zavolat. Tak jsem zavolala, ptala se jestli kluci řádně navštěvují školu, jestli mají svůj pokoj a jestli s nimi nemám problém. Když došlo na soudní jednání, tak se jí soudce zeptal jestli byla na návštěvě, ona řekla, že ano a že nevidí důvod proč bych neměla mít kluky v péči. U soudu strávila všeho všudy 20 sekund Takže nemůžu říct, že by zastala nebo nezastala, mě spíš zaráží způsob jakým si ověřují, zda a jak je o děti postaráno

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 13.3. 23:42 11% \pm -

april: Není právník, je "jen" státem určený opatrovník k tomu, aby u soudu hájil právní zájmy dítěte. Snad mají tihle lidé aspoň sociální právní nástavbu a vůbec by jim neuškodila ani vysoká, na sociální pedagogice se dělají státnice z občanského, trestního práva, teorie.. a lidi tam musí absolvovat i rodinné právo v rámci zkoušky. a prakticky jde snad o to, aby tito zástupci u soudu prosazovali důkazy, podávali návrhy, aby bylo ohledně zájmů dítěte provedeno co nejrozsáhlejší šetření. Kolik zákonných zástupců dětí ví, na co všechno mají právo? Tak snad proto mají děti určeného opatrovníka, ne? V každém řízení je podle mě CO dohledat, navrhnout... A kolikrát se to v praxi děje?

[reagovat vymazat k.myska](#) 13.3. 10:50 37% \pm -

april: přiznám se , že jsem měla štěstí , že když můj ex dostal od soudu návrh na zvýšení výživného -tak vletěl na sociálku a řval tam na ty úřednice - a tak si udělaly obrázek -když pak paní dorazila ke mě domů -podle řeči mi bylo jasné, že ten návrh podpoří

[reagovat vymazat april](#) 12.3. 20:07 24% \pm -

Charmed1811: to byla odpověď na postesknutí janiky, bohužel takových "schopných rodičů" je mnoho a jakou máš představu co by měla dělat? socka není právník! pouze hájí zájmy dítěte , mrzí mě že máš takovou zkušenost

[reagovat vymazat k.myska](#) 12.3. 11:33 37% \pm -

april: já se přiznám, že ani nevím co všechno mají sociální pracovníce na starost - vím jen to , tím že jsem se rozvedla jsem se dostala do nějaké evidence a čeká se na můj průser (nebo děti) - to je asi tak vše

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 11.3. 23:57 11% [+ -](#)

april: Máte jednoho klienta, který tohle dělá... ale tahle diskuse je spíš o maminách, které potřebují pro děti zvýšit výživné, určit návštěvy atd. Jak "není problém" sociálky seděj u soudu jak zařezané a rovnou z justičáku mažou v pracovní době do obchd'áku. To jsem zažila nejen já... když jsem upozorňovala na specifické zdravotní problémy dítěte, chtěla prosadit důkazy - musela jsem si zaplatit advokáta. a na to každý nemá! Proč se děti nezastanou víc, než jim určuje základní povinnost, hm?

[reagovat vymazat april](#) 11.3. 19:48 24% [+ -](#)

janiko: víš socky to mají těžké, máme jednoho klienta, který sám pečuje o dvě děti,na oddělení se často dostavuje v podroušeném stavu, proto máme podezření, že požívá alkohol ve velké míře a děti psychicky týrá, při šetření v místě bydliště sousedé ze strachu tvrdili, že je všechno v pořádku a ve škole taky (děti jsou velmi tiché až zařiknuté) a teď babo rad'

[reagovat vymazat ARWEN](#) 9.3. 23:13 100% [+ -](#)

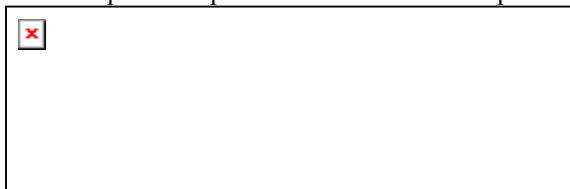
janiko:

[reagovat vymazat janiko](#) 9.3. 22:07 100% [+ -](#)

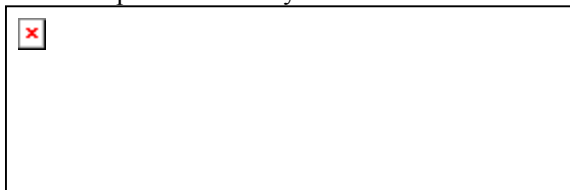
Mám v paměti jeden z mnoha případů kdy sociálka odebrala dítě z pěstounské péče zpět k matce která slíbila že se bude líp starat a pak za 14 dní našli dítě utopené ve vaně.

[reagovat vymazat k.myska](#) 9.3. 20:38 37% \pm -

malenka: proboha co to bylo za krávu

[reagovat vymazat Durga](#) 9.3. 19:45 17% \pm -

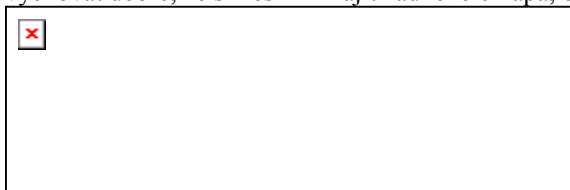
Nezažila jsem to osobně, ale podle toho, co čtu, mám pocit, že to dělají jako svoji práci stylem - a zase jedno číslo v pořádku., Nechci jim křivdit, ale myslím si, že neznají ani všechny možnosti, jak se děti zastat. Jsou na jedné straně schopny dát dítě filfeně, která si tahá domů mužský jenom proto, že je to ženská a holka potom v určitém věku prchá, protože pánové začínají mít větší zájem o ni, táta má většinou jinou a jiné děti. Jindy je vůbec nezajímá, jaký je otec a dali by mu dítě. Společná péče je problém, protože dítě cestující z jedné školy na druhou na to nutně musí doplatit. Tyhle ženské by měly myslet především na blaho dítěte, padni komu padni. Jenže, dámy, to je práce.

[reagovat vymazat malenka](#) 9.3. 17:17 32% \pm -

Charmed1811: ne nedělají....mojí dceři bylo necelých devět let, když můj ex požádal o změnu výchovy s tím, aby dcera byla svřna do jeho výluční péče s tím, že s ní chce odcestovat do zámoří a tam bydlet...soc. pracovníce se vyjádřela, že v zájmu nezletilé je vycestovat a že by se měla sama nezletilá vyjádřit...naštěstí soudky ně mla všech pět pohromadě, kdy řekla, zda se nezbláznil, že když malé holce dá zlatě zablenny bombon v podobě cesty do zámoří, že málokterá odmítne, ale taky málokterá si uvědomí, co to všechno obnáší....

jinak jsem pak měla jinou, takovou mladou přinávruhu na zvýšení...ta byla dobrá,fakt jo, ale ta první byla děsná. Při úplně prvním předrozvodovém stání, kdy se dítě svěřilo do mé péče tak mě upozornila, že pokud chci dítě vychovat dobře, že si nesmím najít žádného chlapa, ovšem to, že mj ex odešel s ženskou, to bylo v pořádku.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 9.3. 13:31 11% \pm -

já si paní Vodičkové moc vážím. Ale ona je předsedkyně nezávislé organizace, Fondu ohrožených dětí, a sociální pracovnice, respektive odbory péče o dítě, jsou státem určený opatrovník. Přitom se tak podle mě nechovají: nejen v našem případě tam mohly být jako namalovaný. Přišly, povstaly když měly, něco zamlely, aby se neřeklo... ale když jsem chtěla pro děti něco prosadit, takže byly laxní. A jiný kamarádky dopadly ještě hůř. Upozornily ještě před soudem na potřeby děcek a nic. Hrozný to prý je při vymáhání výživného. To jsem naštěstí nezažila...

[reagovat vymazat janiko](#) 8.3. 22:07 100% +/-

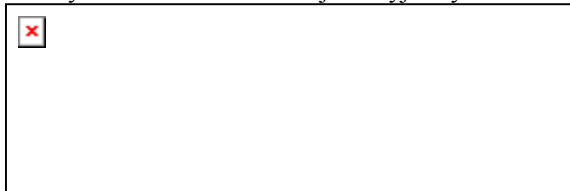
No nevím. Mě se zdá že jedinný kdo má snahu je paní Vodičková. Sociálky jen podle toho jak kde a podle ochoty lidí.

[reagovat vymazat ARWEN](#) 8.3. 21:56 100% +/-

ale abych nekřivdila tak se najdou vyjimky

[reagovat vymazat ARWEN](#) 8.3. 21:49 100% +/-

ne nedělají

[Rodiče s dětmi v nemocnici](#)

založeno: 24.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:302x
přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 28.3. 17:36 8% +/-

Yasmin.Hayatt: Mně fascinuje, že mu po tom, že ti udělal, nevzali diplom... nebo že ho nevzal pod žrádlem tvůj muž. Já byla potřetí ráda, že se mnou byla ségra - ne chlap. Byly problémy, ale ty kozy neměli ani načtenou

anamnézu, že mám artritidu i artrózu a ječely po mně, ať jim "povolím ty klouby". Ségra se jim za mou hlavou pošklebovala "ona vám je nepovolí, ona je má nemocný, máte to v kartěéééééé!" ale kyslík mi nedali, ani když jsem ztratila vědomí.

(Notabene, já v té době měla dost dipotrií, až při následné laserové operaci jsem zjistila, jak mi to zhoršilo zrak. Kluk byl velkej - hlavně ramenatej - šprajcl se ramínkama v porodních cestách).

[reagovat vymazat Maldová](#) 28.3. 15:59 100% \pm -

Samantha: Já jsem to podepsala proto, že je tam napsáno, že medicí smí nahlížet do papírů (jak jsi to psala). Nic o čumění "do mě" tam není. Bych je vypakovala neřády

[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 28.3. 11:18 100% \pm -

vacant: to ano ten co mně uhodil pak aspiroval na primáře gynekologicko-porodnického odd. , ale je všeobecně známý jako hulvát, tak ho nezvolili.

jinak, pracuje na gyndě i jeho manželka a jedna pacientka se jí v přítomnosti toho jejího blba zeptala a to doslova, Jak jste si takového vola mohla vzít za muže

[reagovat vymazat Samantha](#) 28.3. 9:55 100% \pm -

Maldová: jj není to nic příjemného, teda kdybych tam šla třeba s něčím jiným, chodím na internu se štínou žlázou, tak at se klidně dívají, to mi jen měří tlak, ale TAm mi čumět nebudou

[reagovat vymazat Maldová](#) 27.3. 19:29 100% \pm -

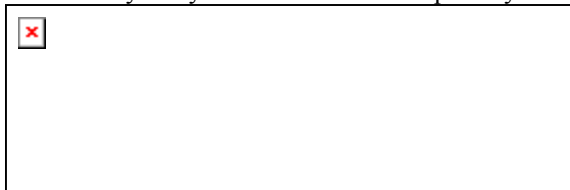

Samantha: Já jsem to s těma medikama taky podepsala, ale naštěstí mě nikdo neočumoval. To bych asi nerozdýchala

[reagovat vymazat vacant](#) 27.3. 16:04 14% \pm -

Yasmin Hayatt- ty máš ale neuvěřitelné příhody.

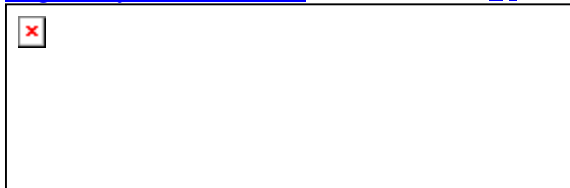
[reagovat vymazat Samantha](#) 26.3. 20:32 100% \pm -

a další věc je, že na mě se nikdo nic učit nebude, je mi líto, chápu, že na někom se to anučit musí, ale na mě ne .
I na transfúze, když vidím nějaký nový kus, tak odmítám, páč už mi zmršily jednu žílu

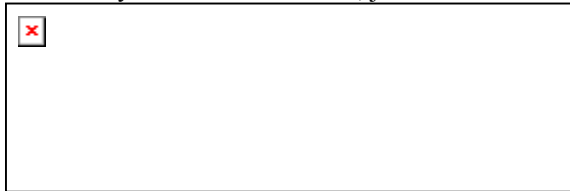

[reagovat vymazat Samantha](#) 26.3. 20:31 102% \pm -

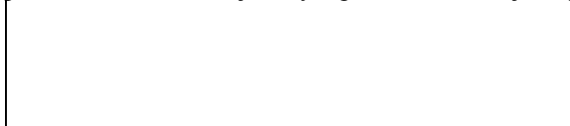
Beruša: na příjmu se podepisuje papír, jestli člověk souhlasí, že medicí a spol. budou nahlížet do dokumentace= polezou na pokoj a kouknou mezi nohy, paní přede mnou řekla, že mediky nechce a sestra jí řekla, at se teda sbalí a jde rodit jinam, tak podepsala, mě ta sestra už znala, tak řekla, at tu větu škrtnu .

Mě medicí vadí, jednak jsem některé učila a pak ty pokoje jsou malé, je tam matka, otec, gynekolog, PA, dětská sestra a když tam nalezu medicí, je tma na zdechnutí

[reagovat vymazat Beruša](#) 26.3. 19:53 102% \pm -

Samantha: Ahojky. Já podobnou zkušenost měla s porodem. Už jsem byla na sále a ve dveřích najednou zhruba pět lidí. Nevím, kolik jich bylo přesně, nestihla jsem je spočítat. byly to holky ze zdravky, budoucí sestry. Jak

jsem je viděla řekla jsem:"Aven!!!" Oni chudinky se tak lekli, že jak rychle přišly, tak i odešli. Pak jsem se teda sestře za to omluvila, ale měla se mě nejdřív zeptat, jestli to povolím. Vim, že se někde na to musí podívat, ale já se nehodlala ukazovat na obdiv. I když bych to asi nevnímala, ale dalších pět hlav a párů očí navíc. Nerozdýchala bych to asi.

[reagovat vymazat Kačikulka](#) 26.3. 19:37 46% ± -

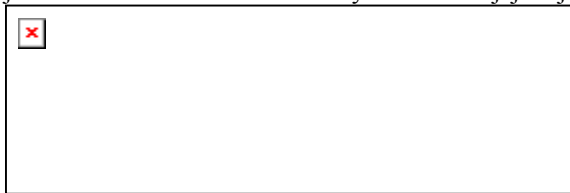
Samantha: to je pravda moje mamca pracuje v nemocnici na porodnici ci gynde.A nektere zenske jsou pry mile atd neco jim daji a jine.Ale dobre je kdyz mi rika prihody.

[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 26.3. 19:31 102% ± -

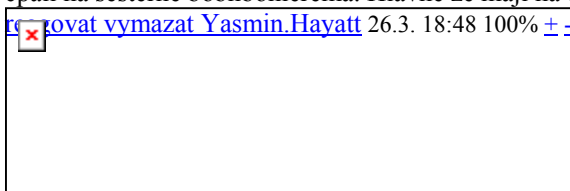
no, já když rodila poprvé, během porodních bolestí, které trvaly už 36 hodin, jsem zkolabovala a začala se dusit. přivolaný lékař mi sebral kyslík, na který mně připojili s tím, že kdyby dávala nemocnice kyslík každému, kdo se dusí, kam by přišla a chtěl po mně abych si lehla na záda. to jsem nesměla, navalilo by se mi břicho na plíce a bylo by to ještě horší, odmítla jsem, tak mi dal pěstí. přelítla jsem přes postel a bylo vymalováno. idiot mi píchl vodu a už jsem ho neviděla, nechal mně tam. za osm hodin nastoupil službu jiný magor, který kolem mně neustále chodil, paní porodí, paní porodí..... pak přiběhla jedna doktorka a udělala mi císaře. bylo to po 62 hodinách porodních bolestí. pak se modlili abych to já i dítě přežila. tomu říkám profesionální přístup. omluvy jsem se od těch dvou idiotů nikdy nedočkala. jejich jménem se mi omluvil primář a ředitel nemocnice.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 19:15 10% ± -

Samantha: Co medicí! Ale mně lezla na porodní box uklízečka a ptala se, kdy to bude! V Brně-Bohunicích. Jenže jelikož jsem už chvílema ztrácela vědomí a zrovna mluvit jsem nemohla, tak jí to prošlo. A stěžuj si PAK. Ono je to vůbec na pytel... na tohle zdravotnictví hřeší: Buď je blbě tobě. Nebo máš strach o děcko. Jak s ním budou jednat po tom,co odejdeš...

Mně fascinovalo, že když jsem přišla za 11 letým synem na návštěvu po operaci slepáku, hned mezi dveřmi řekli, ať si ho vykoupu. Mám trvale nemocnou páteř abylybyschopný mě nechat tahat kluka z vany. A sestry se epali na sesterně bobnboniérema. Hlavně že mají na dveřích žádosti o sponzorský příspěvek.

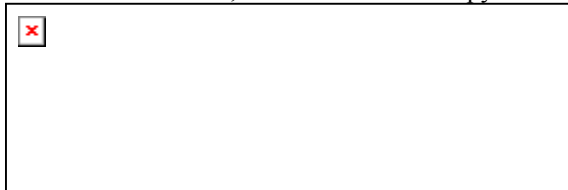
Samantha: máš recht, ramena pak většina ukazuje až doma.

[reagovat vymazat Samantha](#) 26.3. 17:39 100% \pm

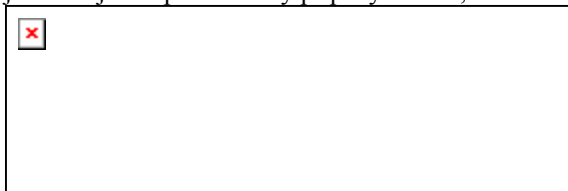

Yasmin.Hayatt: víš co, ale kolikrát si za to můžem sami, páč kdyby se každý ozval a jasně jim řekl, že očekává slušný jenání, tak by se to změnilo, ale většina jen nadává doma a jak vidí bílej plašt, zavře hubu a jde jak ovce. Když jsem rodila a měla nadstandard, normálně jsme při vizitě řekla, že chci, aby medicí a spol odešli, a nebyl problém, dr se dokonce zeptala, jestli má odejít i sestra . Mám plno kámošek, co ukazovali bobra asi 20 studentům, bylo jim to nepříjemné, ale neřekly nic a mě se divila, že jsem tlama , tohle já nechápu, buď mi to vadí a slušně se ozvu, nebo nevadí a držím pysk

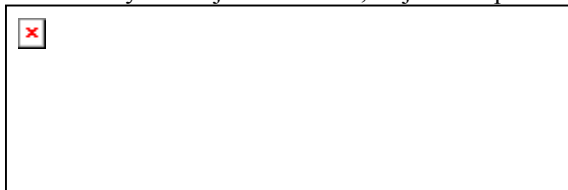
[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 26.3. 17:18 100% \pm

vacant: jelikož mi MUDr. Halbrštát pil krev průběžně po dva dny, telefonní číslo na krajského zdravotního radu jsem si zjistila pro všechny případy. a vida, hodilo se.

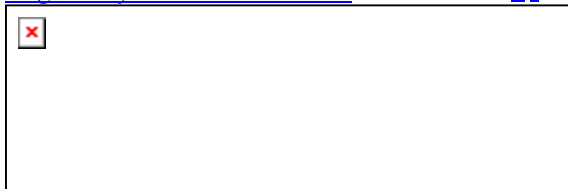

[reagovat vymazat vacant](#) 26.3. 16:15 13% \pm

Yasmin.Hayatt - to jsi měla štěstí, že jsi měla při ruce telefonní číslo na pana radu, že jo?

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 16:07 7% \pm

Kačikulka: Hm, jenže ty tam jezdíš ambulantně. Ale když se něco stane a jeden chce s dítětem v brněnský nemocnici zůstat - vím bezpečně, že ORL: Nepřekonatelný problém (když jde o více dní. Při nosních mandlích, kdy se dítě bere domů, žádný potíže. Za peníze)

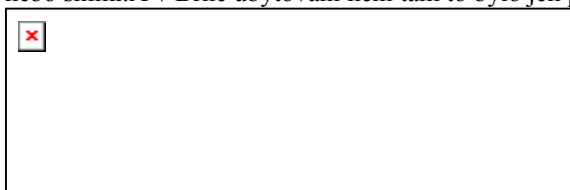
[reagovat vymazat Kačikulka](#) 26.3. 15:50 47% \pm

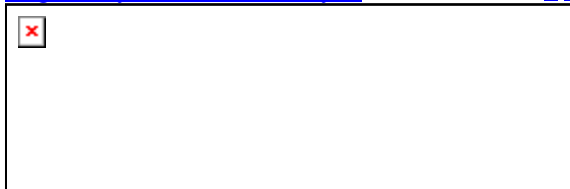

Nevim kde vsechny jste lezeli,ale ja si stezovat nemuzu.Jezdim do Brna na kontrolu na Kardiocentrum(ze srdcem)a jsem spokojena sestricky uz me znaji(casto jsem tam lezela)uz jako malinka myslim v 3letech(bouzel bez rodicu)a vsichni se chovali hezky,kdyz jsem tam byla,i na JIP.Potom jsem presla do Prahy Motelu tez na Kardio.bylo tam plno maminek.A sestricky i pani doktori a doktorky byli hodni.Je pravda,ze treba nejaka doktorka ci sestra zrovna nejsou prijemni.Ale ja byla spokojena i mamka.

A v Praze bylo dobre ze byla cocka na husto a sla poprosit o chleba a sestra ji rika chleba a k cocce.a ubytovani mela,mohla chodit i na obed ci veceri.Ale vecinou ty maminky na obed nechodily pac treba dojivali po detech nebo snimi.A v Brne ubytovani neni tam to bylo jen pokud meli volnou postel.

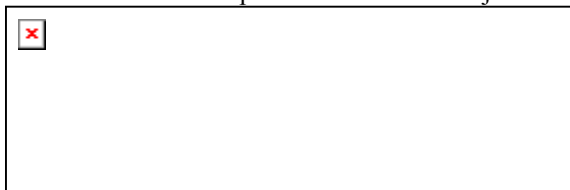
[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 26.3. 15:08 100% ± -

Mata69: to víš, že jooo.

mám dojem, že v mnoha nemocnicích nějak nepostřehli, že oni jsou tu pro nás, né my pro ně. chovají se k lidem, jako k obtížnému hmyzu.

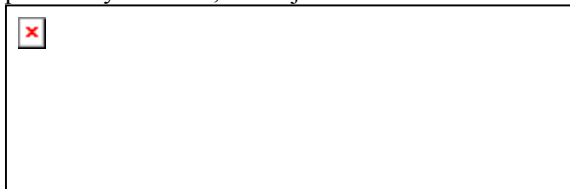
jeden doktor mi nepřímou řekl, že já jsem od toho, abych dítě přebalila a naučila ho paci paci a on je od toho, aby léčil, čili, já jsem neschopná blbka a on mistr světa. přímo před ním jsem vzala telefon a zavolala krajskému zdravotnímu radovi a podala stížnost. čuměl jako chleba z tašky a já měla klid.

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 14:22 100% ± -

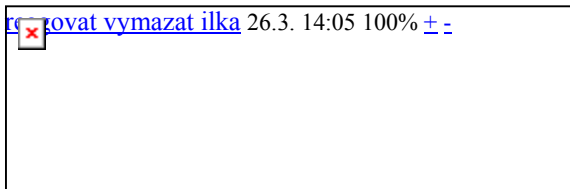

prostě když se chce, tak to jde.

[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 26.3. 14:11 100% ± -

ilka: u nás se to řeší tak, že batolecí odd. mají mateřský pokoj, nebo 4 jednolůžkové pokoje pro rodiče s dětmi přímo na odd a pokud leží s dítětem tatínek a není volná samotka na oddělení, dává se jim samostatný pokoj na odd. větších dětí.

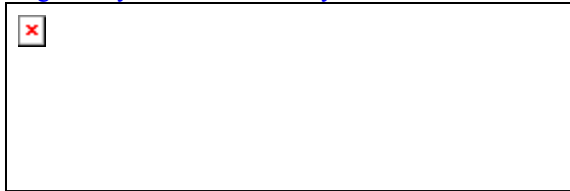

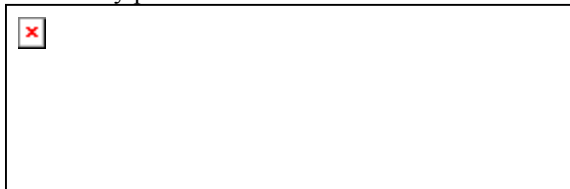
Mata69: Teď byla kamarádka s klukem v nemocnici,taky v Kolíně jako já a musela se měnit s manželem,protože měla důležitý jednání v práci.A museli si zaplatit nadstandart,protože prý kdyby přišla nějaká mamina s dítětem a museli by jí dát na pokoj tak nemůžou dopustit aby byla s chlapem na pokoji

[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 26.3. 14:01 100% +/-

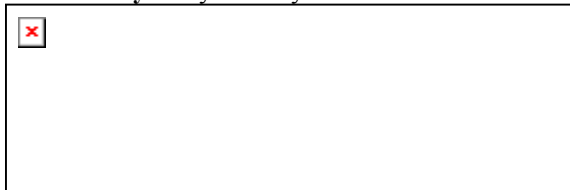
Mata69: ty pomlč

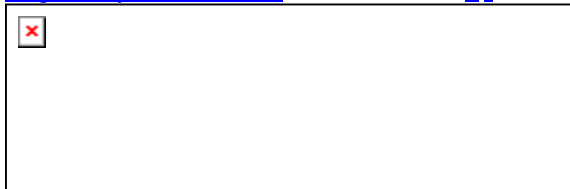
[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 13:51 100% +/-

Yasmin.Hayatt: ty seš taky fšude

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 13:51 100% +/-

Náš prostřední když mu byly tři a půl, hrozně blindil, tak ho vzali do nemocnice, já s ním nemohla - kojila jsem nejmenšího - tak tam chtěl zůstat táta (jsou tam na rodiče zařízení), jenže ho tam nenechali, že byl kluk na infekčním a že tam prýnejdou na tatínky zařízení! bylo to děsný, naštěstí tam kluk byl jen tři dny. Ale ty návštěvy u něj - hrůza!!! lepší tam nechodit - byl ve větší pohodě, než když jsme za ním přišli.Řval že chce domů - bylo to fakt pro silný nervy.

Ale jinak co vím,tak v té nemocnici jsou mamčí s dětmi normoš - asi byl problém ten tatínek

[reagovat vymazat Yasmin.Hayatt](#) 26.3. 13:49 100% +/-

já byla s dětma ve špitálu několikrát. je pravda, že to nejhorší jsem slyšela o dětské nemocnici v Brně. tu kdyby zavřeli, udělali by líp.

poprvé jsem ležela ve špitálu s mou starší dcerou, když jí byly dva měsíce a super ! byly jsme tam tři týdny a nemůžu si stěžovat. to bylo v Mostě. podruhé to bylo opět v Mostě, když jí trhali nosní mandli. v obou případech jsem s ní ležela na pokoji a nikdo se nepozastavoval nad tím, že to chci, brali to jako samozřejmost.

s mladší dcerou jsem ležela dva týdny na Kardiocentru v Motole a tam to bylo taky šupa. personál je excelentní, uklízečkou počínaje a primářem konče. bylo tam hodně maminek z Brna a okolí a ty mi vyprávěly o brněnské nemocnici hotové horory. pak jsem s malou byla dva týdny v Hradci ve fakultní nemocnici na dětské chirurgii a na to nikdy nezapomenu, až na jednu sestru tam byl úžasný personál a pan primář je člověk, na kterého nikdy nezapomenu. bylo tam moc hezky, někdy mám chuť, jet tam na pokec. bylo to tam prostě super.

nikdy jsem nikde neležela jinde než moje děti, vždy jsem byla s nima, jen jedenkrát jsem dostala postel na mateřském pokoji a to mi nevadilo, byl pěkný a útulný a k malé jsem to měla pár metrů.

Šikana u dětí.

založeno: 24.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:299x

přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

Obnovit diskusi

Přidat příspěvek

[reagovat](#) [vymazat](#) [Stefi](#) 4.4. 13:09 70% ± -

KPslunicko: to musím souhlasit ,je dobré když je učitelka přísná .Neříkám že musí hned děcka profackovat ,ale musí mít respekt .My jsme ve škole museli pomalu sedět s rukama za zády ,občas výchovný asi pomůže .Na co je když si pak někdy zavolá rodiče ,musí se to řešit hned ,jinak je to asi bez účinku.

Na gymplu jsme měli hoodně přísnou učitelku biologie ,byla drobná a nikdo nikdy si k ní nic nedovolil.Neustále nás zkoušela ,každou hodinu ,pořád byli písemky.Donutila nás se neustále připravovat.A co se nestalo v posledním ročníku:odpustila několik písemek atd.,byla z ní najednou "kámoška",ty co z ní nematurovali nechala v klidu ,jenže už jsme se všichni pořád učili,jak jsme byli zvyklí.A byla naprosto fér ke každému.

[reagovat](#) [vymazat](#) [KPslunicko](#) 4.4. 7:29 85% ± -

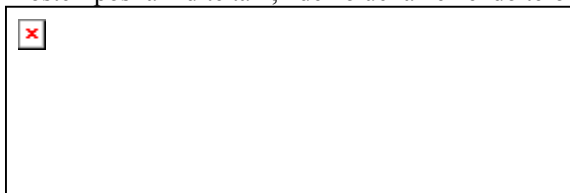
 jak to je v praxi-ja dite jeste nemam a divam se na to jako budouci ucitelka a zarazi me to....ja bych to urcite nenechala jen tak pokud nepomuze osobni domluva nebo rozhovor se zakem pozvala bych rodice, pokud nepomuze ani to sverila bych to rediteli a v posledni fazi bych se obratila i na ped.-psych. poradnu jenze jak rikate je mi lito ze vetsina pedagogu se na to vykasle prave kvuli napr. vlivnym tatinkum nebo kvuli sveho pohodli....ani si asi neuvedomuji jak to deti depta...ja byla na zakladce taky trochu sikanovana- ale v mensi mire-nosila jsem plastovy korzet na zada a vsichni se mi posmivali, tukali si do me...opravdu silene pocity...je to dnes hruza a uplne me desí co dnes deti dovedou a kdo za to muze? Z 90% rodice...a taky me zarazi to jak vidim jaci jsou mladí ucitele- vetsinou nemaji u deti zadnou autoritu a neberou svou profesi vubec vazne....ja mela na zakladce prisnou ucitelku a myslim ze je to spravne

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 1.4. 18:07 25% \pm -

Hellen: Ono je to různá škola od školy, kantor od kantora. Můj nejstarší měl před pátou třídou školu - dala jsem ho do takové, kde je ředitel. A i když se tam šikana objeví, jdou po tom. V té předešlé jsem měla úplně opačnou zkušenost - všechno zametaly s paní ředitelkou pod koberec. Ryba smrdí od hlavy. Prostě - posílám dítě tam, kde ho učí a ne někdo terorizuje.

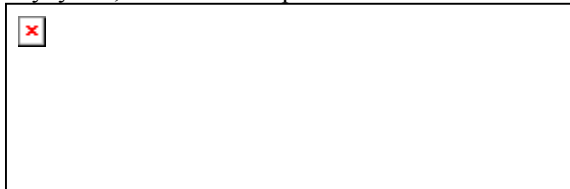

[reagovat vymazat k.myska](#) 29.3. 14:08 100% \pm -

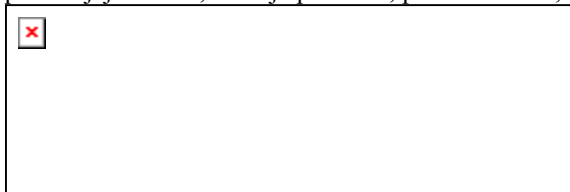
něco jiného je že jsou zákony napsané a něco jiného je jak jsou dodržované

kdyby tím, že se zákon napíše stalo i to že bude dodržován - lidstvo by si vystačilo s desaterem božích přikázání

[reagovat vymazat Hellen](#) 29.3. 13:53 5% \pm -

Charmed1811: Proč to řešila matka? No proto, že děti dnes nemají z učitelů často žádný respekt a rodiče to mnohdy dobře ví. Pokud učitelka chlapce napomenula, neznamená to přeci ještě, že jejich útoky proti menšímu klukovi tím poleví. Naši sousedé kvůli šikaně museli dát dítě do školy v jiné městské části. Učitelka na rovinu přiznala, že některé děti jsou prostě nezvladatelné. A pokud rodiče těch darebáků své děti chrání a odmítají přiznat jejich vinu, nebo je potrestat, pak ani kantor, natož chudák rodič šikanovaného děcka vůbec nic neudělá.

[reagovat vymazat Adina](#) 29.3. 9:16 5% \pm -

Stafi: Je svatá pravda, že učitelé se pokud možno co nejméně pletou do konfliktů mezi dětmi. Žádný kantor si proti sobě nechce poštvat rodiče žáků. Zejména tehdy, pokud se jedná třeba o ve městě vlivného tatínka atd. Moje sestra žije v Americe. Model výchovy spočívá v zásadě tom, že malé dítě si může dělat v podstatě co chce. S odůvodněním, že věkem získá vlastní zkušenosti a rozum a samo časem pozná, co je správné a co není. Myslím, že přísná výchova našich rodičů nebyla od věci. Ukázat třeba před tátou vztyčený prostředníček, jako jsem nedávno viděla v obchodě, utrl by mi hlavu. A pokud rodiče bez potrestání tolerují dětem lež, ubližování menším a slabším, nechají si děti sprostě nadávat, pak těžko budou tyto děti vychovávat svoje děti jednou jinak.

[reagovat vymazat k.myska](#) 29.3. 7:58 100% \pm -

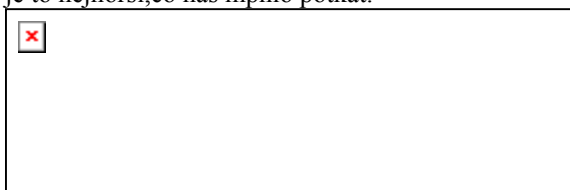
mahubca: no mě už celá amerika leze krkem -včetně té volné výchovy dětí

[reagovat vymazat mahubca](#) 29.3. 7:31 83% \pm -

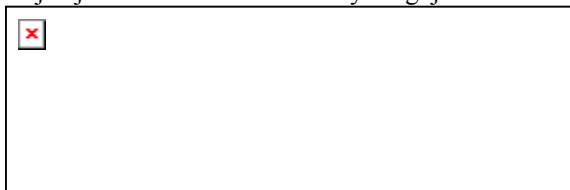

malenka: máš pravdu a ti naši miláčkové toho ve velkém zneužívají.Myslím dětičky. Americký způsob výchovy je to nejhorší,co nás mphlo potkat.

[reagovat vymazat malenka](#) 28.3. 20:54 100% \pm -

Charmed1811: ano, jenže ti učitelé mnohdy ani neví, co se děje o přestávkách, protože mají ve třídě klidně i třicet dětí a o přestávkách mají služby na chodbách a co dělají děti ani pořádně nevědí, občas někoho přichytí ak se perou, dostanou poznámku, příčinu nezkoumají a je to...pedagogů je málo a těch opravdu, co mají zájem ještě méně....navíc pravomoce školy nejsou takové jako dřív a učitelé taky mnohdy argumentují, že nemohou nic dělat, že je rodiče nepodoří, což je pravda, ve valné většině, když učitel udělá něco, co se nelíbí rodičům, tak hned je učitelka kráva, ztěžují si u ředitele, naiž by mnohdy byl důvod. Je to dvousečné, chtí musí rodiče i škola, ne jen jedna strana...a to málokdy funguje.

[reagovat vymazat Stefi](#) 28.3. 18:32 76% \pm -

Charmed1811: víš taky jsem řešila šikanu (pošťuchování)ve škole a učtelky s tím nechcou mít nic společného ,jen řekla vychovatelce ať dá na ně větší pozor a u jednoho (znám se s mamkou) tak ať si to radši vyřídím s ní sama.Doporučila nám pedagogicko psychologickou poradnu ,máme tam žádost cca 2 měsíce a furt nic.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 28.3. 18:06 8% \pm -

Roberta: Jako: Trochu nechápu, že to musela řešit ta maminka AŽ po tom, co už jim jednou domlouvala učitelka! To už měl být dávno pozvaný do školy ten apn otec - a ne, abyho odchytávala až maminka někde u auta! Ve škole je zakopaný pes.

[reagovat vymazat Roberta](#) 28.3. 9:08 99% \pm -

Musím také přidat jeden příspěvek.

Tu událost loni v zimě řešila moje kolegyně v práci a týkal se přímo jejího 6-ti letého syna ve škole. Dva starší kluci si jej vybrali jako terč svých útoků a zkoušeli na něm, co všechno jim projde. Honzík je klidné a hodné dítě, snad proto se tím terčem stal právě on. Naštěstí se doma svěřil, že jej kluci kopou v koupelně, berou mu jeho osobní věci, plivou na něj při přestávce, hodili mu svetr do záchodu....

Kolegyně tedy věc řešila s paní učitelkou. Ta ochotně promluvila s chlapci a hle...situace se ještě zhoršila.

Žalobníček přeci zaslouží potrestat. Ovšem tentokrát si dávali hoši větší pozor, aby je nikdo neviděl.

Kolegyně tedy počkala v autě před školou přímo na tatínka jednoho z těch kluků. Odchytila pana podnikatele ráno, když syna drahým bourákem přivezl do školy. Bez emocí mu vysvětlila situaci a požadovala jeho stanovisko. Otec se přímo před ní zeptal syna, zda je to všechno pravda a zda skutečně tomu malému nějak ubližují. A víte co ten spratek udělal: rozplakal se před otcem a tvrdil tátovi, že ho Honzík nemá rád, protože s ním nechce kamarádit, že je závistivý a nepřeje mu věci, které má. Proto si na něj stěžuje a vymýšlí si, že mu ubližuje. Perfektní výkon na takového kluka. A otec poslal kluka do školy a moji kelegyni do prd..e

[reagovat vymazat mahubca](#) 28.3. 8:49 81% \pm -

Charmed1811: no vidíš, a já musela řešit šikanu mého dítěte paní učitelkou. A nebyl sám,paní učitelka měla doma dva kluky a strašně chtěla holčičku,tak se odreagovala ve třídě,kluci u ní neměli šanci.Měla první a druhou třídu,dokážete si určitě představit,jaký základ dávala dětem.

[reagovat vymazat malenka](#) 27.3. 11:09 100% \pm -

KPslunicko: tak to pokládám za samozřejmé

[reagovat vymazat KPslunicko](#) 27.3. 8:00 84% \pm -

malenka: jasne ale myslim si ze je to zcasti o vychove rodicu..nerikam ze rodice malo dite vychovaji (to co sikanjuje) ale asi rodice meli vice zduraznovat toleranci a to ze jsem si jako lide rovni....

[reagovat vymazat malenka](#) 27.3. 7:52 100% \pm \pm

jenže šikanují někdy i děti normálních rodičů, kteří se normálně starají tak jako valná většina z nás....i to se stane, o to je to horší....

ono věnovat se, jak, když pracovní doba u nás je i pro matky s dětmi od nevidim do nevidm a nevím, jak vy, ale já do práce musím, abych nás uživila. Nemyslím, že by to byl avždy vina rodičů, že se nestarají. Taký víc by mohla dělat škola.....tam děti tráví většinu času, včetně družiny.

[reagovat vymazat KPslunicko](#) 26.3. 16:47 82% \pm \pm

Charmed1811: jj to je pravda..je to začarovaný kruh- nejdriv je nekdo sikovany a pak se to muze obratit-treba a vymenou skoly a může šikanovat on aby si spravil sebevedomi

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 16:42 7% \pm \pm

KPslunicko: Děcka se pošťuchovaly vždycky. Jenže šikana - to není nahodilý konflikt, to je cílená a hlavně soustavná agrese. právě soustavnost je její hlavní znak: Že se to opakuje, někým, na někom...
Důvody jsou asi různý afakt je asi i to, že to s rozvojem splečenských vztahů stoupá. Slyšela jsem o případech bohatých dětiček, který šly po sociálně slabších. a naopka: Kluk z chudší rodiny, ale "namakanej" terorizoval jiný, protože měl vztek, že nemá to, co oni...

[reagovat vymazat KPslunicko](#) 26.3. 16:26 82% \pm \pm

Charmed1811: přesně tak bylo to tady i dřív jen se tomu neříkalo šikana...takové to dětské pošťuchování je běžné, ale někdy to přesáhne určitou mez- jsem budoucí učitelka a strašně mě štve, když vidím, jak daleko šikana může zajít a jak často proti tomu pedagogové nic neudělají- nebo dělají že nevidí

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 26.3. 16:23 7% \pm \pm

Ono se říká, že stoupá agresivita dětí... jenže já myslím, že to pronásledování bylo v lidské společnosti vždycky: Že jsme tomu nějak naprogramovaný geneticky -jít po něčem, co se jeví slabší, jiný. A je na úrovni rodičů, kantorů aby děti vedly k tomu to zvládnout. Pmatuju, že ani na přelomu 70. a 80. let se na základkách tyhle věci neřešily. A když chodil na stejnou základku ségrin kluk: Zase na to ty stejný učitelky kašlaly.

[reagovat vymazat Kačikulka](#) 26.3. 15:55 45% \pm -

k.myska: to mi je lito moc.A te matky jak muze neco takoveho rict o svem diteti.Ono se neni cem u nikdy divit dite ani lasku nezazije...v TV vidi same bitky,strizeni,krev atd.a nekteri rodice se ani o dite nezajimaji strci mu klicek na krk a je to.To ja si pamatuji,ze ja svuj prvni klic jsem dostala az myslim v 10letech.Jinak me hlidala babicka(musela)pac se mi casto delalo spatne atd.

[reagovat vymazat KPlunicko](#) 25.3. 20:00 82% \pm -

k.myska: tak to je smutne...to tak byva...asi prave z toho dostatku to nema asi taky jednoduche-nekteri rodice si myslí ze kdyz budou mit deti dostetek,ze to staci a mozna je to dusledek toho ze ma nedostatek citu....

[reagovat vymazat k.myska](#) 25.3. 19:57 100% \pm -

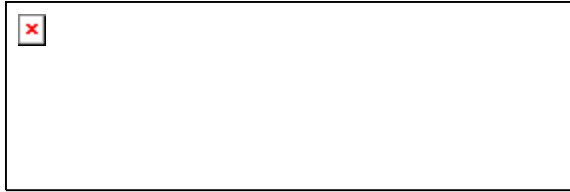

KPlunicko: nejhorší je , že bys to do toho kluka neřekla - žádný chudáček -značkové hadříky , dostatek peněz..

prý je návrh na jeho odebrání rodičům a ustavní výchovu -jeho mátká mi osobně řekla, že se ho aspoň hajzla zbaví

[reagovat vymazat KPlunicko](#) 25.3. 19:51 82% \pm -

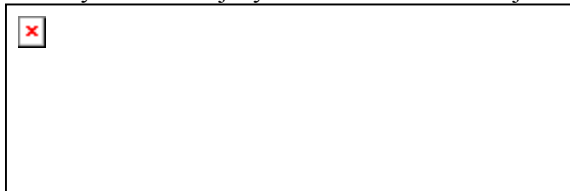

k.myska: aha tak to je hruza...to se asi vic delat neda- musi to byt hrozne takova beznadej ze o tom vis a nic s tim

[reagovat vymazat k.myska](#) 25.3. 19:23 100% \pm -

KPslunicko: ale pozorovala a nejen já - už jsme to se školou řešili - nenapadá jen Járu ale i ostatní děti -pro jednu dívčinu musela přijet záchranka - škola už podala několik trestních oznámení -řodina je pod dozorem sociálky -ale nevím jaký to má účinek -klukovi je 12 let

[reagovat vymazat Miluna9](#) 25.3. 13:53 100% \pm -

k.myska: To je moc smutné a kolik je synovi? Děti jsou agresivnější všude o tom píšou a je to pravda.

[reagovat vymazat KPslunicko](#) 25.3. 12:52 82% \pm -

k.myska: to je mi líto a zadne znamyk jsi drive nepozorovala?

[reagovat vymazat k.myska](#) 25.3. 12:42 100% \pm -

bohužel setkala -tento týden -syna opakovaně napadl spolužák - syn dostal nervový záchvat -škola volala policii -ta případ vyšetřuje

[reagovat vymazat KPslunicko](#) 25.3. 11:17 82% \pm -

podle mě v první řadě s pedagogickým poradcem či psychologem, pokud nebudete spokojeni s jeho prací obrátila bych se na ředitele...já osobně se setkala se šikanou jen v menším měřítku-takové to pošťuchování a stála jsem jak na straně šikanovaného tak později, abych si něco nesmyslně dokázala šikanujícího

Děti ve Výměně manželek

založeno: 24.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:1670x

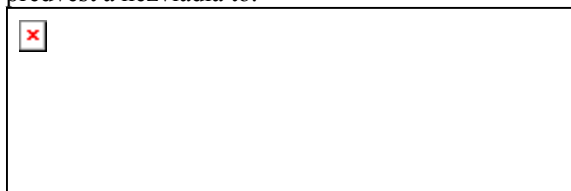
přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

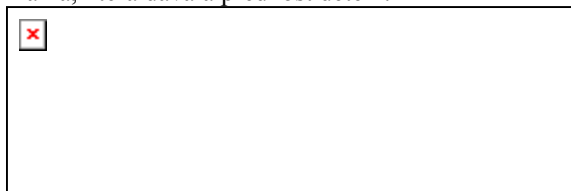
[saskia](#) 4.4. 20:18 14% [+](#) [-](#)

Souhlasím s názory na poslední Výměnu, jediné ta paní od více dětí za něco stála, jak se jí ten chlap poškleboval kvůli tomu jak vypadá, to bylo ubohý a tamten druhý byl taky pěkně arogantní. Polka to přehnala, chtěla se předvést a nezvládla to.

[reagovat vymazat Sarymi](#) 3.4. 15:58 93% [+](#) [-](#)

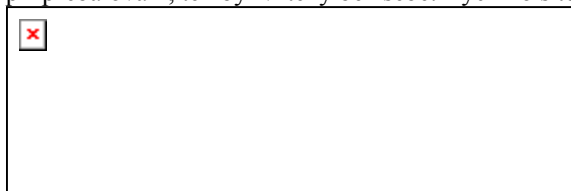
Charmed1811: máš pravdu, člověk se nesmí soudit podle vzhledu. Měli by si z ní brát příklad, protože to byla máma, která dávala přednost dětem.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 3.4. 15:49 7% [+](#) [-](#)

Sarymi: Přesně,ona byla z těch čtyř nejhodnější člověk... Pošklebovat se kvůli vzhledu, tloušťce, to umí každé... A přesně to vystihla, že se ten elegán vrátí z práce a místo po dítěti se ptá po úklidu. A jak smýkal s tou malou při přebalování, ten byl vzteky bez sebe. Bych ho s těma pěti chtěla vidět, jak by to "organizoval", manažer

[reagovat vymazat Sarymi](#) 3.4. 15:34 93% [+](#) [-](#)

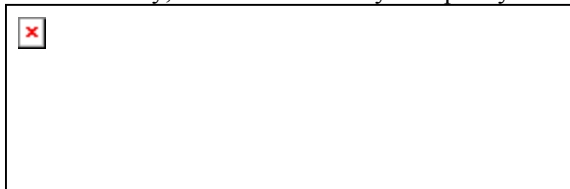
Charmed1811: moje řeč, s tím úplně souhlasím. Byli to sobci a egoistickéj blbeček. Jen ta mamina od pěti dětí ze sebe nic nedělala. Byla prostě taková jaká je.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 3.4. 15:24 7% [+](#) [-](#)

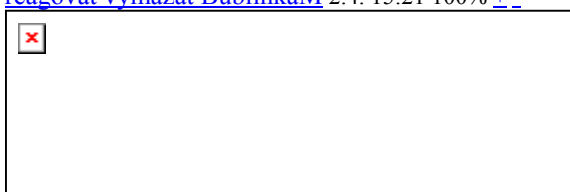

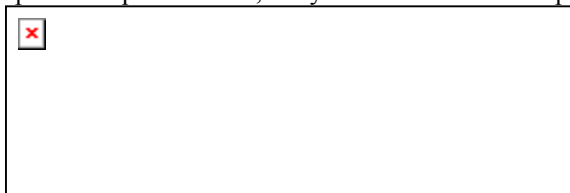
V posledním díle mně fascinovala ta Polka... Jestli tohle bylo nejhorších 10 dnů v jejím životě, měla jít do toho kostela Bohu spíš poděkovat a ne tam běkat... Ona řvala proto, že její dítě snad bude v binci (který navíc dozoroval tatík), ne, že opustila batole... A navíc prachy za Výměnu evidentně nepotřebovala. Chudáci děcka z té velké rodiny, 10 dnů s cholerickým a sprostým otcem a uječenou furií

[reagovat vymazat BublinkaM](#) 2.4. 15:21 100% \pm \pm

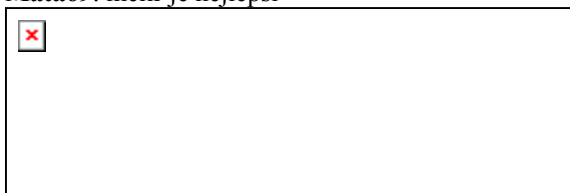
saskia: ani zdaleka nejsou stejný obě. To těžko. Taky nejsem žádná hvězda uklízečí, ale ten záchod v komůrce společně s potravinama, to byla síla. Ještě že TV nepřenáší smrad...

[reagovat vymazat k.myska](#) 31.3. 14:35 100% \pm \pm

Mata69: melír je nejlepší

[reagovat vymazat Mata69](#) 31.3. 13:43 100% \pm \pm

k.myska: nejlepší je strakatý! - na tom to je vidět nejmíň!!

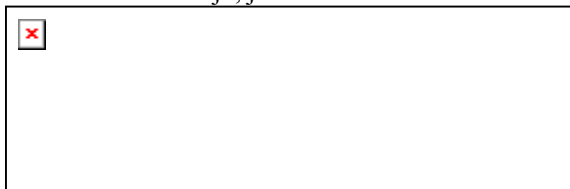
[reagovat vymazat k.myska](#) 31.3. 12:33 100% \pm \pm

[reagovat vymazat malenka](#) 28.3. 20:48 100% \pm -

Charmed1811: no jo, jenže třeba věta nezasahovat do soukromí dítěte....jak si ji vyložit?

[reagovat vymazat saskia](#) 28.3. 18:16 10% \pm -

Charmed1811: jj. ten úklid se tam vždy prezentuje jako nejhlavnější a všimni si, že nejhorlivější uklízečky jsou ty, které nemají žádné zájmy jen ten úklid. Myslím,, že kdo je inteligentní, nevystaví svoje děti této zkoušce a sebe zostenení před národem za pár peněz. Výměna se vším všudy to by bylo dobrý, to by si každá rozmyslela se tym hrnout.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 28.3. 17:13 8% \pm -

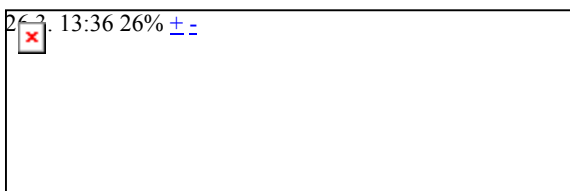

saskia: Vůbec, prezentovat manželku = uklízečku. Podle toho posuzovat její hodnotu... to je primitvní. Možná,kdyby se to raději jmenovalo Výměna matek, tak by ty děti tam nebyly tak upozaděný... protože kdyby to byla opravdu výměna manželek se vším všudy, tak by se mělo jít do důsledků I v tomhle mi ty děti přijdou diskriminovaný: No když reality šou, domluvěj to dospělý, tak ať si ji ten chlap vezme i na noc! Děcka ji musej snášet s vařením, buzerací, koupáním... Jako, dělám si srandu . Ale je to jedna z věcí, která je tam postavená na hlavu.

[reagovat vymazat saskia](#) 28.3. 16:41 10% \pm -

Sarymi: to jo, ale žádná není dokonalá a vždycky se tam jedna vyvyšuje na druhou. jedna má třeba větší bordel a už je špindíra, druhá je třeba omezená atd., prostě každá je nějaká, v něčem dobrá a v něčem ne.

[reagovat vymazat sarymi](#) 28.3. 13:36 26% \pm -

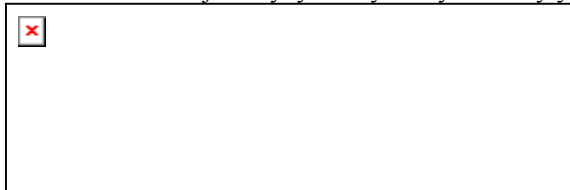

Mata69: tak jsem to taky myslela, ale myslím si, že už jsou na to zvyklé. nedovedu si představit, že by moje děti snesly svědící hlavu. Mám holku (8) a dva kluky (16,14), ale jakou mají spotřebu sprcháčů, šampónů a kluci deodorantů

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 13:33 100% +/-

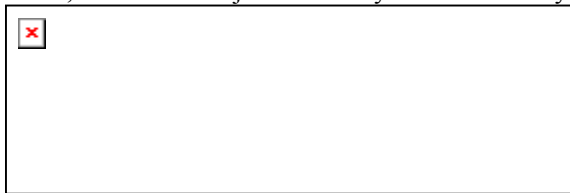
Sarymi: ty děti nejsou chudáci (myslím ty zavšivený holky) kvůli tomu pořadu, ty holky jsou chudáci, kvůli tomu, jakou mají matku a neschopného otčima. Už jen to, v čem bydleli celá rodina - hrůza!!! A taky to, že mámu po návratu nezajímalo nic jiného než chlap - holky stály opodál a koukaly. Ani je máma nepřivítala. Ti dva tam cukrovali jak kdyby tam ty holky ani nebyly. Ale za to nemůže pořad.

[reagovat vymazat Sarymi](#) 26.3. 13:17 26% +/-

Samozřejmě neodsuzuju to, že ty vši chytly. Mě se taky stalo, že dcera z MŠ přinesla vši, ale to si pak myla hlavu celá rodina (i když jsme je neměli), všechno jsem prala převlékala postele, vyvářela hřebeny. A to měla asi tři živé a dál jen hnidy. Ty jsem jí vyčesávala ručně - protože měla dlouhé vlasy. Ta děvčata měla bohužel smůlu v tom, že cizí ženská jim nebude vybírat ručně hnidy.

[reagovat vymazat Sarymi](#) 26.3. 13:13 26% +/-

Beruša: Já taky souhlasím s tím, že děti byly chudáci. Odnesly to, že máma je dobytek a táta flegmatik. Ať mi nikdo neříká, že matka nevěděla, že děti mají vši. Ty je musely mít pěkně dlouho, když měly plnou hlavu hnid. Měly to už na odrostlých vlasech a jak je známo tak vlasy rostou asi 1 cm za měsíc. Je pravda, že od tohoto typu pořadu se očekává, že bude ukazovat extrém.

[reagovat vymazat Anitram](#) 26.3. 13:11 23% +/-

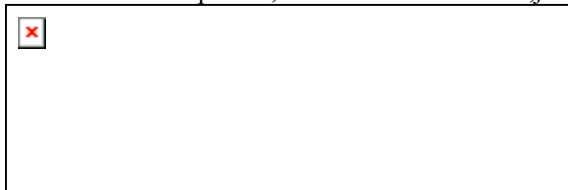
Vím, že jakýs taký scénář existuje už předem, jak díl asi bude vypadat a co tam bude. Některé záběry vyplynou ze situace a hodí se. To podle mne byly vši, o těch přeci nemohly předem vědět a nakonec to zabralo polovinu dílu, jednoduše se toho využilo

[reagovat vymazat Anitram](#) 26.3. 13:07 23% +/-

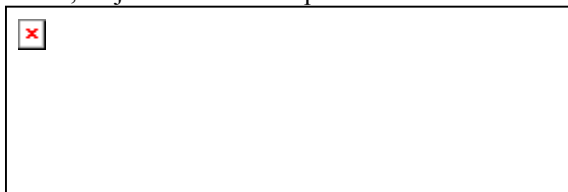
Když se nad tím zamyslím tak jsem si říkala v tom díle s vešma (nebo jak je to správně gramaticky), že to těm holkám moc nepomohlo. Ale podle mě už není co natáčet, já nevím proč naslibovali 13 nových dílů. Když se vrátím k minulým řadám, tak někde se děti jen mihnou, a pozornost jim vůbec nevěnují v případě Eriky si říkám, že by to těm dětem mohlo pomoci, konečně si někdo všiml, jak žijí.

[reagovat vymazat Anitram](#) 26.3. 12:59 23% +/-

Charmed1811: No asi je to k neuvěření, ale já když jsem odeslala přihlášku, tak jsem nevěděla, že jsou za to peníze a když jsem se to dozvěděla, tak jsem opravdu "ty" děti vzala k moři, pochybuji, že jinak bych na to našetřila a ve finále když jsem nakonec postupně zjistila o co mi zkrátily soc. př., přídávky a musela jsem to zdanit, tak jsem o 20tis zase přišla

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 11:09 100% +/-

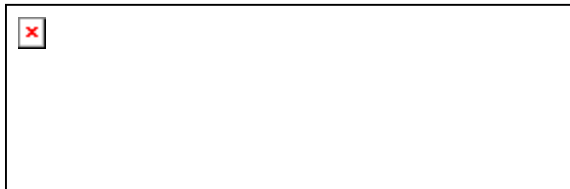
papagaja: stoprocentně s tebou souhlasím

[reagovat vymazat papagaja](#) 26.3. 10:41 100% +/-

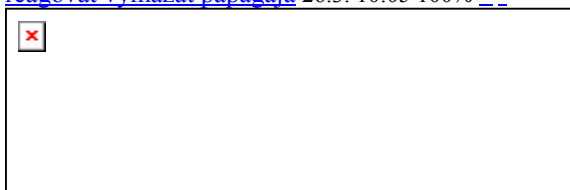

Beruša: SOUHLASÍM S TEBOU TA HOLČINA TEĎ POTŘEBUJE MÁMU A ASI VÍCE NEŽ DŘÍV

[reagovat](#) [vymazat](#) [papagaja](#) 26.3. 10:05 100% \pm -

Mata69: no radši ani né jelikož ty co mají jedno argumentují tím že oni můžou dát dětem všechno a já né ale nikdo nepochopí že láska milovat své děti není jen řeč peněz

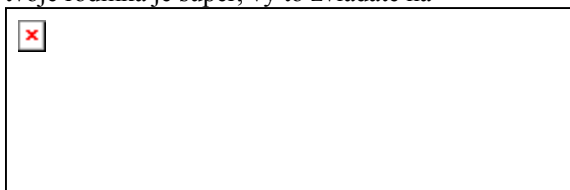

[reagovat](#) [vymazat](#) [Mata69](#) 26.3. 9:52 100% \pm -

papagaja: měla bys občas mrknout na diskusi o Jedináčcích, jsem se tam rozohnila, ty bys tam krásně se vyjímala!!!

tvoje rodinka je super, vy to zvládáte na

[reagovat](#) [vymazat](#) [Beruša](#) 26.3. 9:43 100% \pm -

papagaja: Ahojky, zlatíčko. ty sice máš osm dětí, ale zvládáš je bez nějakých velkých problémů. Mají lásku, to oni potřebují nejvíc.

[reagovat](#) [vymazat](#) [Beruša](#) 26.3. 9:42 100% \pm -

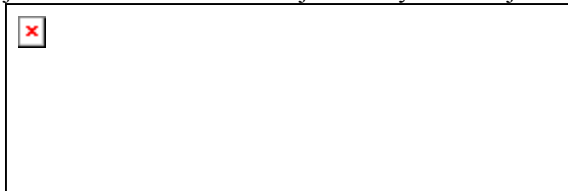

Mata69: Já nejdřív z ní byla mimo, co všechno dokáže, ale právě z toho mála co jsem viděla, tak jsem se doela do její situace vcítila. Bylo mi jí líto. A právě, že se bojím, že rodině to bude dál fuk. Ta holka se ale utrápí, nebo udělá něco, čím někomu hodně ublíží. V což nedoufám a nepřeju jim to. Ale jestli rodina na ní bude kašlat dál, tak to asi tak dopadne.

[reagovat vymazat papagaja](#) 26.3. 9:41 100% +/-

Charmed1811: co se týče holčiny z pavláčáku doufám že se máma chytne za nos a bude se jí více věnovat tam je to o tom že holčina roste jak z vody a máma jí není k ruce a tu ve 13 letech moc potřebuje

[reagovat vymazat papagaja](#) 26.3. 9:37 100% +/-

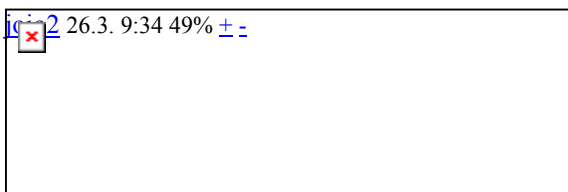
Charmed1811: dobře ale třeba v případě Eriky jejich 4 děti jim pomohla myslím tím dětem to co tv nova u nich ukázala byl jen kousek toho v čem ty děti museli žít našťastí sice já jich mám o 4 více ale podmínky mám rozhodně lepší než děti Eriky dokud Erika nebyla v tv ani sociálka se nezajímala po odvysílání se začla konečně zajímat

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 9:37 100% +/-

jojo2: to mě taky zarazilo, sice se na chlapa těším, když jsem nějakou dobu pryč, ale první koho vomuckám jsou dětičky!

[jojo2](#) 26.3. 9:34 49% +/-

Mata69: Souhlasím s tebou a navíc matka visela víc na chlapovi než na dětech a to je problém, holka potřebovala aby si ji mamka víc všimla.

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 9:29 100% +/-

Beruša: tak když mluvíš o tý "tlustý" holčině, co celý rodině byla schopná sežrat jídlo - tak nejdřív jsem si říkala, že je to pěkný spratek. Ale ke konci, jak to tak člověk z toho mála co ukážou vysleduje, jsem si říkala, že má hodně velký problém holka. Je v rodině asi trochu mimo - jako odstrčená (bylo to vidět i v přístupu nevlastního tatíka - i když tomü byly volny všechny jak mi tak přišlo) a asi to kompenzuje jídlem a takovou "revoltou".

Jenže obávám se, že to je zrovna typ rodiny, který není takovéhle věci shopen řešit.

[reagovat vymazat Beruša](#) 26.3. 9:08 100% +/-

Charmed1811: Nenaštvala jsem se, nemám důvod. Jen prostě mi přijde, že si televize vybírá extremy, aby měli sledovanost, to je všechno. Hoek, hlavně té obézní mi bylo líto. Být já v téhle rodině, řešila bych všechno jinak. Teda, až na ty vši, to bych se je taky snažila odšivit. Ale to je normální. A nevidím na tom nic hrozného, že to holky donesli, je jich všude plno. Nelíbil se mi přístup Žanety k dětem, její zlost na jejich maminku si vylévala na nich. To se nedivím, že se malá pak sbalila a odešla. To s tím podpálením bych to holčině nepřála. Ale bylo vidět, že má docela velké problémy sama ze sebou a tenhle pořad jí ještě přitížil. Nevím, jak holka na tom je teď. A přeju jí hodně štěstí, a hezký život. Ale když rodina na ní bude doslova prdět, tak ta holka neudělá žádný pokrok k lepšímu. To je jen můj osobní názor. Nerozumím tomu, ale taky jsem byla dítě a tohle by mě asi složilo. Zlobte se na mě, to je mi jedno, ale ta holka nebyla zlá. Byly to všechno jen obranné reakce na okolí. Potřebovala vědět, že jí má někdo rád. Proč u babičky byla v pohodě?? Protože jí ukázala, že jí má ráda. Proto se mi nelíbí, jaký extremy vybírají. Má to pak velký následky na dětech, jde to s nima dál. A sama určitě víš, že děti kolem nich dokáží být zlí, hodně zlí. Potáhne se to s nima dál, teď nemyslím jen ty holky o kterých jsem mluvila.

Tím obdivem, co jsme psala níž, jsem měla na mysli to, čemu všemu maminky své děti vystavují. Nikoho za to neodsuzuju, ale prostě bych to neudělala.

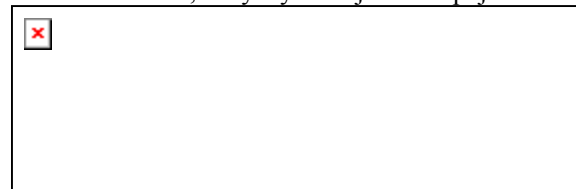
[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 9:08 100% +/-

[reagovat vymazat Mata69](#) 26.3. 9:06 100% +/-

jojo2: s táborama je to dneska těžký, ale věř mi, že se dá najít i dobrý tábor, kde si to děti prostě užijí. Náš nejstarší jezdí od 2. třídy, tuším, letos jestli pojedou, tak naposledy (je v 8. třídě). Jezdí stále s jedním vedoucím, které už osobně známé. Původně v té druhé třídě na ten tábor jeli jako praktikantky naše příbuzné, tak jsem kluka pustila. Od té doby s tím vedoucím jezdí, jezdí jich víceméně stále stejná parta, jak děti, tak vedoucích a musím říci, že krom toho, že kluk přijede vždycky šíleně špinavej, přiveze batoh šíleně špinavejch hader, nějaký vždy ztratí, tak vypadá spokojeně a už se těší na další rok. To vypovídá za všechno. rozhodně si myslím, že dětem takováhle samostatnost prospěje. Tenhle vedoucí jim zakazuje i mobily, což vidím jako velmi správné - proto přeci na tábor jedou, aby byli bez rodičů, samostatní. Jasnačka, že je možnost vedoucímu volat, vždycky na něj máme spojení a on má spojení na rodiče, kdyby se dělo něco vážného.

[reagovat vymazat ilka](#) 26.3. 8:26 100% \pm -

Ještě se vrátím k tomu ja stříhali ty holčiny. Ta hubenější plakala a evidentně se nechtěla vzdát vlasů. ale co měla dělat když tatínkovi to bylo jedno a maminka byla kdesi v jiné rodině. Dokážete se někdo vcítit do života pubertální dívky, která žije v sociálně slabé vrstvě a ještě ke všemu ji před národem ostříhají vlasy???? Já myslím že z tohohle může mít trauma na celý život! A já to znova opakuji, já bych ji neostříhala a nic proti krávkám vlasům neám.

[reagovat vymazat jojo2](#) 26.3. 7:51 48% \pm -

Mata69: Tak já jsem asi pako, ale své děti bych na žádný tábor neposlala, jedině kdyby ho vedl někdo z mé rodiny a děti by tam bylo max 30. Asi jsem přecitlivělá, ale dokud nemají dost rozumu a neumí se bránit, tak na žádný tábor.

nám to jednou vrátí? Ani bych se nedivila, kdyby té holčině z minulého dílu hráblo a zkusila ten pavlačák podpálit...

[reagovat vymazat Beruša](#) 26.3. 0:27 100% \pm -

Ahojky. tak já teda výměnu sleduju. je to ze zvědavosti, přiznávám se. No a co? Samozřejmě nevěřím všemu, co vidím, protože trochu od pár lidiček tady vim, jak to v televizi chodí. Neodsuzuju rodiny, co se tam přihlásí. Je to jejich věc, jejich děti a jejich život. Každý přeci nějak žijeme a třeba se někdo s mým způsobem života neztotožní. No a co?

Nad dílem se všima mi zůstával rozum stát nad jednáním Žanety s holkama. Hlavně teda s tou obézní holčinou. Rodiny co se tam přihlásí dá se říct obdivuju, já bych do toho nikdy nešla. Je to hodně o přístupu té ženy k té rodině. Nezlobte se na mě, ale když vlezle do cizího bytu a hned komentuje, že není vysáto a pod.... Takový bordel já neřeším. To už by musel být extrém, abych to řekla hned mezi dveřma. A naštěstí nikdy neřeknu, protože bych do toho nešla.

[reagovat vymazat pajda23](#) 26.3. 0:08 24% \pm -

Charmed1811: Od dílu s Eržíkou se štáb bojí nějak víc točit děti, mediální odezva byla hodně ostrá a to není nic pro Novu. Tedy když to jde proti ní.

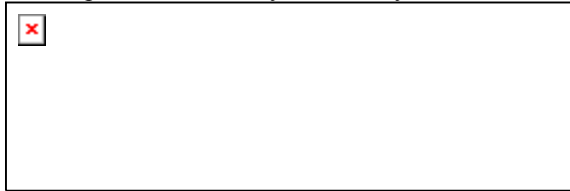

Dětem se neděje žádné příkoří. Někde je štáb 18 hodin denně, jinde se třeba celý den ani neukáže. Jak kde a kdy. **papagaja** díky, ten tvůj příspěvek si asi vytisknu, abych to měl stále na očích

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 25.3. 23:59 7% +/-

No já si budu stát za tím, že je to především od rodičů prachsprostý zneužívání vlastních dětí k výdělku... a ať mi nikdo neargumentuje tím, že ty peníze použít (třeba) i pro ně. Jít do toho jen dospělý lidi, neřeknu ani popel. Ale u komerční stanice se dá čekat, že zneužije i slabost děcek. Rodiče by je měli chránit především. Ale já tu znova poukážu na ten dokument, který jsem schválně vylepila na nástěnku: Platí, jako státem ratifikovaná mezinárodní smlouva má sílu ústavního zákona. A jako taková je nadřazená všemu, co si kdo v této zemi sepíše. Včetně Novy a chamtivých nebo exhibicionistických rodičů.

[reagovat vymazat papagaja](#) 25.3. 23:54 100% +/-

Mata69: dobře děláš

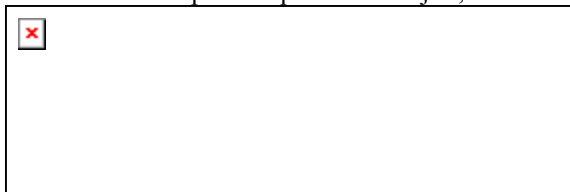

[reagovat vymazat Mata69](#) 25.3. 23:45 99% +/-

papagaja: si říkám taky, vždyť ty děti sleduje pořád kamera a když tam není kamera, tak je tam snad ten tatínek ne???

ale dneska se mě ptal nás prostřední vojtík, "že se maminko nevyměníš??" tak jsem ho musela ubezpečit, že ne.

[reagovat vymazat Mata69](#) 25.3. 23:44 99% +/-

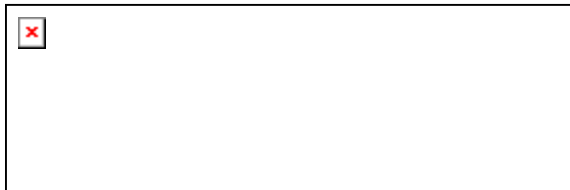
papagaja: díky tobě, Anitram, Pajdovi se na to dívám jinejma očima. Sledujeme každý díl, jsme na to s manželem zvědaví, vždycky říkáme, co bysme my, ale nikdá bysme do toho nešli. Já jsem hroznej bordelář, u mě by si nějaká smlsla a štáb taky!!! ke sprostému slovu taky nejdu daleko (že bych měla nižší IQ?) Myslím si, že pro starší děti to není nijak "zátěžové" nebo že by jim to ubližovalo. to, že ty holky posledně měly vši, ty jejich spolužáci stejně věděli!!! a já bych je ostříhala taky, páč z krátkých vlasů se vši lepší vyberou. Člověk ten pořad musí brát trochu s rezervou a číst mezi řádky.

[reagovat vymazat papagaja](#) 25.3. 23:36 100% +/-

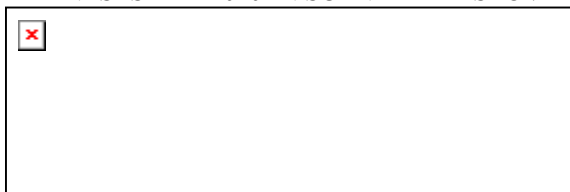

anima: PAJDA JE MUŽSKEJ A PĚKNEJ

[reagovat vymazat papagaja](#) 25.3. 23:35 100% +/-

anima: JO KDYBY JEN SCÉNY AŤ SE NA MĚ TV NOVA NEZLOBÍ LE J JSEM NIKDY NEŘEKLA VĚTU DÍKY VÝMĚNĚ MANŽELEK ATD A TU VĚTU JSEM PAK SLYŠELA V TV A ČUMĚLA JSEM JAK BŮVOL JAK TO UMĚLI DÁT SLŮVKA DOHROMADY AŤ MĚ TŘEBA ŽALUJÍ MĚ UŽ JE TO FUK ALE NESESTRÍHAJÍ JEN SCÉNY ALE I SLOVA

[reagovat vymazat papagaja](#) 25.3. 23:33 100% +/-

Mata69: TAK HOLKA S TÍM TÁBOREM MÁŠ PRAVDU A JEŠTĚ KE VŠEMU TAM OPRAVDU NEVÍŠ CO SE DĚJE ALE TOTO NATÁČENÍ DĚTI JSOU POŘÁD POD DOHLEDEM NĚKOHU TAKŽE MENŠÍ RIZIKO NEŽ TEN TÁBOR

[reagovat vymazat anima](#) 25.3. 23:30 5% +/-

pajda23:to určité ano to je pravda a souhlasíš s tím že Nova vybírá a sestřihá jen extrémní scény a ty poklidně neukážou?Potkaly jste se s negativním ohlasem lidí z okolí a šla bys do toho znovu ještě jednou?

[reagovat vymazat pajda23](#) 25.3. 23:08 24% \pm -

Je tu pár lidí, kteří to sledují proto, že se toho už v minulosti zúčastnili. Pak na to mají zřetelně jiný pohled než ostatní diváci.

[reagovat vymazat Mata69](#) 25.3. 22:49 100% \pm -

Tak nejvíc se mi líbí, jak všichni odsoudíte Novu, (ne že bych se jí zastávala), ubezpečíte, že se na tento pořad nedíváte, ale perfektně víte o čem je!!! Takovýhle hlášky mám nejraději. - jo protože "občas" na to "mrknete"

Tak já vám to řeknu na rovinu - já se na ten pořad dívám! Myslím si o tom svoje, o pravdivosti výpovědi toho pořadu dost pochybuji a rozhodně vím, že bych se do něj nepřihlásila. TAKY jsem četla pár diskusí i tady na Dámě s kočkama, který se tohoto projektů zúčastnily a už tak nějak tuším, že není vše tak, jak je to v tý bedně odprezentováno.

Ponechám stranou komentáře k tomu, zda je to pro děti vhodné či nikoliv (u těch maličkých mi to přijde poněkud skutečně nevhodné), ale když to vezmete do důsledků, tak byste ani nemohly poslat děcko na tábor, protože se tam o něj taky stará někdo jiný než vy, možná je i vystaveno stresu, možná tam i chytne vešky - no tak, jestli se tím taky náhodou neporušují práva dítěte, co myslíte???

[reagovat vymazat papagaja](#) 25.3. 22:39 100% \pm -

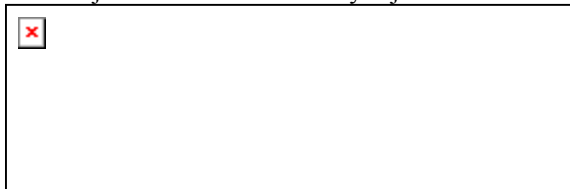
Anitram: souhlass tebou

[reagovat vymazat Anitram](#) 25.3. 22:35 22% \pm -

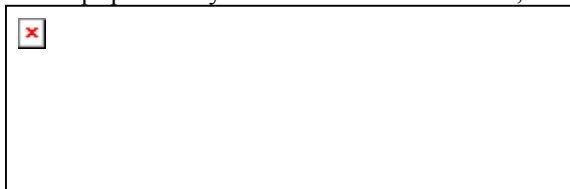

Omlouvám se, že jsem se vtírala na obhajobu zúčastněných (samozřejmě ne všech) řekla, že jsou zpočátku jen naivní a myslí si, že si jenom zkusí něco jiného. aby si nakonec ve většině případů uvědomili, že to co mají doma, je to právě ořechové to že jsou hračkou a pracovním materiálem štábu jim dojde většinou pozdějším samozřejmě do důsledku nedomyslejí situaci dětí

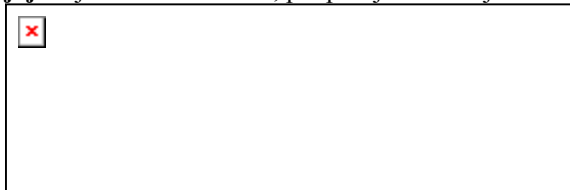
[reagovat vymazat jojo2](#) 25.3. 22:32 47% \pm -

crassus: To vím, že jsi to tu vysvětloval, ale když to vysílají, tak to bude mít vždy sledovanost i když nechťenou. Prostě tv jede a je tam zrovna tohle a když to třeba přepneš jinde, tak tam není vůbec nic, což nebyl dnešní případ. A když už to zahlédneš a vidíš to, tak ti to nedá. Takže to není vina konzumentů, ale produkce.

[reagovat vymazat crassus](#) 25.3. 22:27 28% \pm -

jojo2: ja na to nekoukam, podporujete to svoji sledovanosti, vysvetelni je nize. neni reklama neni na porad.

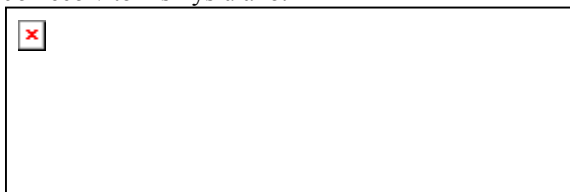
[reagovat vymazat jojo2](#) 25.3. 22:25 47% \pm -

crassus: V něčem souhlasím, ale to že klukovi řekla cizí ženská hovado, to nebl setřih. To tam potvrdil i otec. Nejhorší na tom je to, že se děcka ze školy na to dívají a pak se třeba posmívají dotyčným.

[reagovat vymazat Johnik](#) 25.3. 22:21 5% \pm -

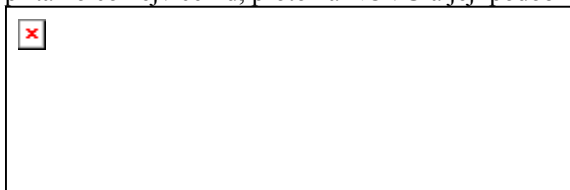
anima:

Jo něco v tom smyslu ano.

[reagovat vymazat crassus](#) 25.3. 22:20 28% \pm -

Johnik: asi tak jak jsem psal určite je to osetreny dostatecne aby se to dalo dat do tv a je to sestrihane tak aby to pritahlo co nejvice lid, proto na NOVU a její podobne přihlouple show nekoukam

[reagovat vymazat anima](#) 25.3. 22:17 5% \pm -

Johnik: stál si za kamerou nebo účinkoval, že tohle víš?

[reagovat vymazat Johnik](#) 25.3. 22:09 6% \pm -

Chtělo by to nevěřit všemu co vidíte v televizi a potom přemýšlet o porušování práv dětí. Dost jste mně pobavili.:-)

21:58 28% \pm -

Charmed1811: já si myslím že toto je ošetřeno a že tam je tým lidí který jim pomáhá pokud je v domácnosti nějaký problém. Myslím že by to jinak nešlo. ale to je můj názor. take si myslím že rodiny musí projít sitem aby byly vhodně do toho pořadu. jak jsem řekl ja se na nej nedivam ale dnes jsem klapal v reklamach jsem neco videl. je to jako kdyz v usa vystoupi v talk show jerryho springfilda lidi a perou si na verejnosti sve pradlo. Je to o sledovanosti te ci one tv. A cim vetsi skandal tim vetsi sledovanost a jen na nas je zda ji podporime tim že na to budem koukat nebot pokud na to budem koukat zaradi vice reklam a z reklam je prijem , pokud není sledovanost není reklama není na zaplacení pořadu atd. sami to delate denne a ani o tom nevíte. v obchodech atd.

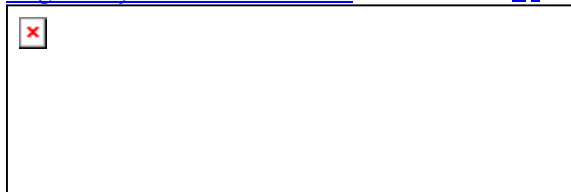

[reagovat vymazat saskia](#) 25.3. 21:52 7% \pm -

Mně zase fascinovalo, jak si pere 6 letý kluk sám ve vaně prádlo. A ty dotazy, zdá se ti tohle čisté? A nebo jestli se zdá to prádlo dost špinavé nebo ještě ne, jak tohle může vědět v tomhle věku.

[reagovat vymazat Charmed1811](#) 25.3. 21:47 6% \pm -

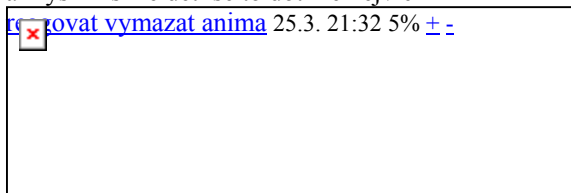
anima: No mně už fascinoval přístup té inteligentní paní, co dá cizí babě instrukce k bezlepkové dietě. "Když onemocní moje děti, tak s nimi budeš mít problémy". Jako, jak mohla vědět, že si s tím ta ženská poradí? Ti at' jsou rádi, že tam jen chodila hulit... Ale to jak řvala na cizího kluka hovado, minule ta Romka Žaneta vynadala té obézní neurotické holce do zmetků. a ještě ji předhazovala, jaká je asi její matka... lidi, tohle už je psychické týrání, sorry.

A upoutávka na další díl...

[reagovat vymazat anima](#) 25.3. 21:32 5% \pm -

a myslím si že děti se to dotkne nejvíc

[reagovat vymazat anima](#) 25.3. 21:32 5% \pm -

Charmed1811: dnešní díl bez komentáře, nešla bych do výměny ani za milion korun. nechat na sebe kydat špínu to nevím proč ne?

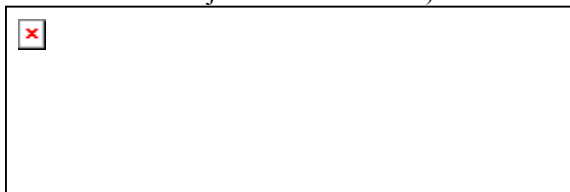
[reagovat](#) [vymazat](#) [crassus](#) 25.3. 19:39 25% \pm -

Charmed1811: ja tomu nerozumim nejsem pravnik, jsem poradce jedne firmy :o) pravnicinu prenecham rad jinym :o)

[reagovat](#) [vymazat](#) [crassus](#) 25.3. 19:18 25% \pm -

Charmed1811: to je vse vec nazoru. .o)

[reagovat](#) [vymazat](#) [Charmed1811](#) 25.3. 19:17 5% \pm -

[reagovat](#) [vymazat](#) [jojo2](#) 25.3. 19:14 47% \pm -

crassus: Moje obě holky taky měly předloni vši a vlasy mají až po pás. Neostříhala

ÚMLUVA O PRÁVECH DÍTĚTE. Dodržuje se?

založeno: 6.3.2007 - komentářů:0 - dnes:0 - přečteno:188x

přístup:všem

[Editace](#) - [Nástěnka](#) - [Správci diskuse](#) - [Přístup](#) - [Komunita](#)

[reagovat](#) [vymazat](#) [janiko](#) 8.3. 17:26 100% \pm -

Kdyby se u nás dodržovali práva dětí, tak by nebyli přeplněné dětské domovy.

